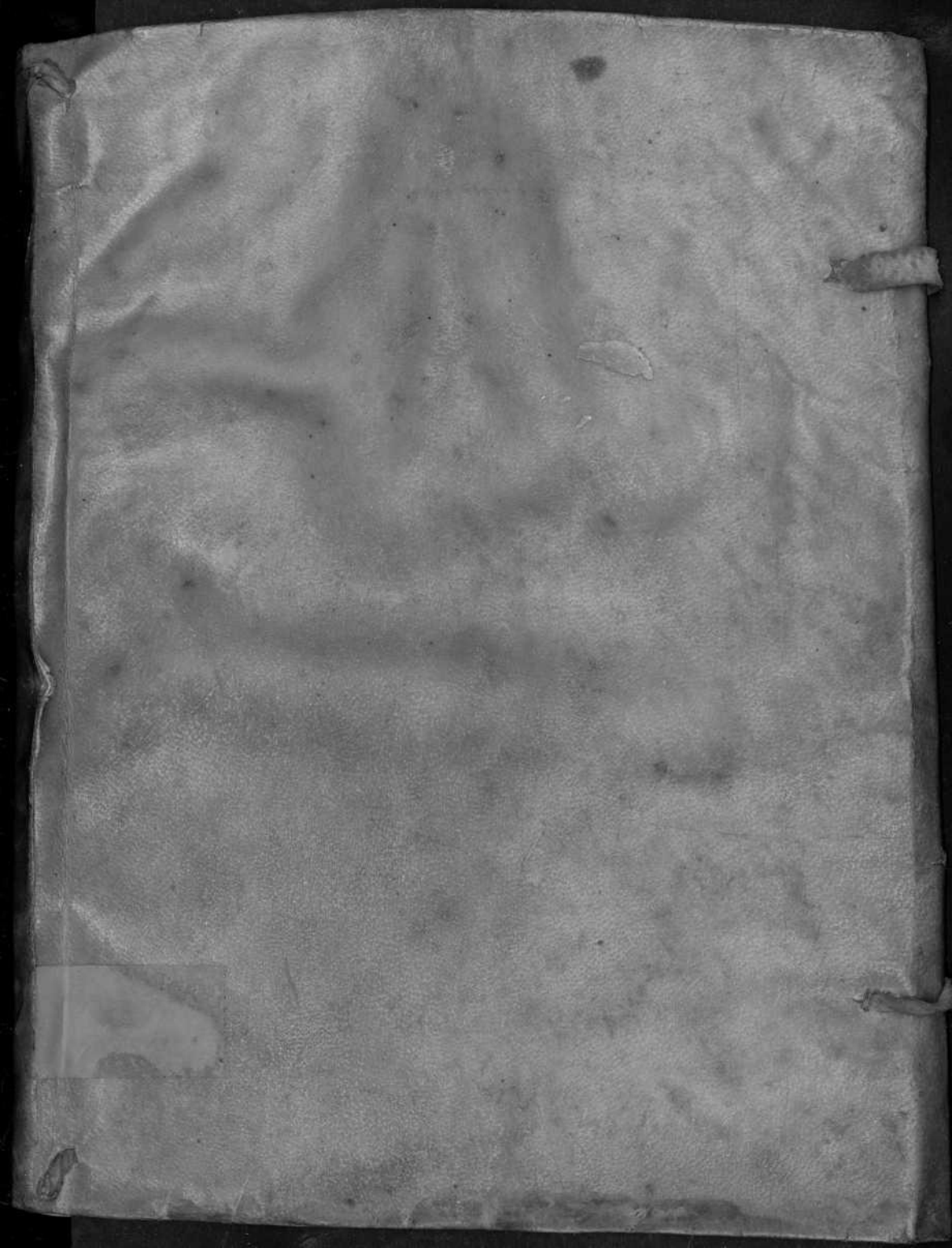

T. 145276
C. 1207404

ANDREÆ ANGVLO

CORDVBENSIS I.C. HISPANI

Commentaria ad leges Regias melioratio-
num, titul. 6. libr. 5. 1185

QVIBVS COPIOSISSIMVS

Huius materia tractatus de legitima filiorum

Tertio, & Quinto meliorationis, pralegati, aut

donationis continetur, scholis & praxi

non minus utilis, quam

necessarius.

NVNC DENV O AB EODEM

Authore recognitus, & in omnibus auctus,

& locupletatus.

*Libro de las Leyes
de las Indias
de las Cortes
de Toledo
de 1562*

CVM PRIVILEGIO.

Madriti, Apud Ludouicum Sanctium.

Anno. 1592.

ANDREAE ANGULO
CORDABENSIS L. HISPANI

Commentarius ad Iohannis Baptistae innotationes

in Iohannis Baptistae

QUIBUS ET ALIIS

Haec sunt omnia quae in Iohannis Baptistae

Textus et Quae innotationes innotationes

innotationes innotationes innotationes

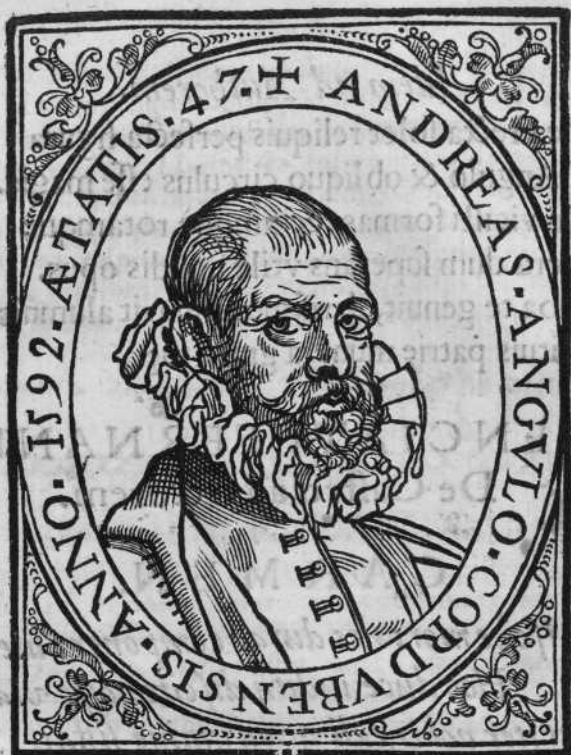

CVM PRIVILEGIO

Martinus apud Ludovicum Sanctum

Anno 1592

1592

ANDREÆ ANGVLO CORDVBENSI
I. C. clarissimo pro Philippo. II. Hispaniarum
Rege prouintię Carauacensis dignif-
simo Gubernatori:

Esthephanus Petrus Cantaber.

Magna duas inter coepta est discordia diuas.
Te sibi dum poscit utraq; virgo suum.
Hinc sibi Nobilitas, sibi vendicat inde Minerva
In te cognoscit pignora quaq; sua.
Dumque diu Marte incerto pugnatur utriq;
Parque parem numero vincere neutra potest.
Astriфера pax lapsa plaga, quid tenditis ultra
Angulo in hoc dixit par sit utriq; locus.

Idem ad Authorem.

Linea recta solet reliquis perfecta figura
Angulo & obliquo circulus esse magis.
Angule vicisti formas rectamquæ, rotamquæ
Cætera dum superans vtile condis opus.
Corduba te genuit, clarisque adiunxit alumnis
Restituis patriæ munera grata tuæ.

LICENCIATI FERNANDEZ
De Castro, ad lectorem.

C A R M E N.

Discite mortales duras componere lites
Hoc duce, iudicij discite nosse viam.
Præbet iter nobis, cali quod limine sistat,
Datq; homini nunquam cernere visa prius.
Qui abtrusas legum causas, qui dogmata queris,
Qua populis tuto reddere iura solent.
Qui priscos legum patres æquauerit, atq;
Omnem qui tandem vicerit inuidiam.
Quis Delo, vel quis Delphis oracula poscat?
Descripta in folijs carmina, quis ve petat?
Sed quid opus laudes est hic numerare superbas?
Præstat opus: nec eas mens cupit artificis.
In pretio, pretium est ipsum se prodidit aurum,
Aurea sunt nullo, hæc deperitura situ.

YO Miguel de Ondarça cauala, escriuano del Consejo de su Magestad doy fee, que auiendo visto por los Señores del, un libro intitulado, Comentarios sobre las leyes del Reyno de las Indias, compuesto por el Licenciado Andres de Angulo vezino de la ciudad de Cordoua, tabaron cada pliego del dicho libro, a quatro maravedis, y dieron licencia para que a este precio se pueda vender. Y mandaron que esta tasa se ponga al principio del dicho libro, y no se pueda vender sin ella. Y para que dello conste di la presente, que es fecha en Madrid, a treynta dias del mes de Octubre, de mil y quinientos y nouenta y dos años.

Miguel de Ondarça cauala.

ERRATA.

3. 19. xdiidi, edietti. 12. 36. extasse, extasset. 43. 32. mera-
mero. 43. 8. valet, valor. 10. confirmare, confirmari. 56.
27. irreuocabilis, reuocabilis. 77. 29. professionem, professio-
ne. 87. antep. nasse, nasset. 90. 8. cetera, certz. 91. 27.
remanere, remaneret. 110. 18. sit census, fui census. 117.
14. conditores, conditores. 21. liorditio, liortraditio. 119.
31. constitum, constitutum. 120. 8. promississe, promississet.
127. 32. valet, valet, 129. 17. defendit, defendi. 141. 27.
sit, si. 132. 24. succedant, succedant, is. 146. 19. iure consul-
tus, iureconsultis. 148. 24. valuerit, voluerit. 167. 9. irre-
uocabilis, reuocabilis. 171. 12. an valorem, an ad valorem.
184. 4. iudicet, iudicetur. pen. donationes, donationis. 191.
24. dictum, lectum. 198. 8. immutaret, immutare. 204. pen.
donationem, donatione. 205. 14. potui, potuit. 206. 24. si-
ne, sint. 218. 8. inofficioso, inofficiosa. 224. 29. eximare,
existimare. 226. 11. decisione, decisionem. 238. vlt. dispo-
nere, dispoñeret. 250. 24. posset, posse. 280. 15. habere esse,
habere esset. 294. 14. nulla multa, 297. 22. constituto, consti-
tu. 298. 6. hunc, hinc. 300. antep. nomini, nomine. 308. vlt.
fuisse, fuisset. 309. 30. sola, sola. 321. 21. donat, aper, dona-
ta, per. 347. 33. filijs, fili. 352. 21. ratro, retrô. 374. 3. con-
tinui, contineri. 396. 18. quintu, quintum. 424. 27. ratio-
nem, ratione. 425. 27. locn, locum.

Iuan Vazquez del Marmol.

APROVACION.

EL Licenciado Diego Pardo Abogado en esta Corte, digo, que yo he visto por mandado de V. A. vn libro, que se intitula, *Comentarios sobre el titulo de las mejoras de Tercio y Quinto*, que ha compuesto el Licenciado Andres de Angulo vezino de la ciudad de Cordoua, y este libro se imprimio otra vez con licencia de V. A. y agora viene con questiones nueuamente añadidas, y otras adiciones sobre los mesmos Comentarios, es libro provechoso, y trata questiones que ordinariamente se ofrecen en esta materia de mejoras, siendo V. A. seruido podra mandar dalle licencia para que le pueda imprimir.

El Licenciado Pardo.

EL REY.

POR Quanto por parte de vos, el Licēciado Andres de Angu-
lo vezino dela ciudad de Cordona, nos fue fecha relaciō, diziē-
do, q̄ cō licencia nuestra se auia impresso el año passado de o-
chēta y cinco, los comentarios q̄ vos auia des escrito, sobre el
titulo delas mejoras, y aq̄lla impressiō se auia gastado, y de pre-
sente vos teniades el dicho libro muy mas añadido, corregido y emendado,
de que podria resultar beneficio a la republica, y con licencia le queriades
boluer a imprimir, suplicandonos mandassēmos concederos la dicha licen-
cia para ello, con priuilegio por el tiempo que fuēscmos seruido, o como la
nuestra merced fuēse. Lo qual visto por los del nuestro Consejo, como por
su mandado se hizieron las diligencias que la prematica por nos hecha so-
bre la impressiō de los libros dispone, fue acordado que deuiamos de man-
dar dar esta nuestra carta para vos en la dicha razon, y nos tuuimoslo por
bien. Por la qual os damos licencia y facultad, para que por tiempo de
diez años primeros siguientes, que corran y se quenten desde el dia dela da-
ta desta nuestra cedula, podays imprimir el dicho libro, intitulado, Com-
mentarios sobre el titulo de las mejoras, juntamente con lo que en
el auais añadido, de que de suso se haze mencion, por el original que en el
nuestro Consejo se vio, que va rubricado y firmado al cauo, de Miguel de
Ondarca çauala nuestro escriuano de camara, de los que residen en el nue-
stro Consejo, con que antes que se venda lo traygays ante ellos, juntamen-
te con el dicho original, para que se vea si la dicha impressiō estā confor-
me a el, o traygays se en publica forma, en como por corrector por nos nom-
brado, y por nuestro mandado se vio y corrigio la dicha impressiō por el
original. Y mandamos al dicho impressor que imprimiere el dicho libro, no
imprima el principio y primer pliego, ni entregue mas de vn solo libro con
el original a el autor, o persona a cuya costa le imprimiere, ni otra alguna
pera efeto de la dicha correccion y tassā, hasta que primero el dicho libro
este corregido y tassado por los del nuestro Consejo. Y estando ansi, y no
de otra manera, pueda imprimir el dicho principio y primer pliego, en el
qual seguidamente ponga esta nuestra cedula de licencia y priuilegio, y la
aprouaciō tassā y erratas, so pena de caer e incurrir en las penas contenidas
en la dicha prematica y leyes de nuestros reynos. Y mandamos, q̄ durante el
tiempo

tepo persona alguna sin vuestra licencia no lo pueda imprimir, ni vender, so pena q̄ el q̄ lo imprimiere aya perdido y pierda todos y qualesquier libro, moldes y aparejos que de los dichos libros tuuiere, y mas incurra en pena de cinquēta mil maravedis por cada vez que lo imprimiere: la qual dicha pena sea la tercia parte para nuestra camara, y la otra tercia parte para el que lo denunciare, y la otra tercia parte para el juez que lo sentenciare. Y mandamos a los del nuestro Consejo. Presidente y Oydores de las nuestras Audiencias, Alcaldes, Alguaziles de la nuestra casa y Corte y Chancillerias, y a todos los Corregidores, Asistente, Governadores, Alcaldes mayores y ordinarios, y otros jueces y justicias qualesquier, de todas las ciudades villas y lugares de los nuestros reynos y señorios, así a los que agora son, como a los que seran de aqui adelante, os guarden y cumplan esta nuestra cedula y merced que ansi os hazemos, y contra el tenor y forma della, y de lo en ella contenido, no vayan, ni passen, ni consentan yr, ni passar por alguna manera, so pena de la nuestra merced, y de veynte mil maravedis para la nuestra camara. Fecha en el Pardo a feys dias del mes de Diciembre, de mil y quinientos y nouenta y vn años.

YO EL REY.

Por mandado del Rey nuestro Señor.

Iuan Vazquez

ANDREÆ ANGVLO COR.
Dubensis. I. C. Hispani Commentariorum
ad leges Regias meliorationum.

PRÆFATIO.

VM Sit verum, teste Diuo Hieronymo,
in Epistolis ad Præsidiū, & contra Vigilantiū, eū qui scribit multos sumere iudices, nec careat presumptionis suspitione, qui se nō requisitus ingerit inter alios, cōfulere, vel iudicare: varijs ex causis, & diuersis|occasionebus, sunt hucusquē reprehensa scribentium studia. Nam ultra ea, quę ex opere deducuntur, illud præcipue solet obijci modernioribus, librorū copiam, quā rigidi censores duriori vocabulo appellant multitudinē, non esse ē Republica. Quos cū eius cura detorqueat, & posset vberiori fructu circa alia impendi, hac iter fecit: vt bonis ingenijs, & studijs contraria, acri animo in scribētes scandescat. Ex libris libros esse trāsscriptos asserūt: sufficere ex ipso tex. vno vel duobus authoribus veritatem patere: alios nō deseruire, nisi vt ius ciuile sursum deorsumquē versent: Rempubicā ex tantis libris (authore Socrate à Plutarcho relato) detrimentū pati: litigatorū discordias oriri: cum vtriquē parti non desit iam aduocatus, sed nec author, & legum interpret. Et hoc fuisse Caij Caligulæ de iure consultis bonū iudiciū. Quin & Imperatorem Iustinianum summa ratione, antiquam iuris prudentiā, quę adhuc in suo purissimo fonte reperiēbatur,

resecasse:& superfluis,& cōtrarijs(quasi erroribus) amputatis,fragmēta quadā selegisse, quæ ex eo solo pulchriora representantur,& tanquam cōpendiosa,& acuta magis & delectant,& prosunt. Imo& generali lege hoc ipsum vetasse,ne quis legum interpretaciones, imo magis peruersiones iactaret,ne verbositas eorū aliquid suis legibus adferret ex confusione dedecus. Fuisse ædictū illud circiter septingentis annis religiose obseruatū. Rē publicam eo tempore tranquillam, & quietam vixisse, iuris studiosos omnes diligentius legum mentem inquirere,& rationem attentius scrutari.

Sed adhuc non desunt, qui per contrariū modestiori quadā opinione,bonis ingenijs fauendū putent:& excepto cultu diuino,in reliquo tempus,qd studijs honestis tribuitur,nō posse in melius cōuerti: Homines non sibi solis natos,quā vt patrię & cōciuibz prosint: hominū naturā nullā meliorē intelligi quā eorū, qui se credunt, ad homines iuuandos natos:fuisse hęc Platonis sententiā & hac via omnes antiquos hæroes, quibus vel ex literis, vel armis,parauit Dea Pallas honorē, ad sydera fuisse sublato. Cum & ij per contrarium merito debeāt contemni, qui nec sibi nec alteri prosunt, quibus nullus labor,nulla cura,nulla est industria. Esse hoc ita natura hominibus insitum,vt & agricolę senes (authore Cicerone)dum ferunt arbores,quæ sibi non possunt fructificare,fatentur ingenue non sibi ferere, sed in Deorum immortalīū gratiā,qui nos nō accipere tantum modo à maioribus voluerūt,sed etiā posteris relinquere, in piā beneficij à maioribus accepti memoriam. Excussandos
qui

qui vel ex libris libros componunt, imitantes tū agros, qui cum primum ab hominibus semina accipiunt, ea postea aucta, & vberiora restituunt, Tū apes, quę per rura vagantes flores vndique decerpunt, & fauis inferentes earum varium succum in dulcissimū saporem cōuertūt. Quarum instar non carere summa laude, qui etiā aliena sibi accōmodās in melius, vberius, dulcius, & ornatiús, cōuerterit. Nā, authore Cicerone, nos quidē priscos authores euoluimus, vt ornatióra, iucūdióra, grauióraquē scripta nostra redantur, & veluti in testes, fautoresque sentētiarū nostrarū euocētur. Nō carere laude Vergiliū qui Homeri industriā imitatus, eius labores copilauit. Nec Ciceronē, qui à Gręcis multa trāstulit. Neque Platonē, qui à Pytagora: Aristotelē, qui à Platone Theophrastum, qui ab Aristotile omnia mutuatus est. Quibus si hoc vitio non cēssit, iuris professoribus maiori ratione condonandum esse, quorum disciplina adeo ab scriptorū authoritate pendet, vt aliena referre, & imitari ordinario cogantur, tantū abest, vt id vitio dandum sit. Addunt non sufficere iuris ciuilis contextus, quos tāquam obscuros, naturaliter interpretationē desiderare, intelligunt: Parum referre, imo multum prodesse, quod veritas vnius rei pluribus authorū calculis approbetur: Eā nō turbari, vel obscuriorem reddi, quo plus sursum deorsumquē versetur, imo ex eo clariorē fieri. Libros esse reipublicę necessarios, quos si tollas omnes pro imprudētię suę capti iudicabūt: certiora esse eorū iudicia, quę secūdū ea ferātur, quę à doctis viris in otio & quiete sue re excogitata, & pręcepta. Nec reperi vnius aut alterius

hominis, quātūvis acuti, ingeniū quod per se solū sapiat.
Litigatorū discordiā nō indigere authorū multitudine.
cū etiā sine authore, & ratione lites ex litibus producat
& germinet. Detestādū Caligule iudiciū, qui iuris prudē
tiā iustitię disciplinā, per quā & Reges regnāt, & populi
in pace cōseruantur, & viuūt, è republica abrogandam
per delirium somniauit. Opus vero Iustiniani ius ciuile
rescantis non ita securè posse laudari, quin multum in
certum sit, quæ gratia ei debeat, bona ne, quod eius
cura & studio fragmenta ista veteris iuris ad nos perue
nerint: mala ne potius, qui ex integris, tamquē copio
sis authoribus, pauca adeo & suo quodam gustu dige
sta nobis reliquerit. Quæ si cum sint mutila & rescata,
pulcherrima ita sunt, non possunt lectorum animis desi
derium non accendere, videndi ea quæ fuerunt rescata,
cum non possent non sapere eandem cum reseruatīs
disciplinam. Sed nec prudentum interpretationes ad ius
ciuile prohiberi potuisse: cum naturalis ratio, qua obs
curæ res interpretationē desiderare coguntur, iuris au
thoritate mutari minime possit. Ab eo præsertim, qui
dum tot iurisperitorum voluminibus nos carere vo
luit, viuus quod fecit patitur, vt mortuo pro vno centū
resurgerent. Vnde licet Imperatoris ædificium per longa
tempora fuerit obseruatum, vix negotium potuit cohi
beri, quin post habito ædificio quasi violento, paulatim
res ad præstinam naturam redierit, quam licet expelas
furca (vt veteri prouerbio cōtinetur) tamē ipsa recurrerit.
Hinc ceperunt veteres illi glossatores Placentinus, Ro
gerius, Martius, Ioannes Azo. Hinc summa laude Ac
cursius,

cursus ius ciuile illuminauit. Hinc Bartolus, Baldus, Paulus, Cumanus, Fulgosius, Imola, Alexander, Aretinus, Socinus, Iaso, Decius, cum omni posteriorū cetera, quem esset longū recensere, ita nos laboribus suis locupletarunt, vt possit videri nulla forte nascendi ætas felicior quā nostra, cui docendæ tanti viri priores elaborarunt, studia sua, & vigilias nobis relinquentes, cum libero arbitrio legendi, selegendi, imitandi, approbandi, reprobandi, consentiendi, & dissentiendi: satis ostendentes nihil esse in natura, quod repente euolet, aut statim sit absolutū, & consumatū, omniquē ex parte perfectū. Sed naturæ nō defuisse, vel esse defuturū quod ceteris elargiatur, nec omnia se simul vni cōcesisse: ita vt nemini, cui ingeniū, valetudo, tēpus, facultas nō deerūt, ad illorū fastigiū posse peruenire desperādū sit. Cū si hanc cogitationē homines semper habuissent, vt nemo se meliorē futurum eo, qui optimus fuisset arbitraretur: ij ipsi, qui sunt optimi, non fuissent.

Nō deerūt quibus in hoc dubio, media via (quæ semper inter extrema vitiorū virtutē continet) magis placeat, vt & in hac re modus esset: cū non tam multitudo librorum officiat, quā nocere posset forsā inopia. Et cum hæc verior, & equior esset: Quia tamē vltimus quisquē semper accedit solus nunquā ita repleta sibi videtur facultas, vt operi suo locum defuturum putet.

Nos, qui & studia nostra in vulgus protulimus, eodē cū reliquis animo, tēpus ad id, & occasiōē nacti, otia pertesi pariter & negotia, cū retro actis annis, pro quādā animi satisfactione, aliqua scripsissemus in hac mate-

ria meliorationum, per articulos & quaestiones: tandē placuit ex nostris codicibus, quo melius possent ordine, ad leges Regias huius materiae, in forma glossarum applicare. Vt si quis ex nostro labore fructus posset in rem publicam deferuire, aliquid à nobis actum videretur: sin minus occupato in hoc nostro otio, nobis saltem metipsis esset satisfactum. Has leges cōmentarunt Ioannes Lupus de Palatios Rubios, regius senator, qui & ipsis condēdis interfuit. Michael Cyfontanus, Didacus Castillo, Gomez Arias, Antonius Gomez, nō minus doctus quam pius, in Salmanticensi academia Vesperorum Cathedram olim regens, cuius scripta posteriores, etiā renitentes, obseruarunt. Tellius Ferdiuandez, in Granatensi Pretorio summæ authoritatis aduocatus, cuius studijs & doctissimis cōmentarijs inter alia debetur, quod circa has leges posteriorū ingenia acutiora rediderit. Doctus Matienço, Regius apud Indos Auditor, qui anteriorū labores copilauit, & illustrauit. Circa harū etiā legum materiam sparsim in suis operibus multa tractarunt Rodericus Suarez, in Pinciana Cancellaria Regius Auditor, & Didacus Segura Primarius quondam Academię Salmanticensis, quorū scripta & opinionēs his forsā legibus condendis occasionem præbuerunt. Petrus Peralta, Emanuel Costa, Arius Pinelus eiusdē etiam Academię Primarij, Gregorius Lupus, Ferdinandus Vasquius Minchaca, ille supræmi Senatus, iste rei Dominicæ auditores. Doctissimus Didacus Couarruias à Leyua, Episcopus Segouiensis, Regij supræmiq; Senatus presēs. Ioannes Bernardus Diaz de Lugo, Fraciscus Sarmiento Mēdoça, doctissimi, meritissimique Præsules

Præsules Calagurritanus, & Giënnensis. Antonius Padi-
lla Meneſes, ordinum militarium præfectus. Lodouicus
Molina Regius Senator, Antonius Lara cõciuis in Gra-
natenſi Prætorio Regius Auditor. Gaſpar Baeça, Mel-
chior Pelæz, Mieres, Burgos Pacenſis, in Granatēſi &
Pinciana Cancellaria eminentiſſimi aduocati. Ioannes
Guterius meritiſſimus Ciuitatenſis Canonicus, & alijs
doctiſſimi viri. Vt ſumma ratione non dubitem non de
futuros, qui michi ſtatim obijciant, aſſumpſiſſe me mate-
riam vulgarem, intraſſe viam à multis ante tritam, ſteri-
li & ſiccò ſtylo tractaſſe ea, in quibus eſſet facile vber-
riori & ornatiori forma ſcribere, ac tandem in hac ſe-
cunda editione multa ex priori trãſmutaſſe. Que omnia
ita ſunt clara, vt & ego compelar ingenue fateri, & fa-
tius arbitrer excuſationē prætermittere. Illa qualis qua-
lis proderit, quod licet materia ſit vulgaris, eſt tñ neces-
ſaria, ſubtilis & melior, quã ſit in toto hoc libro legum
Regiarũ: & ita ampla, vt vix poſſit cõprehēdi, quin mul-
tũ ſēper ſuperſit dicēdũ: quẽadmodũ & poſt me acutio-
ris ingenij melius & vberius interpretabuntur. Et poſſũ
aſſirmare (ſi dicto fides detur) eſſe me in multis, quę tra-
ctantur anteriore alijs, qui in lucē prius prodierũt, quibus
præciſſe ob id ſolũ cedendũ eſt. De ſtylo autē quod ſit
ſiccior, vel vberior à guſtu pēdet, cui, quia varius, vix po-
teſt ſatiſfieri. Et quãuis famę tutius, & honori ſecurius
erat, nihil ex eo mutare, qđ in priori editione ſenſeram,
aut diſpoſuerã: Quia tamē aliqua videbãtur minus terſa,
vel ob breuē ſtylum obſcura, aut etiã incongruo loco
poſita: non ſubſtituit animus quidquam, in quo eſſet
conſcius, diſſimulare. ne ſaltim ſuperuacuuſ in ſtudijs,
ſequens

sequēs labor videretur. Cū & in familiari epistola cōseri-
bēda, vix mane placeat, quod nocte pro perfectio, & ab-
soluto relictū est. Deniquē pro sit excusationis loco ita
me omnia tractasse, vel hucusquē scripta retulisse, vt
pro ingenij capto, & cura in multis noua & vtili cōside-
ratione ornaretur. In quo licet ad predecessorū fastigiū
posse pertingere desperem, satis me egisse reputabo, si
(vt Cicero ait) in secundis aut tertijs cōsistā: cū licet trā-
seūdi spes nō sit magna, tamē est dignitas subsequendi.
Prosit etiā cōmunicasse hos meos labores cū doctissimo
rū virorū ingenijs, quibus eadē fuit de nostro opere sen-
tētia, vt licet nō esset vndequaquē consumatū, in omni-
bus tñ nō ita displicuit, quin nobis posset in aliquibus
venia cōdonari, propter alia, quę essent vel cōgrue, vel
acute scripta. Quod & post priorē editionē maiori ex-
perimēto cōpertū est. Pręter hęc de nouo opus subijci-
mus, cuiuscūquē melius fenciētis cēsurg, admittētes hu-
cusquē authorum latas leges vt cuiuscūquē liceat iuste ad-
dere, corrigere, emēdare: cū nihil sit dictū, vel qd non sit
antea dictū, vel nō possit post hac melius dici. Imo hor-
tamur, & protestamur, nolle nos nostris opinionibus
aliās fidē dari, quā si fuerint cōgrua & sufficiēti ratione
fulcitæ. Quod in iudicādo maxime lectori iniungimus.
Quamuis enim diligenti studio, & veri inueniēdi cupi-
ditate ducamur: Quotidie experimur grauissimos viros
eodem ducti animo, defecisse, & à vero deuiasse. Cum
intellectus & memorię lapsus vix possint sana volunta-
te, & indefesso labore suppleri.

Capita

❧ C A P I T A S E V
G L O S S A R V M S V M M A .

ria, quibus quæstiones omnes, quæ in
toto opere discutuntur, con-
tinentur.

I N R V B R I C A .

A G I T V R De cōtinuatione rubricarū. De nominis
meliorationis latinitate. De Iurisconsultorum elegan-
tia. Quod melioratio testamento relicta prælega-
tum est, in cōtractu verò data, donatio. De legitima
filiorum omnifariam, parentum, fratrum, quanta si
Iure communi, & Regio. De tertio & Quinto, Dodrante, Bessè,
& Semisse, Et vtrum melioratio favorabilis sit, an odiosa.

L E X P R I M A .

Glossa prima. De donatione facta filio in potestate, & in quibus
conueniat, vel discordet à donatione inter coniuges, & causa
mortis, & legatsi. De donatione item facta à matre, vel filio emā-
cipato. Et in ijs ius Regium qualiter discordet à Iure communi. Et
an donationes iſte præmortuis donatarijs reuocentur.

¶ **G**los. 2. Donatio quinti facta filio, an ex traditione fiat irrevocabi-
lis prout sit ex causa cnerosa. Et quid in donatione pro legitima. Et
an iſta requirat insinuationem.

¶ **G**los. 3. Donatio reuocabilis vsquē ad mortem, quēd nō possit post
professionem religionis reuocari. Et an statim ante mortem sit
tradenda. Et vtrum legitima si ū debeat facta professione per
patrem, circa intellectum text in c. cum simus, de regula.

a **G**los. 4.

Glo. 4. Donatio reuocabilis non solum potest reuocari expresse, sed etiam tacite. Puta per inimicitias, aut voluntariam rei donatae alienationem. Et quid si ea alienatio inualida sit. Et quid in pignore, pacto de retro uendendo, aut impositione census.

Glo. 5. Melioratio facta filio sit irreuocabilis per traditionem veram aut fictam rerum in ea contentarum. Et an ea traditio operetur quo ad futura. Et an interim possit reuocari. Agitur de valore donationis factae absenti. Et de ea, quae post primum donatarium, ad alios est peruentura. De possessione tradita procuratori, tutori, curatori, aut infanti. Et utrum melioratio testamento relicta fiat per traditionem irreuocabilis.

Glo. 6. Per traditionem scripturae, etiam nouae transfertur possessio. Et per eam etiam sit irreuocabilis melioratio.

Glo. 7. Melioratio seu donatio facta filio ex causa onerosa cum tertio, puta matrimonij, est irreuocabilis. Filia tamen causa dotis non potest per contractum meliorari. Et quid extra causam dotis. Et quid in testamento. Et utrum cessante, vel soluto matrimonio, possit reuocari donatio eius causa facta. De dote monialis. De donatione pro suscipiendis ordinibus. Pro studio. Pro alimentis. Et remuneratoria.

Glo. 8. Donatio facta filio sit irreuocabilis ex iuramento. Et quid in pacto de non reuocando. Agitur late de intellectu tex. in l. ubi ita donatur. de dona. causa mortis. Et utrum legatum ex pacto de non reuocando iurato transeat in donationem.

Glo. 9. Donatio irreuocabilis potest reuocari ex reservatione eius facultatis. Et utrum reuocatio donationis extendatur ad fructus. Et quid de melioramentis, et deteriorationibus. Et ius reuocandi non transit ad heredes, fiscum, aut creditores.

Glo. 10. Donatio perfecta potest ex ingratitudine donatarij reuocari. Et si sit inofficiosa. Et propter superuenientes liberos. Et utrum eo casu sustineatur pro tertio, aut quinto. Et quid si donatio simplex sit facta filio unico. Et quid in dote, aut donatione pro matrimonio.

LEX SECUNDA.

CLo. 1. Melioratio à matre fieri potest, & ex quibus bonis. Et vtrū damnatus ad mortem, aut monachus professus, quibus premissum est testari, possint meliorationem facere.

Glos. 2. De melioratione facta ab utroque parente, de bonis vtriusq; simul vna carta.

Glos. 3. Nepus masculus ex filia, vel neptis ex filio, causa dotis an possint ab auo meliorari.

Glos. 4. Melioratio potest fieri pluribus coniunctim. Et an inter eos habeat locum ius accrescendi. Et vtrum is, qui non admittitur ad partem, faciat partem. Et quod pro melioratione non est necessaria electio dignioris.

Glo. 5. Quicumque descendens potest meliorari, & est capax tertij & quinti.

Glo. 6. Vtrum tertium sit iegitima.

LEX TERTIA.

CLos. 1. Quod melioratio quota bonorum potest assignari in re certa, etiam ceteris prestantiori. Et quod ea assignatio non immutat substantiam meliorationis. Et an pro re donata, seu assignata debeatur euictio.

Glo. 2. Vtrum res quesita, constante matrimonio, possit à patre assignari pro melioratione. Et an lucra, constante matrimonio acquirantur vtrique coniugi, vel marito liceat interim de eis disponere. Et vtrum empti per maritum pro se & uxore, vel ab uxore de pecunia mariti, acquirantur uxori. Et vtrum maritus sic emens videatur donare uxori.

Glo. 3. De supplenda, vel rescanda re assignata, si non sufficiat, vel excedat quotam.

Glo. 4. Quod ius assignandi re pro melioratione non potest alteri committi. Nec ius meliorandi competit patri, qui testatur pro filio mente capto, aut impubere. Et vtrum melioratio seu maioria commissa tertio, eo non exequente, habeatur pro facta. Et alia de commissarijs ad restituendum.

LEX QUARTA.

- G**los. 1. Quod melioratio sit soluenda in corporibus hereditarijs.
Glos. 2. Quod res assignata pro melioratione præcisse danda est.
 Et quid si excedat tertium & quintum.
Glos. 3. Delegato, & prælegato quota bonorum qualiter solvatur
 Iure Comuni, & Regio. Et quid in donatione quota bonorum.
Glos. 4. De fructibus legati, & prælegati, & donationis quota bo-
 norum & à quo tempore debeantur.
Glos. 5. Legatum, & prælegatum quota bonorum qualiter solua-
 tur, si corpora hereditaria sint indiuidua.

LEX QUINTA.

- G**los. 1. De acceptatione prælegati, seu meliorationis, & repudiata
 hereditate. Et è conuerso, de acceptatione hereditatis, repudia-
 to prælegato.
Glos. 2. De feudo, & emphyteusi, an acceptari possint repudiata
 hereditate.
Glos. 3. Quod pro soluendo legato, vel prælegato, vel donatione quo-
 ta bonorum sit prius es alienum extrahendum.
Glos. 4. Legatarius, prælegatarius, seu donatarius quota bonorum,
 an possint à creditoribus conueniri. Et quid in prælegatario rei certæ.
Glos. 5. De legatario, seu prælegatario quota bonorū, & quota hæ-
 reditatis, in quibus conueniāt, vel discordent.

LEX SEXTA.

- G**los. 1. Filia, quæ causa dotis non potest meliorari, an sit capax
 solius legitimæ necessariae. Et an possit cū patre dotante pacisci,
 ne quinquam filiorū meliorer, vt ipsa possit maiorem partem capere.
Glos. 2. Pactum limitatum de non meliorando aliquem, vel genera-
 le de non meliorando quinquam, ad quos extendatur, vel non.
Glos. 3. Quod pactū de non meliorando pro sui valore requirit scri-
 pturam, & an possit aliās probari.

- ¶ Gloss. 4. Pactum meliorandi valet etiam sine scriptura, requirit tamen causam onerosam matrimonij, aut alias. Et quando matrimonium dicatur causa onerosa. Et an melioratio eius causa facta possit remitti. Et quid in donatione pro ordinibus suscipiendis. Et an melioratio reuocetur mortuo filio in vita patris, sine filiis.
- ¶ Gloss. 5. Promissio de donando quod habetur pro donatione. Et an valeat pactum nudum de donando. Et an in ijs requiratur insinuatio.

LEX SEPTIMA.

- ¶ Gloss. 1. Quod melioratio tertij & quinti, etiam data per contrarium donationis irreuocabilis, est regulanda secundum bona relieta tempore mortis, licet ex hoc non fiat conditionalis, nec impediatur, aut reuocetur in vita patris. Diminutio tamen bonorum, aut res alienum interim contingens nocet donationi, & per consequens augmentum bonorum proderit. Estimatio autem rerum donatarum attendenda est secundum tempus donationis. Et quod in ijs donationibus requiritur insinuatio.
- ¶ Gloss. 2. Agitur de valore pacti, ut filius contentus legitima secundum bona presentia, non possit venire contra testamentum. Et an simile etiam pactum valeat in melioratione tertij & quinti, ut filius contentus donatione presenti non possit amplius petere.

LEX OCTAVA.

- ¶ Gloss. 1. Quod melioratio conseruatur rupto testamento. Et quando truncatur ex prateritione, vel ex heredatione. Et quid si deficiat in solemnitate. Et quid si testamentum condatur inter liberos. Et quod tale testamentum eandem hodie requirit solemnitatem, quam inter extraneos.
- ¶ Gloss. 2. Quod prelegata conseruantur rupto testamento ex prateritione, vel ex heredatione, vel defectu, aut repudiatione heredis, etiam pro parte hereditaria prelegati. Et quid si melioratio relinquatur titulo institutionis. Et quid si prateritio fieret ignoranter. Et quid si melioratio fieret ipsi ruptenti. Et an pupillaris substitutio conseruetur.

LEX NONA

Glo. 1. Quod melioratio tertij & quinti irrevocabilis præcedens nõ
revocatur, aut minuitur per dotes, aut donationes sequentes.

Glos. 2. Vtrum pro extrahendo tertio & quinto posteriori sint accu-
mulandæ donationes simplices, vel ob causam præcedentes. Et vtrũ
melioratio tertij irrevocabilis præcedens minuat per dispositio-
nem quinti posteriorem. Et vtrum melioratio tertij & quinti ex
trahatur ex quarta coniugi paupari debita.

Glo. 3. Dos & donatio propter nuptias quando conferantur in suc-
cessionem parentum, aut avorum. Et quanam sit hodie donatio prop-
ter nuptias. Et vtrũ pater possit esse fideiussor in dote filij.

LEX DECIMA

Glo. Quod donatio simplex refertur ad tertium & quintum donatio ve-
ro ob causam ad legitimam. Et an dispositio generalis de tertio,
& quinto inducat revocationem donationis revocabilis præceden-
tis. Et vtrum donatio simplex ad hoc, ut intelligatur melioratio
sit danda expresso titulo donationis. Et vtrum data simpliciter præ-
sumatur donata. Et quid si sint equalia legitima.

Glo. 2. Donatio etiam simp. ex facta filio unico, etiam sub nomine
quinti, non refertur ad tertium, nec ad quintum sed intelligitur da-
ta pro legitima. Et quod donatio facta ascendenti, non refertur ad ter-
tium, sed imputatur, licet non conferatur, etiam si sit ob causam.

Glos. 3. Donatio simplex facta vni ex pluribus filiis, intelligitur da-
ta pro tertio & quinto. Et non conferatur, neque imputatur in legi-
timam, nisi hoc expressum sit. Et quod prius præsumitur data in
rationem tertij, quam in rationem quinti. Et quod quintum prius
deducitur, quam tertium.

Glo. 4. Quod quævis donatio simplex facta filio refertur ad tertium,
deinde ad quintum deinde ad legitimam, & si excedat, est inofficio-
sa. Facta verò extraneo refertur ad quintum. Idem in donatione pro-
missa. Et etiam in tradita consumpta sine culpa. Et quod impensa fa-
cta in re maioratus extrahetur ex tertio & quinto. Et vtrũ remis-
sio vsusfructus bonorũ aduentitiorũ referatur ad tertium & quintum.

Glos.

Glo. 5. Vtrum pater, qui donauit filio ultra tertium & quintum, & legitimam: vel dedit filiae dotem ultra legitimam, possit statim excessum reuocare. Et quid de fructibus.

LEX VNDECIMA.

Glof. 1. Vtrum filius institutus in maiori portione quam sit sua legitima possit grauari in excessu, circa intellectum tex. in l. 11. tit. 4. p. 6. Et de cōditione casuali, vel mixta an reijciatur de tali excessu.

Glo. 2. Tertio non potest apponi grauamen, quod ad patrem non pertineat vsusfructus. Et ex tertio & quinto potest fieri verus maioratus. Et an sit firmitior, quam ex Regia facultate. Et an vinculata vno & altero modo possint Regia facultate alienari, aut ex delicto confiscari.

Glof. 3. Substitutio fit etiam in contractibus. Et vtrum in substitutione pupillari, quoad tertiam, sit seruandus ordo huius legis. Et quid in substitutione vulgari, & iure accrescendi. Et quid in fideicommissaria. Filij tamen grauati, etiam iam nati, & quorum non est facta mentio, excludunt substitutum.

Glof. 4. Quod ordo huius legis requiritur pro forma nec valent vocationes (etiam tacite) in contrarium: reducuntur tamen ad ordinem legis, si possunt. Et quid si filius consentiat.

Glof. 5. Legatum relictum fratribus an debeatur vtrinq̃ tantum coniunctis, an etiam vterinis & consanguineis.

Glof. 6. Filius vnicus an possit meliorari & grauari in tertio. Et quid in nepote. Et tertium quando recipiat grauamina, cum exemplis.

Gl. 7. Filius illegitimus an sit vocandus præcisse in substitutionibus tertij, post filios legitimos, exclusis ascendentibus.

Glossa. 8. Ascendentes quo loco sunt vocandi in substitutionibus tertij.

Glof. 9. Consanguinei quo loco sunt vocandi in substitutionibus tertij. Et qui sint ij consanguinei.

Glossa. 10. Extranei quo loco sunt vocandi in substitutionibus tertij.

Glos. 1.1. Quod melioratio potest diuidi tēpore inter eos, quibus potest diuidi re. Et quod in fideicomisso relicto familie nō attenditur quarta vel quinta generatio. Et quod pater nō tenetur descēdere ad omnes gradus, qui sunt expressi in lege, sed tertium in ultimo vocato remanet liberum. Et quid si relinquatur titulo maioratus.

LEX DVODECIMA.

Glos vnica Quod parentibus non licet in praeiudicium filiorum disponere nisi de vno quinto. Et quid si disponatur de pluribus quintis quale eorū debeat. Et adhuc quintū sunt referēda omnia, quae in vita & in morte de bonis patris titulo lucratiuo in extraneos processerūt. Quid de donatione remuneratoria. De arvis datis vxori. De venditione facta minori pretio. Et de donationibus minutis. Vtrū quintum possit dari secūda vxori, aut filio illegitimo ab eo, qui habeat pluresquam quinque filios. Et alia de quinto dando filio illegitimo.

LEX DECIMATERTIA.

Glos. 1. Quod impensa funeris deducenda est ex quinto bonorum. Et quae sit ista impensa funeris. Quid de vestibus lugubribus, capella, & monumento, & impensa infirmitatis.

Glos. 2. Ad metiendum quantum vtrum sint separāda reliqua legata, etiā pia, & speciei. Et quid de ipsa impensa funeris, & libertatibus circa intellectum text. in l. si quis seruum. §. fin. cum l. seq. de leg. 2. Quod si quantum non sufficiat legatis, qualiter fiat contributio. Et cui incumbat onus probandi, quod legata excedant quantum. Et à quo sint exigenda à legatario quinti, an ab heredibus.

Gl. 3. Quod quantum sit quota bonorum, & extrahendum prius tertio. Et quale sit istud quantum. Et vtrum ex eo in vita irr. uocabiliter donato extrahatur impensa funeris. Et an coniux, qui succedit in quarta, teneatur etiam ad impensā funeris.

Glo. 4. Quod pro anima non potest expendi vltra quantum in praeiudicium filiorum. Et vtrum succedentes ab intestato teneantur expendere quantum pro anima. Et an commissarius, qui pro alio testatur, possit id praecipere.

I N D E X.

ACCRESCENDI Ius an habeat locum in donationibus morte confirmatis. l. 1. gl. 1. num. 12. pagina. 26.

Acceptatio tabellionis, non præstat effectum constituto. l. 1. gl. 5. num. 26. pag. 129.

Acceptatio an requiratur in donatione inter absentes. l. 1. gl. 5. num. 27. pag. 130.

Acceptationis tempore, an sit necessum quòd donator viuat. l. 1. gl. 5. num. 29. pag. 136.

Acceptari an possit donatio per hæredes donatarij mortui, ibi. num. 30. pagin. 137.

Acceptare potest tabellio pro absente. l. 1. gl. 5. num. 31. pag. 138.

Acceptatio tacita eandem vim habet quam expressa, ibi. nu. 32. pag. 138.

Acceptatio paciscentium sufficit in melioratione facta titulo oneroso. l. 1. gl. 5. num. 33. pag. 139.

Acceptatio primi donatarij sufficit pro sequentibus vocatis, vt eis inui-
tis donatio non possit reuocari, ibi. nu. 34. pag. 139.

Acceptari potest melioratio repudiata hereditate, deductis inde debitis. l. 5. gl. 1. num. 1. pag. 365.

Acceptari pote si prælegatum repudiata hereditate, ibi.

Accumulatis donationibus simplicibus, pro extrahendo tertio & quin-
to, aut separatis, & rescata melioratione posteriori. eadem computatio
resultat. l. 9. gl. 2. num. 16. pag. 490. & ponuntur exempla. numer. 20.
pagin. 494.

Actio de dote datur contra non obligatum qui possidet, quando qui debet
est inops. l. 9. gl. 3. num. 34. pag. 527.

Actio famil. hercisc. nõ extenditur ad possessa titulo particulari. l. 3. gl. 2.
num. 60. pag. 311.

Actio famil. hercisc. solum datur inter cohæredes. l. 3. gl. 2. numer. 63.
pag. 312.

Actio famil. hercisc. competit pro prælegato. l. 4. gl. 3. n. 8. pag. 344.

Actio famil. hercisc. non extenditur ad donationes traditas morte confir-
matas,

I N D E X.

- matas, sed bene ad non traditas. l. 4. gl. 4. nu. 14. p. 360.
- Actio funeraria** solum comprehendit sumptus, sine quibus funus dici non potest. l. 13. gl. 1. nu. 2. p. 653.
- Actio funeraria** est iuris publici. l. 13. gl. 3. nu. 13. p. 635.
- Actio funeraria** fortior est quam hypothecaria. ibi. nu. 20. p. 687.
- Actio negotiorum gestorum** datur uxori pro consequenda re nomine sue a marito emptæ. l. 3. gl. 2. n. 26. p. 293.
- Actio reuocatoria** non datur nisi ultra fraudem concurrat et damnum. ibi. nu. 12. p. 285.
- Actus validus** non tollitur per inualidum in contractibus, qui a duorum voluntate processerunt. l. 1. gl. 4. nu. 27. p. 105.
- Actus** semper presumitur factus eo modo, quo licite fieri potest, quando alias resultaret delictum. l. 1. gl. 8. nu. 28. p. 188.
- Aditio hæreditatis** non requiritur in donationibus morte confirmatis. l. 1. gl. 1. num. 15. pag. 29.
- Adhibitus ad stipulandum** non censetur adhibitus animo donandi. l. 3. glos. 2. nu. 70. pag. 318.
- Adhibitus filius ad stipulandum** censetur donatarius, si numerus liberorum et quantitas patiuntur ibi. nu. 75. pag. 321.
- Aduentitium** est quod datur ab auctore nepoti. l. 9. gl. 3. n. 6. et 7. p. 514.
- Alienatio voluntaria** inducit reuocationem meliorationis reuocabilis. l. 1. gl. 4. nu. 7. p. 83.
- Alienatio ex titulo oneroso** presumitur necessaria, nisi contrarium probetur. l. 1. gl. 4. nu. 8. p. 83.
- Alienatio voluntaria irreuocabilis** diuersæ rei reuocat priorem reuocabilem, quando utraq; non potest intra tertium et quintum contineri. ibi. n. 9. p. 83.
- Alienatio voluntaria** quotæ, quando inducat reuocationem eiusdem quotæ prius reuocabiliter datæ. l. 1. gl. 4. nu. 11. p. 84.
- Alienatio voluntaria partis** reuocat pro ea parte legatum, seu donationem reuocabilem. ibi. nu. 12. p. 88.
- Alienatio voluntaria rerum particularium** minuit, sed non reuocat meliorationem tertij et quinti. ibi. nu. 13. p. 89.
- Alienatio voluntaria rei assignatæ** pro melioratione tertij et quinti, an reuocet meliorationem. l. 1. gl. 4. nu. 15. p. 92.
- Alienatio ex qua** inducitur reuocatio an requirat traditionem rei. l. 1. gl. 4. nu. 16. p. 92.
- Alienatio voluntaria** an reuocet legatum conditionale. ibi. numero. 18. pagin. 94.
- Alienatio voluntaria cum pacto de retro uendendo** an reuocet legatum, vel donatum.

INDEX.

Donationem reuocabilem, & quid si redimatur. l. 1. gloss. 4. num. 30.
 & 31. p. 106. & 108.

Alienatio bonorum citra fraudem permisa est in præiudicium meliorationis irrevocabilis. l. 7. gl. 1. nu. 12. p. 417. & quæ sit ista fraus numer. 13. pag. 419.

Alienatio prohibita etiam causa conservandæ familiæ non egreditur personas expressas. in. l. 11. gl. fin. nu. 11. & 12. p. 632.

Alienata in fraudem creditorum reuocantur. l. 13. gl. 3. nu. 22. p. 688.

Alimenta censentur donata, nisi sint excessiva. l. 3. gl. 2. n. 78. p. 322.

Alimenta debita filio illegitimo sunt soluenda ex quinto, & si totum quintum sit ad hoc necessarium, pater de nihilo disponet, excepta impensa necessaria funeris. l. 12. gl. 1. nu. 30. p. 650.

Alimenta filij illegitimi suscepti post donationem irrevocabilem quinti, eâ reuocât. ibi. num. 31. p. 650.

Alimenta filij illegitimi possunt constitui intra totum quintum, quamuis excedat eius naturalem indigentiam, ibi. nu. 32. p. 651.

Alimenta filij illegitimi non possunt constitui ultra quintum, etiam si illud non sufficiat, ibi. num. 33. p. 651.

Anima ceteris rebus est preferenda. l. 10. gl. 3. nu. 36. p. 543.

Arbiter fami. hærcis. non potest uni ad iudicare in solidum rem, quæ potest commodè diuidi. l. 3. gl. 2. nu. 61. p. 311.

Arbiter fami. hærcis. tenetur sequi iudiciū testatoris, ibi. nu. 62. p. 312.

Argumentum ab ordine rubricarum valet in rubrica numero. 4. pagina. 3.

Argumentum de transmissione ad cessionem, quando procedat. l. 1. glo. 1. nu. 35. p. 48.

Argumentum de re ad tempus valet. l. 11. gl. 11. nu. 2. p. 628.

Arræ ad uxorem pertinet, & in eis potest melioratione facere, & quid si transeat ad secundas nuptias. l. 2. gl. 1. nu. 5. p. 249.

Arræ multum distant à donatione propter nuptias. l. 9. glossa. 3. nume. 122. pagina. 516.

Arræ promissæ uxori an computentur intra quintum. l. 12. gl. 1. nu. 20. pag. 643.

Arrarum donatio quæ sit uxori voluntaria est, ibi, numero. 21. pagina. 644.

Arras sibi datas aut promissas an imputet sibi vxor legataria quinti, ibi. nu. 24. p. 645.

Ascendentes, substituti filiis naturalibus in solo tertio possunt grauari. l. 11. gl. 8. nu. 4. p. 624.

I N D E X.

Ascendentibus solis extantibus tertium liberum est; & recipat quæcumq;
grauamina ibi. num. 1. pag. 624.

Asignari potest in re certa melioratio. l. 3. gl. 1. num. 1. pag. 270.

Asignari potest quælibet res etiam pretiosior pro melioratione ibi. nu.
pagina. 271.

Asignari potest res certa pro tertio in præiudicium ascendentium. l. 3.
gl. 1. nu. 5. p. 271.

Asignatio in re certa non immutat substantiam meliorationis quotæ. l. 3.
gl. 1. nu. 6. pag. 271.

Asignatio rei certa pro melioratione an sit reuocabilis, & quando ibi. nu.
mero. 7. pag. 272.

Asignatio vnius rei non potest fieri ex post facto post donationem irre-
uocabilem quotæ bonorum ibi. nu. 9. pag. 276.

Asignatio rei communis, vel in qua pater habet aliquod ius, solum valet
in iure, vel parte patris. l. 3. gl. 2. nu. 2. pag. 280.

Asignari an possit à patre pro melioratione filij, res quæ sita, constante ma-
trimonio ibi. nu. 3. pag. 280.

Asignata res pro tertio & quinto, si non sufficiat vel excedat, qualiter
sit supplenda aut refecanda. l. 3. gl. 3. nu. 1. pag. 326. & l. 4. gl. 3. 2.
num. 2. pag. 338.

Asignatio vnius rei pro melioratione non potest committi tertio, nisi spe-
cialiter. l. 3. gl. 4. nu. 1. pag. 328.

Asignata res pro melioratione præcisse danda est. l. 4. gl. 2. nu. 1. p. 337.

Asignatio rei certæ, quæ excedat quotam bonorum secundum bona præ-
sentia non reuocatur ante mortem. l. 7. gl. 1. nu. 11. p. 416.

Augmentum meliorationis ex bonis superlucratis non potest peti ante
mortem. l. 7. gl. 1. nu. 32. pag. 432.

Auth. ex causa. C. de libe. præc. solum conseruat ea, quæ ex præteritio-
ne, vel ex heredatione annullabantur. l. 8. gl. 2. nu. 20. pag. 465.

Auus an possit meliorare nepotem masculum ex filia. l. 2. gl. 3. numero. 1.
pagi. 255.

Auus an possit meliorare neptem ex filio vel filia causa dotis. ibi. num. 2.
pag. 256.

Auus an teneatur vel possit dotare neptem, & ex quibus bonis ibi. nu. 3.
pag. 257.

B

BE vel semis de iure cōmuni, in quo differant à tertio & quinto de Iu-
re Regio. l. 1. gl. 10. nu. 47. p. 235.

Bona

I N D E X.

Bona fides non requiritur pro lucrandis fructibus industrialibus donationis inter coniuges. l. 1. gl. 9. nu. 21. p. 210.

Causa onerosa dicitur matrimonium quando est contrahendum cum certa, secus si cum incerta. l. 6. gl. 4. nu. 4. p. 406.

Causa onerosa non est matrimonium iam contractum ad validandam promissionem meliorandi, ibi. nu. 5. p. 406.

Causa onerosa non dicitur nisi fiat cum tertio, etiam si sit dos. l. 1. glo. 7. nu. 1. p. 161. l. 6. gl. 4. nu. 4. p. 406.

Capella precepta fundari an ex quinto deducatur. l. 13. glo. 1. num. 13. pagina. 656.

Cautela pro faciente maiorum, ut non utatur Regia facultate quoad tertium & quintum. l. 11. gl. 2. nu. 8. p. 582.

C. cum simus de regula explicatur. l. 1. gl. 3. nu. 27. p. 73.

Census impositione non reuocatur legatum rei certa, sed transit cum one re. l. 1. gl. 4. nu. 32. p. 109.

Census impositio vera alienatio est. l. 1. gl. 4. nu. 33. p. 110.

Census dominus iudicatur tertius possessor in executione bonorum imponentis. ibi. nu. 34. pag. 110.

Censu super re legata imposito, redempto, an res debeatur libera. ibi. nu. 35. p. 111.

Certiorare verbum parum Latinum apud I. C. frequens in rubrica. n. 11. p. 7.

Cessio an sit necessaria pro tradendis iuribus incorporalibus, & an sufficiat constitutum. l. 1. gl. 5. num. 15. p. 122.

Cessio non est inducta a iure in donatione, nisi a donante fiat. l. 1. glos. 5. nu. 17. p. 124.

Ciuisilis possessio ex constituto transfertur. ibi. nu. 13. p. 122.

Clausula codicillaris semper censetur appposita in testamento inter liberos. l. 8. gl. 2. nu. 7. p. 406.

Clausula codicillaris operatur repetitionem ab intestato, rupto testamento ex prete. vel ex hereda. l. 8. gl. 2. nu. 8. pag. 460.

Clausula codicillaris conseruatur rupto testamento ex prete. vel ex here. ibi. nu. 10. p. 462.

Clausula codicillaris sub intellecta inter liberos non operatur repetitionem ab intestato. ibi. nu. 11. pag. 462.

Clausula codicillaris concepta per verba futuri temporis conseruat legata rupto testamento ex preteritione ignorater facta. l. 8. gl. 2. n. 23. p. 468.

I N D E X.

- Clausula, quod bona transcant in sequentem nō prodest in delictis exceptuatis in regia facultate, proderit tamen in vinculo tertij & quinti. l. 11. gl. 2. num. 14. pag. 584.
- Clausula generalis non extenditur ad casum, qui in specie non poterat includi. l. 11. gl. 4. nu. 7. pag. 595.
- Clericus, monachus, aut femina, non possunt excludi à tertio bonorum per transuersalem. l. 11. gl. 4. nu. 9. pag. 595.
- Codicilli eandem solemnitate requirunt, quam testamentum nuncupatum. l. 8. gl. 1. nu. 8. pag. 455.
- Collatio inducta est ob vitādā inaequalitatē. in rubrica. nu. 35. pag. 15.
- Collatio nō habet locū inter ascendentes. l. 10. gl. 2. nu. 26. pag. 548.
- Collatio fit de consumptis per culpam. l. 7. gl. 1. num. 34. pag. 432. l. 10. gl. 4. num. 7. pag. 562.
- Collationis, seu imputationis ratio ad legitimā refertur, quæ vero nō cōferuntur ad tertium & quintū referuntur. l. 10. gl. 4. nu. 3. p. 561.
- Collaterales ab intestato non compelluntur expendere integrum quintum pro anima. l. 13. gl. 4. nu. 4. pag. 693.
- Concedo, verbum donationē sonat. l. 3. gl. 2. nu. 72. pag. 319.
- Conclusio in negotijs probanda est, nec sufficit probare tractatum. l. 3. gl. 2. num. 30. pag. 294.
- Conditionalis contractus resoluitur cessante, vel adueniente conditione. l. 1. gl. 9. nu. 4. pag. 100.
- Conditio legalis semper habetur pro expressa. l. 7. glosa. 1. numero. 4. pagina. 415.
- Conditio casualis, vel mixta, an reiiciatur de excessu legitime. l. 11. gl. 1. num. 7. pag. 573.
- Conditio potestativa, an reiiciatur de legitima, ibi. nu. 8. pag. 574.
- Conditio de matrimonio certo modo contrahendo valet. l. 11. glosa. 4. num. 8. pag. 593.
- Conditio impossibilis præcepta observari non reiicitur, sed annullat, ibi. numer. 20. pag. 601.
- Confessio mariti, quod pecunia erat uxoris, an valeat: quod non. etiam in contractu. l. 3. gl. 2. nu. 84. pag. 323.
- Confessio patris de debito in præiudicium legitime filiorum non valet. l. 13. gl. 3. num. 1. pag. 679.
- Coniux transiens ad secundas nuptias, non potest alienare arras, vel alia bona, quæ sibi obuenerunt à priori coniuge, vel à filio communi, nec in eis meliorationem facere. l. 2. gl. 1. nu. 5. pag. 249.
- Coniux non potest meliorationem facere ex quarta, quam habuit à cōiuge præ-

I N D E X.

- premortuo diuite, ibi. num. 7. pag. 250.*
Coniux donatarius, reuocata donatione, solum tenetur in quantum effectus est ex ea locupletior. l. 3. gl. 2. nu. 68. p. 317.
Coniux debitor quartæ disponit etiam de tertio & quinto l. 9. glossa. 2. numero. 50. pag. 508.
Coniux respectu quartæ non reuocat donationes in vita factas, ibi. num. 54. pagina. 509.
Coniux, qui succedit in quarta, an teneatur ad impensam funeris. l. 13. glo. 3. num. 28. pag. 689.
Constitutum transfert possessionem, quotæ bonorum, in uniuerso pro indiuisso, etiam bonorum futurorum. l. 1. glossa. 5. numer. 3. & 4. pag. 114 & 115.
Constitutum non potest interuerti ante acquisitionem futurorum. l. 1. gl. 5. num. 11. pagina. 118.
Constitutum non potest interuerti in donatione conditionali, pendente conditione, ibi. nu. 12. p. 121.
Constitutum transfert civilem possessionem, ibi. nu. 13. pa. 122.
Constitutum transfert possessionem, quæ acquiritur sine actu corporeo, & nudam detentionem. l. 1. gl. 5. nu. 14. pag. 122.
Constitutum non operetur traditionem in iuribus in corporalibus, ibi. nu. 15. pag. 122.
Constitutum non operatur in absentia ante acceptationem, ibi. numero. 25. pagina 128.
Constitutum transfert veram possessionem. l. 3. gl. 2. nu. 38. p. 297.
Consanguineorum vocatio libera est in substitutionibus tertij, nõ scripta proximitate. l. 11. gl. 9. nu. 1. p. 625.
Consanguinei sunt intra decimum gradum. l. 11. glossa. 10. numero. 1. pagina. 627.
Consanguineorum vocatio in maioratu perpetua est, ibi, numero. 2. pagina. 627.
Contractus potest fieri inter acta testandi, & est irreuocabilis. l. 1. gl. 8. num. 48. pag. 197.
Contributio qualiter fiat, quando testator legat ultra dodrantem, vel ultra vires hereditarias. l. 13. gl. 2. n. 17. pag. 670.
Contributio qualiter fiat, quando quintum non sufficit legatis, ibi, numero. 18. pag. 672.
Commisarius, cui est data facultas meliorandi, potest meliorare duos. l. 2. gl. 4. num. 2. pag. 259.
Commissaria testamenti potest esse scemina. l. 3. gl. 4. nu. 6. pag. 332.
Contractus inter duos celebratus non ualet sine utriusque consensu. pag. 131.

I N D E X.

Commissarius non potest subdelegare, nisi ex speciali commissione. l. 3. gl. glos. 4. nu. 12. pag. 334.

Commissio ad testandum, ad quid extendatur, ibi. nu. 13. pag. 334.

Commissio ad testandum, si non fuit effectum sortita, heredes ab intestato qui non sint necessarii, compelluntur expendere totam quintum pro anima. l. 13. gl. 4. nu. 5. pag. 691.

Commissarius potest gravare heredes necessarios in integro quinto pro anima, ibi. num. 6. pag. 693.

Compendiosa facta impuberi per verbum commune, an omni tempore valeat, ut fideicommissaria in excessu legitime. l. 11. glossa. 1. numero. 4. pag. 573.

Cordubæ non diuiduntur lucra quæ sita constante matrimonio. Sed sunt solius mariti. l. 3. gl. 2. nu. 16. pag. 290.

Creditorum non reuocant donationem reuocabilem, nisi propter fraudem. l. 1. gl. 9. nu. 30. pag. 213.

Creditorum hereditarij non conueniunt particularem successorem. l. 5. gl. 4. num. 3. pag. 379.

Creditorum quibus casibus possint conuenire melioratum in re certa iure Regio. ibi. nu. 4. pag. 380.

Creditorum possunt conuenire prælegatarium repudiantem hereditatem in re Regio. l. 5. gl. 4. nu. 5. pag. 381.

Creditorum non possunt conuenire prælegatarium acceptantem hereditatem ratione prælegati. l. 5. gl. 4. nu. 6. pag. 383.

Creditorum possunt conuenire prælegatarium acceptantem hereditatem, ratione partis hereditarie prælegati. ibi. nu. 8. pag. 383.

Creditorum possunt conuenire prælegatarium partis hereditatis, pro prælegato. ibi. nu. 9. pag. 384.

Creditorum non possunt conuenire legatarium quote bonorum, sed heredes, qui prius soluerunt. l. 5. gl. 4. nu. 11. pag. 384.

Creditorum compelluntur conuenire melioratum, qui repudiauit hereditatem pro rata, et alijs heredibus dabitur ista exceptio, ibi. numero. 12. pagina. 384.

Creditorum, an possint conuenire prælegatarium repudiantem inter heredes extraneos, ibi. nu. 14. pag. 386.

Creditorum non reuocant alienata ante contractum debitum, nisi fraus probetur. l. 12. gl. 1. nu. 23. pag. 645.

Creditori legali relictum in dubio intelligitur animo compensandi. l. 10. gul. 2. nm. 10. pag. 541.

Dama

I N D E X.

DAminatus ad mortem, an possit meliorationem facere. l. 2. gloss. 1. numero. 8. pag. 250.

Datum simpliciter non presuntur donatum. l. 10. glossa. 1. numero. 8. pagina. 533.

Dati & promissi idem est iudicium. l. 9. glo. 2. num. 23. pag. 497. l. 10. gl. 4. num. 6. pag. 562.

Debitor, qui in fraudem alienat dominium transfert, & vere contrahit l. 3. gl. 2. nu. 11. pag. 285.

Debita deducuntur ante prelegatum quote bonorum. l. 5. glossa. 4. numero. 2. pag. 378.

Debita contracta etiam potest factam meliorationem irrevocabilem ante ipsam deducuntur, ibi.

Deportatus, an possit eligere, l. 3. gl. 4. nu. 11. p. 333.

Detentatio nuda transfertur per constitutum. l. 1. glo. 5. numero. 14. pagina. 122.

Deterioratio rei maioratus recuperatur ab heredibus possessoris, & quando. l. 1. gl. 9. nu. 25. p. 212.

Deterioratio unius rei maioratus non compensatur cum melioratione alterius. l. 1. gl. 9. nu. 26. p. 112.

Descendentes, quibus licet disponere de tertio in praeiudicium ascendentium, possunt illud assignare in re certa, etiam si relinquatur extraneo. l. 3. gl. 1. nu. 5. p. 271.

Descendens debitor quartae disponit etiam de tertio in praeiudicium ascendentis. l. 9. glo. 2. nu. 51. pa. 508.

Descendentes primo vocati, etiam extantes, excludunt substitutum. l. 11. gloss. 3. num. 21. p. 590.

Descendentes gravati non excludunt substitutum, quando restitutio est facienda in vita, ibi num. 26. Nisi facto gravati esset facienda, numero. 27. p. 592.

Descendens solum disponit de uno tertio in praeiudicium ascendentis. l. 10. gl. 2. nu. 24. p. 547.

Descendentes possunt substitui in tertio, etiam prelati proximioribus. l. 11. gl. 5. num. 1. p. 603.

Destinata ad certum usum non veniunt in generali dispositione. l. 10. gloss. 2. num. 15. p. 543.

Diminutio rei restituenda semper refarcitur ex fructibus. l. 1. glossa. 9. numero. 23. p. 211.

I N D E X.

- Diminutio rei conferenda citra culpam nocet meliorationi, etiam irrevocabili præcedenti. l. 7. glo. 1. nu. 42. p. 440.
- Dignior non est necessario eligendus ad meliorationem. l. 2. glossa. 4. numero. 7. p. 267.
- Digestorum compilatores titulorum, et materialium ordinem observaverunt, in rubr. num. 3. p. 3.
- Dispositio testatoris dubia interpretanda est, quo non ledat æqualem successione filiorum, in rub. nu. 36. p. 15.
- Dispositio etiam iurata intelligitur, rebus sic stantibus. l. 1. glossa. 10. num. 49. p. 236.
- Disponens non videtur eligere viam, per quam sua dispositio subvertatur. l. 1. glof. 8. num. 26. p. 188.
- Disponens de re propria, ad quam tertius habet ius, non videtur disponere de iure tertij. l. 3. gl. 2. nu. 8. p. 284.
- Dispositio limitata extenditur propter adiectam rationem generalem. l. 6. glof. 2. num. 2. p. 398.
- Dispositio generalis de tertio, et quinto, an inducat revocationem donationis revocabilis præcedentis. l. 10. glossa. 1. numero. 5. pagina. 532.
- Dispositio generalis non solet pijs causis nocere. l. 10. glossa. 2. numero. 17. p. 543.
- Dispositio quinti revocabilis censetur revocata per alteram sequentem dispositionem quinti. l. 12. gl. 1. nu. 7. p. 638.
- Dispositio certæ speciei, aut quantitatis, quæ est reducenda ad quintum, minuit legatum quinti per viam quotæ, ibi. num. 9. p. 639.
- Dispositio generalis extenditur, ut comprehendat quæ alias non comprehenderet, ne remaneat frustratoria. l. 12. gl. 1. numer. 10. pagina. 639.
- Nisi sub nomine residui relinquatur, ibi. nu. 11. p. 640.
- Dispositio de pluribus quintis, quæ valeat. l. 12. num. 5. p. 637.
- Dispositio testatoris contraria dispositioni. l. 11. reducitur ad eius ordinem. l. 11. gl. 4. num. 13. 17. 18. et. 19. p. 598.
- Dispositio non extenditur de casu ad casum, nec de persona ad personam. l. 11. gl. fin. nu. 10. p. 631.
- Dispositum debet intelligi, quod verisimiliter fuisset, si disponens advenisset. l. 10. gl. 2. nu. 14. pag. 542.
- Dispositio invalida revocat legatum eiusdem rei. l. 1. glossa. 4. numero. 19. pagina. 94.
- Dispositio invalida speciei, siue inter vivos, siue in ultima voluntate minuit legatum generis, ibi. nu. 21. p. 97.

I N D E X.

Dispositio inualida rei certæ non minuit meliorationem tertij & quinti
reuocabilem l. gl. 4. nu. 24. pa. 101.

Dispositio inualida non reuocat actum validum in contractibus, qui à duo-
rum voluntate processerunt, ibi, nu. 27. pa. 105.

Dispositio inualida reuocat donationem reuocabilem eiusdem rei, ibi, nu-
mero. 28. pagina. 105.

Docti viri sepe peregrinis nominibus vsi, in rubr. nu. 10. pa. 6.

Dominium rei donatæ in donationibus morte confirmatis transit in
donatarium à tempore mortis, prout in legatis, & quid in donatione
causa mortis. l. 1. gl. 1. nu. 6. pa. 23.

Dominium transit à tempore moræ in legato quota bonorum. l. 4. glos.
4. num. 1. pa. 350.

Dominium transit à tempore moræ in legato alternatiuo, vel optionis,
ibi, num. 2. pa. 351.

Dominium transit à tempore mortis in legato rei certæ, ibi. numero. 3.
pagina. 354.

Dominium partis rei pro indiuiso legatæ, transit in legatarium à tempo-
re mortis, ibi, num. 5. pa. 355.

Dominium transit à tempore mortis pro indiuiso, re legata duobus. ibi.

Dominij translatio cum fructibus non impeditur, quando constat so-
lutionem in vna re faciendam, licet sit incertum quota ipsius rei pars
legato cedet. ibi.

Dominium, & possessio transeunt in substitutum adueniente tempore,
vel conditione. l. 1. gl. 3. nu. 2. pa. 585.

Donatio non habet à iure inductam cessionem, nisi à donante fiat. l. 1. gl.
5. num. 17. pa. 124.

Donatio constituitur de per se, in singulis personis, in vocationibus per-
petuis. l. 1. gl. 5. nu. 35. pa. 139.

Donatio inter absentes an vulcat, & vtrum possit ante acceptationem
reuocari. l. 1. gl. 5. num. 27. pa. 130. cum sagq.

Donatio, an possit acceptari per heredes donatarij mortui, ibi. nume-
ro. 30. pagina. 137.

Donatio non requiritur tabellionem, nec scripturam publicam, nisi esset
insinuanda. l. 1. gl. 6. nu. 6. p. 158.

Donatio in propria significatione ad traditam refertur. l. 1. glossa. 8. nu-
mero. 30. pagina. 189.

Donatio de re communi non nocet socio, etiam presenti, qui expresse nõ
consentit. l. 2. gl. 2. nu. 3. pa. 254.

INDEX.

Donatio mariti de lucris valet, si vxor in damnum refartiatu de commu-
ni. l. 3. gl. 2. nu. 9 p. 284.

Donationis presumptio iure consulti ex ossa, & quævis alia preferen-
da. l. 3. glo. 2. nu. 46. & 47. p. 302.

Donatio non presumitur etiam inter coniunctos. ibi. nu. 48. 49. 50. p. 303.

Donatio aliquando presumitur ex qualitate personarum & rei donate.
l. 3. glo. 2. nu. 74. p. 320.

L Donatio facta filio est reuocabilis, nisi interueniat traditio rerum, vel
instruenti, vel causa onerosa cum tertio, vel reservatio facultatis reuo-
candi, vel casus quo aliàs perfecta donatio reuocatur. l. 1. gloss. 1. nu. 1.
p. 420.

Donatio facta filio in potestate de iure cōmuni nā valebat, tradita vero cō-
firmabatur morte, ibi. num. 2. p. 20.

Donatio tradita filio in potestate æquiparabatur donationi inter coniuges,
& causa mortis, & hæ tres æquiparabantur legatis. l. 1. gloss. 1. num.
3 p. 421.

Donatio tradita filio in potestate, & donatio inter cōiuges, & causa mor-
tis premortuis donatarijs fiebant caducæ, quemadmodum & legatum
ibi. num. 4. p. 21.

Donatio facta filio in potestate, vel vxori sine traditione non confirmaba-
tur morte, ibi. nu. 7. p. 23.

Donatio facta filio, vel coniugi non insinuata an sit nulla in totum, an in
excessu. l. 1. gl. 1. nu. 14. p. 28.

Donatio facta filio in potestate, vel vxori differt à legato, & donatione
causa mortis, quoad reuocationem ex delicto. l. 1. glo. 1. numero. 23.
pagina. 38.

Differunt etiam in forma reuocandi per pignorationem. ibi, numero. 24.
p. 439.

Donatio confirmatur emancipatione, si precedat, vel etiam sequatur tradi-
tio. l. 1. l. 1. glo. 1. nu. 27 p. 40.

Donatio facta filio emancipato etiam sine traditione, statim valebat irreu-
cabiliter de iure communi. l. 1. gl. 1. nu. 26. p. 40.

Donatio facta à matre de iure communi, statim valebat irreuocabiliter,
etiā sine traditione. ibi. nu. 29 p. 41.

L Donatio facta filio in potestate, vel emancipato, vel à matre iure Regio,
quando sit valida, vel reuocabilis, & an pendeat à morte, & an præ-
mortuus donatarius reuocetur. l. 1. gl. 1. nu. 30. & 31 p. 41. & 42. et n. 4.

L Donatio facta filio cum iuramento non reuocatur premortuo donatario
l. 1. gl. 1. nu. 36 p. 48.

Donatio

I N D E X.

Donatio irrevocabilis facta filio, vel revocabilis non revocata, desertur iure hereditario ad heredes filij premortui in vita donatoris. l. 1. gl. 1. nu. 37. p. 49. & l. 6. gl. 4. nu. 11. p. 408.

Donatio revocabilis facta filio in potestate non pendet à morte, nec eo premortuo revocatur. l. 1. gl. 4. nu. 1. p. 80.

Donationes revocabiles filiorum, suo ordine & antiquitate referuntur ad tertium, & quintum, & ultima revocantur tanquam inofficiose. l. 1. gl. 4. nu. 10. p. 84.

Donatio revocabilis rei certe, an intelligatur revocata per meliorationem tertij & quinti, & quando. l. 1. gl. 4. nu. 14. p. 89.

Donatio filie ingredientis monasterium, habet causam onerosam, & est irrevocabilis, & non valet in vim meliorationis. l. 1. gl. 7. numero. 14. pag. 171.

Donatio facta filio ad titulum patrimonij pro suscipiendis ordinibus habet causam onerosam, & est irrevocabilis. ibi. nu. 15. p. 172. *et an conferat. j.*

Donatio causa studij revocabilis est, nisi filius fiat advocatus, aut doctor. l. 1. gl. 7. nu. 16. pag. 172.

Donatio pro alimentis revocabilis est, ibi. nu. 17. p. 173.

Donatio remuneratoria facta filio non est irrevocabilis. ibi. numero. 18. pagina. 173.

Donatio inter patrem & filium fit irrevocabilis ex iuramento, si fiat cum pacto de non revocando. l. 1. gl. 8. nu. 2. p. 176.

Donatio inter patrem & filium an fiat irrevocabilis ex solo pacto de non revocando. ibi. nu. 4. p. 177.

Donatio tradita inter patrem & filium in potestate de iure communi cum fructibus revocatur. l. 1. gl. 9. nu. 19. p. 209.

Donatio facta filio, natis alijs revocatur pro legitima, etiam in vita patris. l. 1. gl. 10. n. 14. & 22. p. 222. & 224. & l. 10. gl. 2. n. 21. p. 846.

Donatio facta filio revocatur per querelam, ne filius careat legitima. l. 1. glo. 10. nu. 18. p. 223.

Donationes facte filijs quo ordine revocentur natis alijs. l. 1. gl. 10. num. 34. p. 228.

Donatio facta filio in eo non intelligitur melioratio, sed pro legitima. l. 1. gl. 10. nu. 51. p. 237.

Donatio tertij facta filio unico in quem sensum accipiatur nato alio. l. 1. gl. 10. nu. 63. p. 244.

Donatio simplex facta uni filiorum sustinetur intra tertium & quintum, etiam natis alijs filijs. l. 1. gl. 10. nu. 36. p. 229.

Donatio simplex facta filio unico an sustineatur intra tertium & quintum nato

INDEX

- nato alio, ibi, nu. 37. 40. 42. 43. 45. 46. Resoluitur quod non. nu. 51.
52. pa. 230.
- Donatio simplex facta filio unico cū grauaminibus restitutionis an rūpa-
tur quoad tertium & quintū per natiuitatē alterius. l. 1. gl. 10. n. 69. p. 245.
- Donatio facta filio unico ob causam matrimonij reuocatur, nato alio, pro
equali parte successione. l. 1. gl. 10. n. 58. p. 241.
- Donatio facta filio unico comprehendit tertium & quintum, si intelliga-
mus id patrem voluisse. l. 1. gl. 10. nu. 64. p. 243.
- Donationes accumuluntur, cum bonis relictis tēpore mortis, pro extrahē-
dis legitimis, secū lū valorē tēpore donationis. l. 7. gl. 1. nu. 36. p. 434.
- Idem si melioratio tertij & quinti veniret augenda ex bonis superlucra-
tis, ibi, nu. 37. p. 435.
- Donatio cuiuslibet quotæ vel rei certa, quæ ad eam sit referēda nō deduci-
tur ex donationibus præcedentibus. l. 9. gl. 2. nu. 28. p. 498.
- Donatio simplex quæ non confertur, vel ob causam collata non minuitur,
per secundam. l. 9. gl. 2. nu. 3. p. 479.
- Donatio simplex rei vel quātitatis certæ quæ præcessit an sit acūmulanda
verbaliter cum bonis relictis tempore mortis pro extrahēdo tertio &
quinto posteriori. Et quid in donatione ob causam. l. 9. gl. 2. nu. 4. &
7. p. 480. Quod non sunt accūmulanda, n. 11. & 14. p. 485.
- Donatio quæuis simplex accūmulatur bonis pro metiēdis legitimis, ibi, n. 8
18. & 30. p. 482. & 491.
- Donatio posterior minuitur in quantum grauatur legitimas, occasione do-
nationum præcedentium. l. 9. gl. 2. num. 10. p. 484.
- Donationibus simplicibus accūmulatis pro extrahendo tertio & quinto:
aut separatis, & rescata melioratione posteriori, eadē cōputatio resul-
tat. l. 9. gl. 2. n. 16. p. 490. ponuntur exempla. nu. 20. p. 494.
- Donationes simplices, & ob causam si præceperunt meliorationem, pro ea
extrahēda multū refert acūmulare simplices, & separare ob causā, atq;
ita omnes separantur, ibi, nu. 17. & ponuntur exempla. nu. 21.
- Donationes reuocabiles præcedētes, an minuātur, vel accūmulētur pro ter-
tio & quinto sequēti. l. 9. gl. 2. n. 27. 38. & 39. p. 489. & 502.
- Donationes rei, vel quātitatis certæ nō reuocātur, licet excedat tertium &
quintū bonorū tēporis mortis, si possint valere sine diminutione dona-
tionum præcedentium, & lesione legitimarum. l. 9. gl. 2. n. 34. p. 500.
- Donationes reuocabiles filiorū nō reuocātur pro rata, vel reducātur ad tertium
& quintū, secus si penderent à morte. l. 9. glo. 2. nu. 40. p. 502.
- Donatio quæuis simplex intelligitur esse melioratio. l. 10. glos. 1. num. 1.

I N D E X.

Donatio simplex etiam reuocabilis habetur pro melioratione. l. 10. glof. 1. nu. 3. p. 531.

Donatio simplex ad hoc vt intelligatur melioratio, an fit danda expreffo titulo donationis, ibi, nu. 7. p. 533.

Donatio legitime prefumpta p melioratione habenda est. l. 10. gl. 1. n. 9. p. 534.

Donatio simplex equalis legitime non imputatur in legitimam. l. 10. glo. 2. num. 4. p. 539.

Donatio simplex an imputetur in legitimam ad euitanda querela inofficiofa donationis. l. 10. gl. 2. n. 8. p. 540. Et n. 28. p. 548. Et gl. 3. nu. 8. p. 556.

Donatio simplex facta filio unico iure Regio imputatur in legitimam, Et pater non impeditur disponere de quinto. l. 10. gl. 2. nu. 9. p. 541.

Donatio simplex non imputatur in legitimam ad euitandam querelam. l. 10. gl. 2. nu. 3. Et 9. p. 538. Et 541. Et gl. 3. nu. 7. p. 556.

Donatio quinti facta filio unico non impedit dispositionem quinti, sed valet pro legitima. l. 10. gl. 2. nu. 20. p. 545.

Donatio simplex facta filio unico, nato alio, cofertur. l. 10. gl. 2. n. 22. p. 546.

Donatio simplex imputatur in tertium Et quintum, donatio vero ob causam in legitimam, nisi aliud fit expreffum. l. 10. gl. 3. nu. 1. p. 549.

Donatio simplex cum pacto, vt filius ea contentus amplius non petat, cenfetur data pro legitima, ibi, nu. 3. p. 550.

Donatio simplex ad hoc vt imputetur in legitimam tempore donationis ex primi debet. l. 10. gl. 3. nu. 2. p. 550.

Donatio simplex vtrum conferatur ibi, nu. 4. p. 550.

Donatio simplex imputatur in tertium Et quintum, etiam fi alius non melioretur in tertio Et quinto. l. 10. gl. 3. nu. 5. p. 554.

Donatio queuis etiam cafrenfis peculij facta meliorato, vel alteri est imputanda in tertium Et quintum. l. 10. gl. 4. nu. 1. p. 560.

Donatio simplex facta vii filiorum refertur ad tertium, Et excessus ad quintum, Et fi fupfit ad legitimam, Et exceffus est inofficiofus. l. 10. gl. 4. nu. 4. p. 562.

Donatio simplex promiffa in tertium Et quintum imputatur. l. 10. gl. 4. num. 6. p. 562.

Donatio simplex etiam confumpta sine culpa imputatur in tertium Et quintum. l. 10. glo. 4. nu. 7. p. 562.

Donatio simplex facta filio excedens tertium Et quintum Et legitimam in excessu est nulla. l. 10. gl. 5. nu. 1. p. 567.

Donatio ob causam non reuocatur ex remedio. l. si vnquam C. de reuocatione. l. 1. gl. 10. nu. 59. p. 241.

Donatio ob causam que dicatur ad hoc, vt non requirat in sinuationem. l. 7. glo. 1. nu. 49. p. 444.

INDEX.

Donationes ob causam an sint separandae pro extrahendo tertio & quinto. l. 9. gl. 2. nu. 7. & 11. p. 482. & 485.

Donatio ob causam prius consumit legitimam, & solus excessus computatur in meliorationem, & quid in dote, & quid in donatione pro legitima. l. 10. gl. 1. nu. 2. p. 529. & glo. 2. nu. 2. p. 538.

Donatio ob causam facta ascendenti non imputatur, neque confertur. l. 10. gl. 2. nu. 25. & 26. p. 548.

Donatio pro legitima an sit irrevocabilis. l. 1. gl. 2. nu. 5. p. 56.

Donatio pro legitima an requirat insinuationem, ibi. nu. 6. p. 57.

Donatio facta filio unico intelligitur pro legitima. l. 1. gl. 10. nu. 51. p. 237. & l. 10. gl. 2. nu. 1. p. 538. & num. 9. p. 541.

Donatio irrevocabilis pro legitima non potest pro equali parte successio- nis donatarii revocari, licet pro excessu possit. l. 1. gl. 10. nu. 54. p. 239.

Donatio data in rationem legitime accumulatur bonis pro metiendis legiti- mis. l. 9. gl. 2. nu. 6. p. 482.

Donatio propter nuptias an requirat insinuationem. l. 7. gl. 1. nu. 50. pag. 444.

Donatio propter nuptias semper confertur. l. 9. gl. 3. nu. 1. p. 513.

Donatio propter nuptias quae nam sit ibi. nu. 9. p. 515.

Donatio propter nuptias antiqua desuetudine abrogata est. l. 9. glof. 3. nu. 10. p. 515.

Donatio propter nuptias differt ab arris. ibi. nu. 12. p. 516.

Donatio propter nuptias an sit ea quae datur filio pro matrimonio contra- hendo, quod sic. l. 9. gl. 3. nu. 13. & 20. p. 517. & 518.

Donatio pro matrimonio est donatio simplex. l. 9. gl. 3. nu. 14. & 21. pag. 517. & 521.

Donatio propter nuptias est donatio ob causam ibi. num. 15. p. 517.

Donatio pro matrimonio insinuationem non requirit. l. 9. glof. 3. nu. 16. pag. 517.

Donatio propter nuptias insinuationem requirit. ibi numero. 17. & 22. pag. 517. & 521.

Donatio pro matrimonio non confertur. l. 9. gl. 3. num. 18. & 23. p. 518. & 521.

Donatio pro matrimonio differt à melioratione pro matrimonio. l. 9. gl. 3. nu. 24. pag. 522.

Donatio pro matrimonio, aut ordinibus non potest à donatario remitti. l. 6. gl. 4. nu. 9. p. 408.

Donatio morte confirmata utrum retrahatur quoad dominium & fructus. l. 1. gl. 1. nu. 8. p. 24.

INDEX.

Donatio morte confirmata non confertur, prout legatum. l. 1. gl. 1. nu. 10. pagina. 25.

Donatio morte confirmata non requirit additionem hereditatis. l. 1. glo. 1. nu. 15. p. 29.

Donatio morte confirmata non venit in generali fideicommisso, quamvis veniat prelegatum. ibi. nu. 16. p. 30.

Donatio morte confirmata an pro parte hereditaria veniat in generali fideicommisso. ibi. nu. 18. p. 34.

Donatio morte confirmata non imputatur in Trebellianicam, nec in Falcidiam. l. 1. gl. 1. nu. 21. et. 22. p. 36.

Donatio morte confirmata anomala est, et participat de contractu, et ultima voluntate. ibi. nu. 25. p. 39.

Donatio morte confirmata retro trahitur quoad fructus, secus in non tradita. l. 4. glo. 4. nu. 13. p. 89.

Donatio presumpta an confirmetur morte, si fuit tradita fidei. l. 1. glof. 8. nu. 21. p. 186.

Donatio morte confirmata ex actu inter vivos capitur. l. 9. glof. 2. nu. 39. pagina. 502.

Donatio causa mortis equiparatur donationi factae filio in potestate, et inter coniuges, et haec tres equiparantur legatis. l. 1. glof. 1. num. 3. pagina. 21.

Donatio causa mortis, premortuo donatario fit caduca. ibi. numero. 4. pagina. 21.

Donatio causa mortis facta filio, vel coniugi, etiam non tradita confirmatur morte. l. 1. gl. 1. nu. 9. p. 25.

Donatio causa mortis omnino requirit mentionem mortis. l. 1. gl. 1. nu. 32. pagina. 43.

Donatio presumitur inter vivos, ubi non fit mentio mortis. l. 1. glof. 1. nu. 33. p. 45.

Donatio iudicatur inter vivos etiam si habeat mentionem mortis, ubi facta est mentio heredum. ibi. nu. 34. p. 46.

Donatio causa mortis utrum post professionem possit reuocari. Quod non. l. 1. gl. 3. nu. 8. et. 15. p. 61. et. 65.

Donatio causa mortis cum pacto de non reuocando iudicatur inter vivos. l. 1. gl. 8. nu. 12. p. 182.

Donatio causa mortis ex pacto de non reuocando iudicatur inter vivos, cum qualitatibus, quas haberet facta inter vivos. ibi. numero. 14. pagina. 184.

Donatio causa mortis, quae inter virum et uxorem valet, si fieret cum pacto

INDEX.

- . pacto de non reuocando non valeret, ibi. nu. 15. p. 184.
- L Donatio causa mortis inter coniuges cum pacto de non reuocando, morte confirmatur, & interim potest reuocari. l. 1. glossa. 8. numero. 16. pagina. 184.
- Donatio causa mortis potest fieri pacto nudo. ibi nu. 17. p. 185.
- Donatio causa mortis facta filio in potestate pacto nudo, sine traditione cum pacto de non reuocando, est nulla & morte non confirmatur. ibi. nu. 19. p. 186.
- Donatio causa mortis facta coniugi, vel filio in potestate sine traditione valet, & morte confirmatur. l. 1. gl. 8. nu. 20. p. 186.
- Donatio causa mortis ex pacto de non reuocando iudicatur inter viuos, etiam si valeret prout causa mortis, non autem possit valere prout inter viuos. l. 1. gl. 8. nu. 22. p. 187.
- L Donatio causa mortis omnium bonorum etiam presentium & futurorum non est prohibita Iure Regio. ibi. nu. 25. p. 188.
- Donatio causa mortis cum pacto de non reuocando iudicatur inter viuos, etiam quoad fructus. l. 1. gl. 8. nu. 29. p. 189.
- Donatio causa mortis sine traditione cum pacto de non reuocando, an iudicetur inter viuos pura, ibi. nu. 31. p. 189.
- Donatio causa mortis sine traditione cum pacto de non reuocando habet vim donationis inter viuos collate post mortem. l. 1. glossa. 8. numero. 33. pag. 190.
- Donatio causa mortis quandoq; transit in legatum. l. 1. gl. 8. nu. 38. p. 192.
- L Donatio causa mortis facta in testamento, vel codicillis cum pacto de non reuocando, non transit in donationem inter viuos, sed potest reuocari. l. 1. glo. 8. nu. 41. p. 194.
- Donatio inter viuos per verbu legati habetur loco donationis causa mortis, ibi. nu. 39. p. 193.
- Donatio causa mortis facta coniugi vel filio cum pacto de non reuocando, & iuramento est irrenocabilis. ibi. n. 50. p. 193.
- Donatio causa mortis cum fructibus reuocatur. l. 1. glossa. 9. nu. 7. & 17. pag. 203. & 209.
- Donatio inter coniuges equiparatur donationi factae filio in potestate, & causa mortis, & haec tres equiparantur legatis. l. 1. glossa. 2. nu. 3. pagina. 21.
- Donatio inter coniuges premortuo donatario reuocatur. l. 1. gl. 1. num. 4. pag. 21. & l. 3. glo. 2. nu. 63. pa. 313.
- Donatio facta coniugi sine traditione non confirmatur morte. l. 1. glossa. 1. nu. 7. pag. 23.

- Donatio inter coniuges non insinuata, an sit nulla in totum, an in excessu. l. 1. gl. 1. nu. 14. p. 28.
- Donatio inter coniuges differt à legato & donatione causa mortis quoad reuocationem ex delicto, ibi. nu. 23. p. 38.
- Differunt etiam in forma reuocandi per pignorationem. ibi. nu. 24. p. 39. & gl. 4. nu. 29. p. 105.
- Donatio facta cōiugi vtrum post professionem possit reuocari. Quod non. l. 1. gl. 3. nu. 7. & 13. p. 61. & 64.
- Donatio inter coniuges cum iuramento non reuocatur, præmortuo donatario. l. 1. gl. 1. nu. 36. pag. 48.
- Donatio inter coniuges fit irreuocabilis ex iuramento, si fiat cum pacto de non reuocando. l. 1. gl. 8. nu. 2. p. 176.
- Donatio inter coniuges reuocatur cum fructibus naturalibus, non cum industrialibus. l. 1. gl. 9. nu. 19. & 20. p. 210.
- Donatio inter coniuges morte confirmata, stantibus filiis, solum valet quoad quintum. l. 3. glo. 2. nu. 43. p. 299.
- Donatio inter coniuges quādo præsumenda. l. 3. glossa. 2. numero. 81. pag. 322.
- Donatio irreuocabilis non potest reuocari quoad tertios vocatos post donatarium. l. 1. gl. 5. nu. 39. p. 142.
- Donatio irreuocabilis pro legitima non potest pro æquali parte successionis donatarij reuocari, licet pro excessu possit. l. 1. glossa. 10. nu. 54. pag. 239.
- Donationes irreuocabiles extraneorum computantur in quintum, & illud implent suo ordine, & antiquitate, & si excesserint vltimæ reuocantur tanquam inofficiose. l. 12. glossa. 1. numero. 6. pagi. 637.
- Donatio reuocabilis, an reuocetur, vel sustineatur, mortuis pariter donatore, & donatario, distinguitur. l. 1. glossa. 1. numero. 5. pag. 123.
- Donatio reuocabilis facta à monacho ante ingressum, an statim exequatur. l. 1. gl. 3. nu. 21. & 25. & 29. p. 70.
- Donatio reuocabilis facta filio in potestate non pendet à morte, nec eo præmortuo, reuocatur. l. 1. glo. 4. nu. 1. p. 80.
- Donatio reuocabilis censetur tacite reuocari per inimicitias superuenientes. l. 1. gl. 4. nu. 2. p. 80.
- Donationes reuocabiles filiorum, suo ordine & antiquitate referuntur ad tertium & quintum, & vltimæ reuocantur tanquam inofficiose. l. 1. gl. 4. nu. 10. p. 84.

I N D E X.

Donatio reuocabilis rei certa an intelligatur reuocata per meliorationem
tertij & quinti, & quando. l. 1. glo. 4. nu. 14. p. 89.

Donatio reuocabilis reuocatur per actum inualidum. l. 1. gloss. 4. nu. 28.
pagina. 105

Donatio reuocabilis an reuocetur per pignorationē, ibi. numero. 29. pa-
gina. 105. et an per ympositionem censur. nu. 32. pag. 109.

Donatio reuocabilis an reuocetur per alienationem cum pacto de retro-
uendendo, & quid si redimatur. l. 1. glossa. 4. numero. 30. & 31. pagi-
na. 106.

Donatio reuocabilis de rebus redimibilibus, vel de iuribus & actioni-
bus, an per redemptionē vel exactionē reuocetur. l. 1. gl. 4. n. 36. p. 111.

Donatio reuocabilis reuocatur quoad tertios vocatos. l. 1. gloss. 5. nu. 41.
pagina. 143.

Donationes reuocabiles præcedentes an minuantur, vel accumulentur
pro tertio & quinto sequenti. l. 9. gloss. 2. numero. 27. 38. 39. pagina
458. & 502.

Donationes reuocabiles filiorum non reuocantur pro rata vt reducantur
ad tertium & quintum, secus si penderent à morte. l. 9. gloss. 2. nu. 40.
pag. 502.

Donatio reuocatur si sit in eodem contractu reservata facultas reuo-
candi. l. 1. gl. 9. nu. 1 p. 200.

Donatio que ex reservatione reuocatur, an reuocetur cum fructibus, quod
non ibi. nu. 2. & 6. p. 200. & 202.

Donatio inter viuos, que ex aliqua causa reuocatur, non trahitur secum
fructus. l. 1. gl. 9. nu. 6. p. 203.

Donatione reuocata per superuenientes filios, fructus non reuocantur. l. 1.
glo 9. nu. 12. p. 207.

Donatio ex causa ingratitudinis reuocatur cum fructibus à dietantū com-
misse ingratitudinis ibi. nu. 13. p. 207.

Donatio ex defectu insinuationis non reuocatur cum fructibus. l. 1. glo. 9.
nu. 16. p. 208.

Donatione reuocata, donatarius recuperat melioramenta, nec tenetur cum
fructibus compensare, licet secus sit in bonæ fidei possessore. l. 1. gl. 9.
nu. 22. p. 211.

Donatio perfecta ex triplici capite solet posse reuocari. l. 1. glossa. 10
num. 1. p. 217.

Donatio perfecta reuocatur propter ingratitudinem donatarij, ex cau-
sis ex quibus aliàs exhereditatio permissa est. ibi numero. 2. pagi-
na. 217.

Donatio

I N D E X.

Donatio ex causa onerosa cum tertio non reuocatur ex ingratitudine donatarij. l. 1. gl. 10. nu. 3. p. 217.

Donatio perfecta reuocatur propter superuenientes liberos. l. 1. gloss. 10. nu. 13. & 21. p. 222. & 224.

Donatio facta filio, natis alijs, reuocatur pro legitima, etiam in vita patris. l. 1. gl. 10. nu. 14. & 22. p. 222. & 10. glo. 2. nu. 21.

Donatio facta extraneo siue sit bonorum omnium, siue partis reuocatur natis filijs. l. 1. gl. 10. nu. 23. p. 224.

Donatio quinti facta extraneo a non habente filios, eis natis, reuocatur. l. 1. gloss. 10. nu. 25. p. 224.

Donatio minima arbitrio iudicis, non reuocatur nato filio. l. 1. gl. 10. nu. 26. p. 225.

Donatio quinti facta extraneo ab habente filios non reuocatur nato alio. l. 1. gl. 10. nu. 28. p. 225.

Donatio facta ecclesie reuocatur nato filio pro eius tantum legitima, ibi. nu. 27. p. 225.

Donationes facte filijs quo ordine reuocentur natis alijs. l. 1. gloss. 10. nu. 34. p. 228.

Donatio secunda non potest facere, quod prior reuocetur. l. 1. gl. 10. nu. 33. p. 238. & 1.9. gl. 2. nu. 2. p. 479.

Donatio reuocatur susceptis liberis, de quibus donator non cogitauit. l. 8. gl. 2. nu. 15. p. 464.

Donatio posterior minuitur in quantum grauat legitimas occasione donationum precedentium. l. 9. gl. 2. nu. 10. p. 484.

Donationes rei, aut quantitatis certe, non reuocantur licet excedant tertium & quintum bonorum tempore mortis, si possint valere sine diminutione donationum precedentium, & lesione legitimarum. l. 9. glo. 2. nu. 34. p. 500.

Donatio inofficiosa non reuocatur cum fructibus. l. 1. glo. 9. nu. 14. pag. 208.

Donatio inofficiosa qualiter reuocetur per querelam. l. 1. gl. 10. nu. 5. & nu. 24. p. 218. & 224.

Donatio inofficiosa etiam re & consilio facta filio solum reuocatur pro legitima querelantis, aduersus Molineum. l. 1. glossa. 10. numero. 6. pag. 218.

Donationes plures inofficiose quo ordine reuocentur ibi, numero. 10. pagina. 220.

Pro donationibus inofficiosis reuocandis consideratur tam posterioritas, quam quod inofficiose actum est, cum exemplis. l. 1. gl. 10. nu. 12. p. 221.

I N D E X.

- gl. 10. nu. 18. pa. 223.
- Donatio quantumvis inofficiosa facta uni filiorum non reuocatur aliis, quam per querelam mortuo patre. l. 1. gl. 10. nu. 33. pag. 229.
- Donatio inofficiosa iure Regio, quæ dicatur. l. 1. glossa. 10. num. 42. & 48. pa. 232. & 236.
- Donatio filij inofficiosa solum reuocatur in excessu. l. 3. glossa. 3. numero. 2. pag. 327.
- Donatio inofficiosa ex nunc non rescinditur viuo patre. l. 7. glossa. 1. numero 6. pa. 418.
- Donatio quæ non est inofficiosa tempore quo fit potest rescindi, si repariatur talis tempore mortis. l. 7. gl. 1. num. 14. pa. 418.
- Donatio rei certæ, quo ad inofficiositatem regulatur secundum tempus mortis. ibi, nu. 21. pa. 425.
- Donatio rei vel quantitatis certæ aggreganda est cum bonis relictis tempore mortis, ut in quantum possit non reuocetur, sed possit intra tertium & quintum contineri. l. 7. glossa. 1. numero. 22. pagina. 425.
- Donatio quæ tempore mortis reperitur inofficiosa propter diminutionem bonorum patris reuocatur in excessu, licet fuerit soluta secundum bona presentia cum renuntiatione. l. 7. gl. 2. nu. 6. pag. 449.
- Donatio rei, vel quantitatis certæ præcedens, si excedat tertium & quintum bonorum restantium tempore mortis, non reuocatur, tanquam inofficiosa, si aggregato eius valore cum bonis relictis tempore mortis, non excedat quantitatem tertij & quinti omnium. l. 9. glossa. 2. numer. 23. pagina. 499.
- Donatio inofficiosa, an possit statim per patrem reuocari. l. 10. glossa. 5. num. 4. pagina. 567.
- Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum, an valeat iure communi reiectamentione futurorum. l. 1. gl. 8. nu. 23. p. 187.
- Donatio omnium bonorum, etiam presentium, non valet iure Regio. ibi. nu. 24. firmatur tamen iuramento. l. 1. gl. 10. nu. 39. p. 231.
- Donatio causa mortis omnium bonorum, etiam presentium, & futurorum non est prohibita iure Regio. l. 1. gl. 8. nu. 25. pa. 188.
- Donatio omnium bonorum per filium de nouo natum non reuocatur à fratre, quoad quintum. l. 1. gl. 10. num. 51. pa. 237.
- Donatio quotæ bonorum, an sit soluenda in corporibus, an in estimatione. l. 4. gl. 3. nu. 11. p. 347.
- Donatio cuiuslibet quotæ, vel rei certæ, quæ ad eam sit reducenda non deducitur ex donationibus præcedentibus. l. 9. gl. 2. nu. 28. p. 498.

I N D E X.

Donatio tertij facta filio est reuocabilis, nisi interueniat traditio rerum, vel instrumenti, vel causa onerosa cum tertio, vel reseruatio facultatis reuocandi, vel casus, quo alias perfecta donatio reuocatur. l. 1. glof. 1. nu. 1. pa. 20.

Donatio tertij facta filio vnico in quem sensum accipitur nato alio. l. 1. glof. 10. nu. 68. pa. 244.

Donatio tertij bonorum, quæ erunt cum moriat, conditionalis est. l. 7. glof. 1. nu. 3. pa. 415.

Donatio tertij, prout est quota, differt à donatione rei certæ, licet ad idem tertium sit referenda. l. 9. gl. 2. nu. 43. pa. 504.

Donatio facta ascendenti, an intelligatur facta pro tertio. l. 10. gl. 2. nu. 23. quod non. nu. 30. pa. 546. et 548.

Donatio tertij reuocabilis admittet grauamina ex post facto. l. 1. 1. glof. 2. nu. 3. pa. 580.

Donatio quinti facta extraneo à nō habente filios, eis natis, reuocatur. l. 1. gl. 10. nu. 25. pa. 224.

Donatio quinti facta extraneo ab habente filios, non reuocatur nato alio. ibi. nu. 28. pa. 225.

Donatio quinti facta extraneo non augetur ex bonis futuris tempore mortis. l. 7. gl. 1. nu. 31. pa. 431.

Donatio quinti facta filio vnico non impedit dispositionem quinti, sed valet pro legitima. l. 10. gl. 2. nu. 20. pa. 545.

Donationes minuatim in vita factæ, an imputentur in quantum. l. 12. glof. 1. numer. 26. pag. 647.

Donatio quinti facta extraneo irreuocabiliter iudicatur secundum bona relictæ tempore mortis. l. 13. gl. 1. nu. 27.

L Donatio facta extraneo ad quintum refertur, et in excessu est inofficio. l. 10. gl. 4. nu. 5. pa. 562.

Donationes irreuocabiles extraneorum computantur in quantum, et illud implent suo ordine, et antiquitate, et si excesserint, et tunc reuocantur, tanquam inofficiose. l. 12. glossa. 1. numero. 6. pagina 629.

L Donatio remuneratoria facta filio non est irreuocabilis. l. 1. glossa. 7. numer. 18. pa. 173. *et 6. nu. 9. de defecta extraneo*

L Donatio remuneratoria non computatur in quantum, dum sit facta pro debito obligatorio. l. 12. gl. 1. nu. 16. et 17. pa. 642.

Donatio remuneratoria facta filio semper imputatur in tertium et quantum. l. 12. gl. 1. nu. 12. pa. 643.

Donatio facta filio reuocatur per querelam, ne filius careat legitima. l. 1. glof. 8.

INDEX.

Donatio remuneratoria facta extraneo in tantum est loco aeris alieni, in quantum aequivaleret debito. ibi. nu. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

Donatio rei certae, quo ad inofficiositatem regulatur secundum tempus mortis l. 7. gl. 1. nu. 2. p. 425.

Donatio rei vel quantitatis certae aggreganda est cum bonis relictis tempore mortis, ut in quantum possit non reuocetur, sed possit intra tertium & quintum contineri. l. 7. gl. 1. nu. 22. p. 425.

Donatio simplex rei, vel quantitatis certae, quae praecessit, an sit accumulanda verbaliter cum bonis relictis tempore mortis pro extrahendo tertio & quinto posteriori, & quid in donatione ob causam. l. 9. gl. 2. nu. 6. & 7. Quod non sunt accumulandae. numero. 1. 1. & 14. pagina 480 & 485.

Donatio rei vel quantitatis certae praecedens, si excedat tertium & quintum bonorum restantium tempore mortis, non reuocatur tanquam inofficiosa, si aggregato eius valore cum bonis relictis tempore mortis non excedat quantitatem tertij & quinti omnium. l. 9. glossa. 2. numero. 32. pagina 499.

Donationes rei, aut quantitatis certae non reuocantur, licet excedant tertium & quintum bonorum temporis mortis, si possint valere sine diminutione donationum praecedentium, & lesione legitimarum. l. 9. gl. 2. nu. 34. p. 500.

Donatio pro suscipiendis ordinibus habet causam onerosam, & est irrevocabilis. l. 1. gl. 7. nu. 15. p. 172.

Donatio pro suscipiendis ordinibus non potest a donatario remitti. l. 6. glo. 4. nu. 9. p. 408.

Donatio pro suscipiendis ordinibus, an conferatur. l. 9. glossa. 3. numero. 19. & 25. p. 518. & 523.

Donatio filiae ingredientis monasterium habet causam onerosam, & est irrevocabilis, & non valet in vim meliorationis. l. 1. glossa. 7. nu. 14. p. 171.

Donatio ususfructus delati praesupponit acceptionem. l. 10. glossa. 4. nu. 12. p. 64.

Donatio facta a monacho ante ingressum, an reuocetur in aliquo pro monasterio. l. 1. gl. 3. nu. 30. p. 168.

Donator non interpretatur elegisse viam per quam praesumatur donatio valida. l. 1. gl. 3. nu. 27. p. 188.

Donator potest praecipere, quod pro deductione meliorationis tertij & quinti posterioris accumulatur dotes seu donationes praecedentes, licet, non possit praecipere, ut reuocetur, aut minuatur. l. 9. gl. 2. n. 33. p. 500.

Dona-

I N D E X.

- Donatarius, qui reuocata donatione lucratur fructus, recuperat etiam melioramenta, nec tenetur cum fructibus compensare, licet secus sit in bone fidei possessore. l. 1. gl. 9. nu. 22. pa. 211.
- Donatarius coniux, reuocata donatione, solum tenetur in quantum effectus est ex ea locupletior. l. 3. gl. 2. nu. 68. pa. 317.
- Donatarius quote bonorum non conuenitur a creditoribus. l. 5. glossa. 3. numer. 3. pa. 371.
- Donatarius quote bonorum, qui postmodum institutus repudiet, an conueniatur a creditoribus, pro rata donationis. l. 5. gl. 4. nu. 13. p. 385.
- Donatarius conuentus per querelam inofficiose donationis solum tenetur in quantum factus est locupletior. l. 7. gl. 1. num. 38. pa. 436. Etiam si contempsit abutendo: teneretur tamen de dolo, ibi. nu. 39. pa. 437.
- Donatarius quinti irrevocabilis, cui est donatio tradita teneatur ad impensam necessariam funeris. l. 13. gl. 3. nu. 12. p. 685.
- Donare non potest cui permissum est alienare. l. 3. gl. 2. nu. 5. pa. 281.
- Donare non videtur maritus emendo pro uxore, vel ministrando pecuniam, ut ipsa emat. l. 3. gl. 2. nu. 42. pa. 299.
- Donare non videtur filius expendens pro patre. l. 3. gl. 2. nu. 49. p. 303.
- Donare non videtur frater expendens pro fratre. l. 3. gl. 2. nu. 50. p. 303.
- Donare non videtur pater tradens aliquid simpliciter filio, etiam emancipato. ibi. nu. 50. pa. 306.
- Donare non videtur sponsus iocalia et ornamenta data sponse. l. 3. glossa. 2. num. 54. pa. 306.
- Dos inofficiosa continens meliorationem, an reuocetur cum fructibus lege Regia. l. 1. gl. 9. nu. 15. pa. 208. l. 10. gl. 5. num. 11. p. 357.
- Dos ampla data filie nato alio reuocatur pro legitima. l. 1. glossa. 10. numer. 60. pa. 241.
- Dos ampla data filie vnice, nato alio, an reuocetur pro tertio et quinto, quod pro virili, ibi. nu. 61. et. 63. pa. 242.
- Dos ampla data filie vnice nato alio, an reuocetur statim in vita patris. l. 1. gl. 10. nu. 47. pa. 235.
- Dos, an sit danda intra quantitatem totius legitime. l. 6. glossa. 2. numero. 11. et. 12. pa. 392. et. 393.
- Dos, que est congrua, si nemo melioretur, non potest fieri inofficiosa per meliorationem postea factam, ibi. nu. 17. pa. 395.
- Dotis inofficiositas duobus temporibus consideratur, prout vilius est genero. l. 1. glossa. 10. numero. 62. et. 65. pagina. 242. et. 243. l. 7. glossa. 1. num. 23. p. 425. l. 10. gl. 5. nu. 8. p. 580.
- Dos inofficiosa reuocatur in excessu constante matrimonio, quod non erat

I N D E X.

- de iure communi. l. 7. gl. 1. nu. 24. p. 425. & 426.
- Dos aut legitima, etiam sine culpa perdita non est iterum assignanda filiæ, vel filio diuiti. l. 7. gl. 1. nu. 41. p. 438.
- Dos efficaciter constituitur promissione, sicut traditione. l. 9. glossa. 2. numero. 23. p. 497.
- Dotis promissio etiam non sequuto matrimonio efficax est inter patrem, & filiam. l. 1. gl. 7. nu. 10. p. 167.
- Dotis inofficiosa excessus computatur in bonis pro deducenda melioratione tertij & quinti. l. 9. gl. 2. nu. 35. p. 501.
- Dos semper confertur. l. 9. gl. 3. nu. 1. p. 513.
- Dos data filiæ confertur per neptes succedentes cum patris. l. 9. glossa. 3. num. 2. p. 513.
- Dos data nepti confertur in successione aui, ibi, nu. 3. p. 514.
- Dos data nepti a patre, vel a matre non confertur in successione] auorū. l. 9. gl. 3. nu. 4. p. 514.
- Dos data ab auis, an sit conferenda in successione parentum. l. 9. gl. 3. numero. 5. p. 514.
- Dos data nepti non potest fieri aduentitia iure Regio, etiam volente auo. l. 9. gl. 3. nu. 8. p. 515.
- Dos potest solui marito, & adiecto cuicunque, eo volente. l. 9. glossa. 3. num. 33. p. 527.
- Dos excedens legitimam non valet in excessu. l. 10. glossa. 5. numeros 2. pagina 567.
- Dos filiæ, quæ non potest excedere legitimam, computanda est non extracto tertio & quinto ibi, nu. 3. p. 567.
- Dos filiæ excedens legitimam, an possit statim per patrem in excessu reuocari. l. 10. gl. 5. nu. 4. & 10. p. 567. & 569.
- Dos inofficiosa, an probetur per inuentarium bonorum patris. l. 13. gl. 2. nu. 22. p. 676.
- Dos data moniali confertur. l. 9. gl. 3. nu. 26. p. 523.
- Dummodo, dicto inducit modum requisitum pro forma. l. 11. glossa. 4. num. 4. p. 593.
- Dubia testatoris dispositio interpretanda est, quo non ledat æqualem successione filiorum, in rubr. nu. 36. p. 15.
- Dubia voluntas actus inter viuos interpretatur ex verbis in ultima voluntate probatis. l. 3. gl. 2. nu. 73. p. 319.
- Duo rei, an possint in dote constitui, & obligari. l. 9. glossa. 3. numero. 30. pag. 525.
- Duo rei videntur ad inuicem fideiubere. ibi, nu. 31. p. 526.

E Dictum diui Adriani, an detur pro consequenda melioratione,
in rubr. nu. 20. pa. 10.

Electio rerum, in quibus habeat meliorationem, potest committi filio me-
liorato. l. 3. gl. 4. nu. 2. p. 329.

Electio persone potest committi monacho. ibi, nu. 9. p. 333.

Eligere, an possit deportatus. ibi, nu. 11.

Electus ex commissione testatoris, vel legis, non potest gnauari per elia-
gentem. l. 11. gl. 4. nu. 11. p. 598.

Electio dignioris non est necessaria in melioratione. l. 2. glossa. 4. nu-
mero 7. pa. 267.

Emancipatio non confirmat donationem factam filio. l. 1. glossa. 3.
numero. 2. pa. 60.

Emancipatio per matrimonium, an cesset eo soluto. l. 1. glossa. 7. nume-
ro. 12. pag. 171.

Emens pro alio de propria pecunia, semper recuperat pecuniam cum
expensis. l. 3. gl. 2. nu. 44. pa. 300.

Emphteuus acceptari potest repudiata hereditate. l. 5. glossa. 2. nu-
mero. 1. pa. 370.

Estimatio rerū donatarum, quo tempore sit attendenda pro inofficio
sitate donationis. l. 7. gl. 1. nu. 33. p. 432.

Estimatio rei conferende attenditur secundum tempus mortis, exclusa di-
minutione citra culpam. ibi num. 34. p. 432.

Es alienum extrahitur pro deducendo legato, vel prælegato quotæ bo-
norum. l. 5. gl. 3. nu. 1. p. 371.

Es alienum extrahitur pro deducenda donatione irreuocabili quotæ bo-
norum, ibi, nu. 2. pa. 371.

Es alienum semper minuit quotam bonorum legatam, vel donatam. l. 5.
gl. 4. nu. 2. pa. 378.

Euictio, quando habet locum in donatione, seu re assignata pro meliora-
tione. l. 3. gl. 1. numero. 8. pagina. 273. & glossa. 2. nume-
ro. 1. pa. 280.

Exceptio in quibusdam confirmat regulam in reliquis. l. 1. glossa. 8. nu-
mero. 1. pagina. 176.

Excessus dotis inofficiosa, aut donationis non insinuata accumula-
tur bonis pro deducenda melioratione tertij, & quinti. l. 9. glossa. 2.
num. 35. & 36. pag. 501.

INDEX.

- Executio** est nulla si non seruetur ordo. l. a Diuo Pio. §. in venditione. de re iudi. l. 11. glo. 4. nu. 3. p. 593.
- Exclusiones** tacite descendentes propinquioris non valent contra ordinem. l. 11. l. 11. glo. 4. nu. 6. p. 594.
- Exheredatio** rite & recte facta non conseruatur rupto testamento, ex prete. vel exhered. l. 8. glo. 2. nu. 30. p. 473.
- Exheredatio** rite & recte facta non conseruatur in testamento, in quo non est scriptus heres iure Regio, ibi nu. 31. p. 473.
- Expensa** facta in re maioratus in dubio intelligitur facta de tertio & quinto bonorum liberorum. l. 10. glo. 4. nu. 8. p. 563.
- Expresio** prohibito censetur etiam prohibitum tacitum. l. 11. glo. 3. n. 17. pag. 589.
- Extraneo** instituto in quinto hereditatis accrescit pars portionis tertij prelegati, quæ capitur iure hereditario. l. 11. gloss. 3. nu. 19. p. 589.
- Extensio** legis faciendâ est etiam vt corrigat, quando aliâs esset frustratoria. l. 1. glo. 5. nu. 10. p. 181.

F.

- Falcidia** detrahitur ex donationibus morte confirmatis. l. 1. glo. 1. nu. 11. pag. 25.
- Falcidia** quæ non detrahitur de legatis pijs non grauat alia legata pro ipsâ. l. 9. glo. 2. nu. 13. p. 487.
- Familie** hæciscundæ iudicio non veniunt possessa titulo particulari. l. 3. glo. 2. nu. 60. p. 311.
- Fœmina** potest esse commissaria testamenti. l. 3. glossa. 4. numero. 60. pag. 332.
- Fœmina**, clericus, aut monachus non possunt excludi à tertio bonorum per transuersalem. l. 11. glo. 4. nu. 9. p. 595.
- Feudum** hereditarium nõ potest acceptari repudiata hereditate, in alio distinguitur filius ab agnato. l. 5. glo. 2. nu. 2. p. 370.
- Fictio** quando præualeat veritati. l. 1. glo. 5. nu. 9. p. 117.
- Fideicommissum** reciprocum non valet in legitima sed bene in excessu. l. 11. glo. 1. nu. 6. p. 573.
- Fideicommissor** relicto familie, nepos admittitur cum patruo. l. 11. gloss. 5. nu. 13. p. 607.
- Fideicommissor** relicto familie, & delato secundo gradu, omnibus fratribus delatum censetur, ibi, nu. 14. p. 607.
- Fideicommissor** relicto familie, vocati prius admittuntur simul, licet sint

INDEX.

- in diuersis gradibus. ibi. nu. 5. pagina. 607.
- Fideicommissaria in substitutione seruandusest ordo. l. 1. ibi. glo. 3. n. 20.
pag. 590.
- Fideicommissarius vniversalis est quasi heres. l. 1. ibi. glossa. 1. numero. 9.
pag. 577.
- Fideiussor an possit esse pater in dote filij, quod non. l. 9. glos. 3. nu. 27.
pag. 524.
- Fideiussor datus a marito volente, & non coacto pro dote non tenetur. ibi.
nu. 29. p. 525.
- Filia causa dotis non potest meliorari. l. 1. gl. 7. nu. 2. p. 162.
- Filia causa dotis non potest meliorari, etiam a non habente reditus. ibi. n. 3.
pag. 162.
- Filia causa dotis non potest meliorari, non fauore fratrum, sed causa mo-
derandarum dotium. l. 1. gl. 7. nu. 4. p. 163.
- Filia an possit testamento meliorari. ibi. nu. 5. p. 163.
- Filia an possit per contractum extra causam dotis meliorari, ibi. numero. 6.
pag. 163.
- Filia tenetur imputare in legitimam rem quam pater in testamento praele-
gauerat, & postea dedit in dotem. l. 1. gl. 7. nu. 7. p. 165.
- Filia iam maritata non potest meliorari per contractum. l. 1. glo. 7. nume. 8.
pag. 165.
- Filia naturalis qualiter possit a patre dotari. l. 2. glo. 3. numero. 4. pagi-
na. 258.
- Filia, quae renuntiavit, licet non possit succedere, poterit tamen si sit insti-
tuta. l. 3. glo. 4. nu. 14. p. 336.
- Filia, quae causa dotis non potest meliorari, an possit pacto patrem astringe-
re, ne alium quemquam meliores, ut vel sic ipsa maiorem partem repa-
ret. l. 6. gl. 1. n. 3. p. 390.
- Filia causa dotis prohibita meliorari an possit recipere partem tertij &
quinti, quae sibi tanquam vni filiorum contingat, Quod sic, ibi, nu. 4.
p. 391. & nu. 10. p. 392.
- Filia non potest cogere patrem, ut sibi det dotem aequalem legitimae. l. 6. gl.
1. nu. 11. p. 392.
- Filia, patre volente, potest dotari in integra legitima & parte tertij &
quinti sibi tangente. ibi. nu. 12. p. 393.
- Filia causa dotis meliorata solum tenetur restituere partes tertij & quin-
ti, quae tangunt alios, non vero suam, ibi. nu. 18. p. 395.
- Filia causa dotis non solum potest recipere partem tertij, quae sibi tanquam
vni filiorum contingat, sed etiam partem quinti. l. 6. gl. 1. n. 20. p. 396.

INDEX.

Filius si sit in possessione tempore donationis sufficit pro eius reuocabilitate. l. 1. gl. 5. nu. 23. p. 128.

Filius, qui ex iuramento excluditur à querela, decrefcentibus patris facultatibus restituit fratribus excessum legitima, quem recepit, habito respectu ad tempus mortis. l. 7. gl. 2. nu. 4. p. 449.

L Filius melioratus, qui recepit meliorationem secundum bona presentia, ea lege, quod ratione tertij & quinti amplius petere non posset, excluditur etiam si patres facultates creuerint. l. 7. glossa. 2. numero. 5. pagina. 449.

Filius institutus in re certa non dicitur præteritus. l. 8. glo. 2. nu. 9.

L Filius amicus non potest meliorari, nec tertium tunc grauaminari. l. 11. glo. 6. nu. 1. p. 613. et. l. 5. glo. 1. nu. 6. pa. 365.

L Filius naturalis ultimi possessoris excluditur à vinculo tertij per quemlibet transuersalem qui descendat ab institutore. l. 11. glo. 9. num. 4. pag. 626.

Nisi ille transuersalis sit etiam naturalis, vel descendat à naturali. ibi. nu. 5. p. 626.

Filio illegitimo non potest dari integrum quintum, quando pater haberet plures quam quinque filios legitimos. l. 12. gl. 1. nu. 28. p. 648.

Filijs prioris matrimonij semper lex prouidet, ne fraudentur per filios secundum. l. 9. gl. 2. nu. 61. pa. 511.

L Filijs naturalibus stantibus, bona recipiunt quæcumque grauamina. l. 11. gl. 8. nu. 2. p. 624.

Filij expendentes in funus patris non presumuntur erogare animo non re petendi, quando quintum est legatum alicui. l. 13. glo. 2. numero. 24. p. 677. & glo. 3. nu. 33. p. 691.

Filij non possunt grauari in impensa funeris, quando quintum est alicui datum. l. 13. gl. 3. nu. 18. p. 686.

Filij ab intestato an teneantur expendere integrum quintum pro anima, quod non. l. 13. gl. 4. nu. 3. p. 692.

Fiscus ex delicto non reuocat donationem reuocabilem, nisi ex fraude. l. 1. glo. 9. nu. 29. p. 213.

Forma intelligitur data à lege quando dat ordinem per prius & posterius. l. 11. gl. 4. nu. 2. p. 593.

Forma inducitur quando lex procedit annullando, ibi. numero. 5. pagina. 594.

Forme modalis omisio non resoluit in totum, sed obligat ad obseruantiam. l. 11. glo. 4. nu. 16. p. 599.

filiorum apelatione ne potest comprehendunt. l. 2. glo. 5. nu. 1.

Forma

I N D E X.

Forma requisita an possit a partibus renuntiari, remissive ibi. numero. 21.
pag. 601.

Frater non presumitur donare rem magni valoris. l. 3. gloss. 2. num. 80.
pag. 322.

Frater uterinus. vel consanguineus potest preferri utriusque coniuncto in substitutione exemplari. l. 11. glo. 5. nu. 2. p. 603.

Frater ex uno latere coniunctus potest vocari in substitutionibus tertij, excluso utrinque coniuncto ibi nu. 3. p. 604.

Fratribus institutis, vel vocatis utrum censeantur vocati utrinque tantum coniuncti. Quod omnes. l. 11. gl. 5. n. 4. p. 604.

Frater utrinque coniuncti preferuntur ab intestato uterinis & consanguineis. ibi. nu. 5. p. 605.

Frater si sint substituti filio in tertio, non potest extendi vocatio nisi ad eos, qui essent descendentes testatoris. l. 11. glossa. 5. numero. 6.
pag. 605.

Fratri appellatio ex propria significatione comprehendit etiam uterinos, & consanguineos. ibi. nu. 7. p. 605.

Frater vocati ad successionem pupilli ex pupillari substitutione contenta in reciproca, simul admittuntur omnes etiam uterini, & consanguinei. l. 11. gl. 5. nu. 21. p. 611.

L Fraus presumitur in eo, qui sciens bona sua non sufficere creditoribus alienat. l. 1. gl. 3. nu. 25. p. 688.

Fructus an reuocentur cum donatione, quae ex reservatione reuocatur. l. 1. gl. 9. nu. 2. quod non nu. 6. p. 200. & 203.

Fructus non acquiruntur ex titulo reuocabili. ibi. numero. 3. & 7.
pagina. 200. & 203.

Fructus reuocantur, resoluta venditione ex pacto additionis in diem, vel legis commissoriae. l. 1. gl. 9. nu. 5. p. 201.

L Fructus non reuocantur cum donatione inter vivos, quae ex aliqua causa reuocatur. l. 1. gl. 9. nu. 6. p. 203.

Fructus reuocantur cum donatione causa mortis. & qui. l. 1. gl. 9. nu. 7.
& 17. p. 203. & 209.

Fructus etiam naturales non reuocantur quando donatio ex aliqua causa reuocatur. l. 1. gl. 9. nu. 11. p. 206.

Fructus non reuocantur, reuocata donatione propter superuenientes filios. l. 1. gl. 9. nu. 12. p. 207.

Fructus reuocantur a die commissae ingratitude, reuocata ex ea causa donatione. l. 1. gl. 9. nu. 13. p. 207.

Fructus

I N D E X.

Fructus non reuocantur, reuocata donatione, tanquam inofficiosa. l. 1. gl. 9. nu. 14. p. 208 l. 4. gl. 4. nu. 9. p. 369.

Fructus, an reuocentur cum dote inofficiosa continente meliorationem ex lege Regia l. 1. gl. 9 nu. 15. p. 208.

Fructus non reuocantur, reuocata donatione ex defectu insinuationis, ibi, num. 16. p. 208.

Fructus reuocantur, reuocato legato in vita tradito. l. 1. glossa. 9. numero: 18. p. 209.

Fructus naturales, & non industriales reuocantur cum donatione inter cōiuges, ibi. nu. 20. p. 210.

1 *Fructus à quo tempore debeantur legatario, vel prælegatario quota bonorum. l. 4. gl. 4. num. 1. p. 350.*

1 *Fructus legati, vel prælegati rei certæ debentur à tempore mortis. l. 4. gl. 4. num. 3. p. 354.*

1 *Fructus debentur à tempore mortis legatario, vel prælegatario quota bonorum, pro re certa assignata, ibi, nu. 4. p. 354. Etiam si excedat valorem quote, pro rata tamen. ibi, nu. 5. p. 355.*

Fructus meliorationis factæ in contractu, à quo tempore debeantur. l. 4. gl. 4. nu. 6. p. 356.

Fructus veniunt à lite contestata in donatione facta extraneo. l. 4. gl. 4. num. 7. p. 355.

Fructus à quo tempore debeantur in donatione quota bonorum, aut rei certæ facta filio irrevocabiliter, ibi, nu. 8. p. 357.

Fructus à quo tempore debeantur in donatione facta filio ex causa onerosa. l. 4. gl. 4. nu. 10. p. 358.

Fructus pendentes in donatione qualiter debeantur. l. 4. glossa. 4. numero: 11. p. 358.

Fructus à quo tempore debeantur in donatione quota bonorum, aut rei certæ facta filio reuocabiliter, ibi, nu. 12. p. 359.

Fructus à quo tempore debeantur in donatione reuocabili facta filio repudianti hereditatem, ibi, nu. 15. p. 359.

1 *Fructus etiam repetuntur non seruato grauamine donationis. l. 11. glossa. 2. numero. 4. p. 368.*

1 *Funeris sumptus, qui. l. 13. gl. 1. nu. 3. p. 653.*

1 *Funeris sumptus æri alieno equiparantur, ibi, nu. 6. p. 654.*

1 *Funeris impensa & legata gratuita non excedunt quintum, in præiudiciū descendentiū. l. 13. gl. 3. nu. 6. p. 681. Et in 5. si filij.*

1 *Funeris impensa, & legata gratuita non excedunt tertium, in præiudiciū ascendentiū. ibi, nu. 7. p. 681.*

I N D E X.

L Funeris impensa inter heredes extraneos deducitur ex corpore hereditatis. ibi. nu. 8. p. 682. *et de funeris impensis. u. f. impa*
de funeris.

G

Generalis prohibitio totius includit quamlibet partem, & quando id procedat. l. 6. gl. 1. nu. 5. p. 391.

Gradus non vocatus non suppletur ex eo, quod sint vocati ultiores. l. 11. gl. 4. nu. 19. p. 900.

Gratianus, nec Irnerius. non habuerunt auctoritatem legis condendae. l. 9. gl. 2. nu. 63. p. 512.

Graumen an possit apponi in tertio, quod ad patrem non pertineat usus fructus, vel quod pertineat. l. 11. gl. 2. nu. 1. p. 578.

Graumen apponendum est in ipso contractu donationis tertij. ibi. num. 2. pag. 580. *et non potest ponitur interualo.*

Graumen apponi potest ex post facto in donatione reuocabili. ibi. num. 3. pag. 580.

Graumina iniuncta meliorato in tertio ita demum valent, si seruetur ordo. l. 11. l. 11. glossa. 4. numero. 1. pag. 593. etiam filio consentiente. ibi. nu. 23. p. 601.

Graumina possunt apponi filio unico heredi in tertio, stante altero, quauis rite exheredato. l. 11. gl. 6. nu. 6. p. 616.

Graumina imposita tertio reijciuntur, si tempore mortis filius reperitur unicus. ibi. nu. 7. p. 617.

Graumina imposita filio unico in tertio conseruantur, natis alijs. l. 11. gl. 6. num. 8. p. 619.

Graumina apposita consensu filij in legitima valent. ibi. num. 9. p. 619. & gl. 4. nu. 22. p. 601.

Graumina non possunt apponi in tertio filio unico legitimo in fauorem naturalem. l. 11. gl. 7. nu. 1. p. 621.

Graumen an possit apponi unico filio ut succedat in bonis iureu latioribus esset legitima. *q. pag. 620. n. 10*

Heres non implens preceptum testatoris priuatur melioratione. in rubrica. nu. 21. p. 10.

Heres non potest diuidere delatam sibi hereditatem, ut acceptet pro parte. l. 5. gl. 1. nu. 5. p. 366.

Heres vel legatarius quinti solum tenentur ad sumptus funeris necessarios, quando testator nihil precepit. l. 13. glossa. 1. num. 9. p. 654. *et q. 4. par. 184*

f

Heres

I N D E X.

Heres an legatarius quinti, an sit conueniendus pro legatis gratuitis, & impensa funeris. l. 13. gl. 2. nu. 23. p. 676.

Heredes necessarios non habens libere expendit pro anima. l. 13. gl. 2. nu. 2. p. 692.

Heredibus necessarijs fauorabilius est, quod commissarius non exequatur commissionem, eum ipsi non teneantur tunc integrum quantum expendere, contrarium est in collateralibus. l. 13. glossa. 4. num. 7. p. 694.

Hereditas adita efficitur patrimonium heredis. l. 11. gl. 3. m. 5. p. 586.

Homagium non firmat donationem reuocabilem, nisi sit mixtum iuramento. l. 1. gl. 8. nu. 3. p. 176.

Illegitimus filius an sit vocandus præcisse in substitutionibus tertij, post legitimos, exclusis ascendentibus. Quod nō. l. 11. gl. 7. nu. 3. p. 621.

Illegitimi non admittuntur in substitutionibus tertij stantibus. descendenti bus meliorantis. ibi. nu. 5. p. 623.

Impensa funeris præfertur legitimis. l. 9. gl. 2. nu. 48. p. 507.

Impensa funeris, & legata gratuita deducuntur ex quinto. l. 13. glossa. 1. numero. 1. p. 653. *et nu. 3. quod sunt sumptus funeris*

Impensa funeris non excedit iustā rationem, etiam volente testatore. l. 13. gl. 1. nu. 11. p. 655.

Impensa facta in infirmitate non deducitur ex quinto. l. 13. glo. 1. num. 14. pag. 656.

Impensa funeris & libertates non extrahuntur pro extrahendo quinto. l. 13. glossa. 2. num. 7. p. 660.

Impensa funeris & libertates an separētur pro deducēdo legato quotæ bonorum inter heredes extraneos. Quod non. l. 13. gl. 2. numer. 8. p. 661. & nu. 16. p. 670.

Impensa funeris inter heredes extraneos deducitur ex corpore hereditatis. ibi. nu. 9. p. 661. & gl. 3. m. 8. p. 682.

Impensa funeris & libertates, quando sunt loco eris alieni. l. 13. glossa. 2. nu. 1. p. 666.

Impensa funeris est onus peculiare heredis, seu successoris. vniuersalis. ibi. nu. 12. p. 667.

Impensa funeris & libertates auiminuant legatum quotæ hereditatis. l. 13. gl. 2. nu. 13. 14. & 15. p. 667.

Impensa funeris præfertur ari alieno, & hoc non est hodie correctum. l. 13. gl. 3. nu. 2. p. 679. *et. n. 16. et. n. 21. et. 29.*

Impensa

*Impensa funeris & legata gratuita non excedunt quantum in præiudicium
descendentium. ibi. numero. 6. p. 681.*

*Impensa funeris & legata gratuita non excedunt tertium in præiudicium
ascendentium. ibi. nu. 7. p. 681.*

*Impensa funeris an deducatur ex quinto in vita irrevocabiliter donato. l.
13. glo. 3. nu. 10. p. 682.*

L *Impensa funeris qua ratione creditoribus præferatur. l. 13. gloss. 3. nu. 16.
pag. 685.*

L *Impensa funeris præfertur creditoribus, etiam sub⁹ pignore, vel hypotheca,
etiam expressa. l. 13. gl. 3. nu. 21. p. 688.*

*Impensa funeris non extrahitur inter æs alienum pro metiendis legitimis,
& donatione quinti. l. 13. gl. 3. nu. 26. p. 689.*

L *Impensa funeris an deducatur ex quarta uxori pauperi delata. ibi. nu. 28.
pag. 689.*

L *Impensa funeris, quintum, & quarta coniugis pauperis, qualiter deducantur.
ibi. nu. 29. p. 690.*

*Impugnans iudicium testatoris quando possit commodum ex eo consecui.
qui. l. 5. gl. 1. num. 9. p. 368.*

In æqualitas inter fratres odiosa est. in rubrica. nu. 34. p. 15.

*Inimicitie superuenientes reuocant donationem reuocabilem. l. 1. gl. 4.
nu. 2. p. 80.*

*Inimicitie superuenientes an reuocent prælegatum pro parte hereditaria.
ibi. num. 3. p. 80.*

*Inimicitie grauiissime, quæ dicantur ad inducendam reuocationem legati
ibi. nu. 4. p. 81.*

*Inimicitie ex parte testatoris eius causa sufficiunt ad inducendam reuoca-
tionem legati. ibi. nu. 5. p. 82.*

*In dubio non videtur quis velle se arctare, nisi quatenus importat ad
actum qui geritur. l. 1. gl. 8. nu. 40. p. 194. & l. 10. gloss. 4. 2. numero. 12.
p. 541.*

*Inofficiositas dotis duobus temporibus consideratur, prout utilius est
marito. l. 7. gl. 1. nu. 23. p. 425.*

*Ininuatio requiritur in donatione morte confirmata, & quid in dona-
tione causa mortis. l. 1. gl. 1. nu. 13. p. 28.*

*Innuationis defectus an annulet donationem filij, aut coniugis in totum,
an in excessu. ibi. nu. 14. pa. 28.*

*Innuatio an requiratur in donatione pro legitima. l. 1. glo. 2. numero. 6.
pag. 57.*

Innuatio non potest renuntiari. l. 1. gl. 8. nu. 10. pa. 182.

INDEX.

- Insinuatio an sit necessaria in pacto nudo de donando.** l. 6. gloss. §. num. 5. pag. 411.
- Insinuatio non requiritur in donationibus ob causam.** l. 7. glo. 1. numer. 43. pag. 440.
- Insinuatio requiritur in melioratione tertij & quinti,** ibi. numero. 44. pagina. 441.
- Insinuatio an requiratur in donatione maioratus** ibi. numero. 46. pagina. 442.
- Localia seu ornamenta data sponsæ non censentur donata.** l. 3. glo. 2. numero. 54. p. 306.
- Instrumento in dubio standum est, nisi probetur simulatio.** l. 3. gloss. 4. 2. nu. 28. p. 294.
- Instrumento standum est, nisi maritus probet duo, se emisse, & sibi rem traditam.** ibi. nu. 31. p. 294.
- Institutione defecta, quamvis legata conseruentur, testator decessit inter status, tam in terminis authenticæ. ex causa. quam legis Regiæ.** l. 8. glo. 2. nu. 3. p. 458.
- Institutio in quota bonorum similis est institutioni in re certa, & an conseruetur rupto testamento.** l. 8. gl. 2. n. 9. p. 461. l. 11. gl. 3. nu. 6. p. 586.
- Institutus in maiori parte quam sit sua legitima, an possit grauari in excessu.** l. 11. gl. 1. nu. 3. p. 572.
- Inuentario ostenso probat hæres legatum excedere quintum, nisi cõtrarium probetur. limita tripliciter.** l. 13. gl. 2. nu. 21. p. 675.
- Inuentarium non sufficit ostendere ad probandum dotem esse inofficiosam.** l. 13. gl. 2. nu. 22. p. 676.
- Irnerius, nec Gratianus non habuerunt auctoritatem legis condendæ.** l. 9. gl. 2. nu. 63. p. 512.
- Iuramento firmatur donatio reuocabilis inter patrem & filium, si fiat cū pacto de non reuocando.** l. 1. gl. 8. nu. 2. p. 176.
- Iuramentum facit valere actum meliori modo quo possit.** l. 1. gl. 8. nu. 44. pag. 195.
- Iuramento firmatur donatio omnium bonorum præsentium & futurorum, idem si fiat ecclesiæ.** l. 1. glo. 8. nu. 45. p. 196.
- Iuramentum adiectum dispositioni reuocabili non immutat eius naturam, sed solum addit vinculum periurij.** l. 1. glo. 8. nu. 47. p. 196.
- Iuramento firmatur donatio causa mortis facta coniugi vel filio cum pacto de non reuocando.** ibi. nu. 50. p. 198.
- Iuramentum non supplet duos defectus.** ibi. nu. 51.
- Iureconsultis summus fuit circa verborū proprietatē labor.** in rubrica. nu. 8.

INDEX.

- numero. 8. pagina. 5.
Iureconsultorum commendatio circa latinitatem, & elegantiam, ibi. nu. 9.
 pag. 6.
Iustiniani tempore cepit defluere iureconsultorum elegantia, ibi. nu. 15.
 pag. 8.
Ius accrescendi an habeat locum in donationibus morte confirmatis. in
l. 1. gl. 1. nu. 12. p. 26.
L *Ius accrescendi an habeat locum inter plures coniunctim melioratos. l. 2.*
glo. 4. nu. 3. p. 259.
Ius reuocandi donationem ex reservatione non transit ad heredes. l. 1.
glo. 9. nu. 27. p. 213.
Ius reuocandi donationem ex ingratitudine non transit ad heredes. ibi. nu.
28. p. 213.
Ius reuocandi donationem reuocabilem non transit in fiscum ex delicto, ni
si ex fraude. ibi. nu. 29. p. 213.
Ius reuocandi donationem reuocabilem non datur creditoribus, nisi prop-
ter fraudem. ibi. nu. 30. p. 213.
Ius publicum priuatorum pactionibus non derogatur. l. 13. glossa. 3.
num. 14. p. 685.

L.

- L** *Laurentij Vallæ arrogantia intollerabilis. in rubrica. numero. 7. p. 5.*
Legatum conditionale an reuocetur per alienationem voluntariam.
l. 1. glo. 4. numero. 18. pag. 94.
Legatum reuocatur per dispositionem voluntariam eiusdem rei, etiam in-
validam. l. 1. glo. 4. nu. 19. p. 94.
Legatum reuocatur per tacitam reuocationem collectam ex actu inutili.
ibi. num. 25. p. 202.
Legatum non reuocatur per pignorationem, nec donatio reuocabilis. & quid
in donatione coniugis, & causa mortis. l. 1. gl. 4. nu. 29. p. 103.
Legatum vel donatio reuocabilis an reuocetur per alienationem cū pacto
de retrouendendo, & quid si redimatur. l. 1. gl. 4. nu. 30. & 31. p. 106. & 108.
Legatum rei certe non reuocatur per impositionem census, sed transit cū
onere, & quid si redimatur. ibi. nu. 32. p. 109.
Legatum vel donatio reuocabilis facta filio de redditibus redimibilibus,
vel de iuribus, & actionibus, an per redemptionem, vel exactionem vi-
deatur reuocata. ibi. nu. 36. p. 111.

f 3

Legat

INDEX.

Legatum generis minuitur per dispositionem inuvalidam speciei, siue in
ter viuos, siue in ultima voluntate. l. 1. glossa. 4. numero. 2. l. 1. c. 23.
pagina. 97. c. 100.

Legatum, an fiat irrevocabile per traditionem in vita factum. l. i. glo.
5. num. 47. p. d. 147.

Legatum rei date postea in dotem filiae, est conferendum. l. 1. gloss 4. 7.
num. 7. p. 165.

Legatum ex pacto de non reuocando non fit irrevocabile. l. 1. glossa. 8. num. 36. pa. 192.

Legatum à donatione inter vivos plurimum distat. ibi. nu. 37. p. 192.

Legatum ex pacto de non reuocando iurato, an transeat in donationem
inter vivos, & fiat irrevocabile, quod non. l. 1. glossa. 8. numer. 4. 27
& 46. p. 4. 195. & 196.

Legatum valet, ut donatio inter vivos, si fiat adiecta poena, ut si reuocetur valeat ut donatio. ibi. nu. 43. & 49. p. 195. & 197.

Legatum in vita traditum reuocatur cum fructibus. l. 1. glossa. 9. numero. 18. pa. 209.

Legata reuocantur in quantum grauant legitimam occasione donationis
prioris. l. 1. glo. 10. nu. 11. p. 220.

Legatum quod bonorum, qualiter solvatur iure communi, & Regio. l. 4.
gl. 3. nu. 1. pa. 339.

Legatum quorū bonorum sui natura continet singularum rerum partes.
l.4.gl.3.nu.2.p.339. et l.13.gl.2.nu.4.p.659.

Legatum quotæ bonorum inter heredes extraneos in corporibus soluendum est. l. 4. gl. 3. nu. 10. pa. 346.

Legatum, vel prelegatum quota bonorum, qualiter solvatur, quando bona sunt individua. l. 4. gl. 5. num. 1. p. 362.

Legatum quota bonorum soluitur in corporibus, etiam indiuiduis, si
testator id voluit, & per contrarium soluetur in aestimatione, &
non in corporibus, etiam diuiduis, si id voluit. ibi, numero .2. pa
gina. 362.

Legata debentur hereditate non adita Iure Regio, quia censentur repeti-
ta ab intestato. l. 5. gl. 1. num. 7. p. 367.

Legari à se ipso potest, quando legatum est repetitum ab intestato. ibi, numero. 8. pa. 367.

Legatum quote bonorum, & quote hereditatis, an differant Iure Regio.
l. 5. gl. 4. nu. 10. p. 384.

Legata, vel prelegata, quæ conseruantur rupta institutione, qua actione exigantur. l. 8. gl. 2. nu. 4. p. 458.

Legatus fitradicum si Legatus in notestab Lega
re moriat. f. 1. Reg. g. 1. fol. 2. et de Legatus fitradu

Legatum relictum uxori an compenset cum marit.
iii. j. vxor. et de legato. iii. donatio.

I N D E X.

Legata non conseruantur rupto testamento ex præteritione ignoranter facta. l. 8. gl. 2. nu. 14. p. 464.

Legata relicta a filio non rumpuntur, rupto testamento ex præte. ignoranter facta. ibi. nu. 17. p. 465.

Legata relicta filio, vel coniunctis personis non rumpuntur, rupto testamento ex præteri. ignoranter facta. ibi. nu. 18. p. 465.

Legata conseruantur, rupto testamento ex præter. quando testator cogitauit de filiis futuris. l. 8. gl. 2. num. 21. p. 466.

Legatum relictum filio unico heredi instituto, an conseruetur rupto testamento ex præteritione alterius ignoranter facta. l. 8. glossa. 2. numero. 22. p. 467.

Legatum quotæ bonorum relictum in testamento, refertur ad bona relicta tempore mortis. l. 9. gl. 2. nu. 12. p. 486.

Legatum particulare, est melioratio, & consumit pro sua rata tertium & quintum. l. 10. gl. 1. num. 4. p. 531.

Legatum particulare, an minuat tertium, vel quintum relicta duobus. ibi, num. 6. p. 533.

Legatum relictum fratribus debetur omnibus, etiam uterinis, & consanguineis. l. 11. gl. 5. nu. 8. p. 605.

Legatum quinti per viam quotæ minuitur per dispositionem speciei, aut quantitatis, quæ sit ad quintum reducenda. l. 12. gl. 1. nu. 9. p. 639.

Legata gratuita deducuntur ex quinto. l. 13. gl. 1. nu. 1. p. 653.

Legatum quinti semper intelligitur de residuo. post sumptus funeris, & legata particularia. ibi. nu. 8. p. 654. *et nu. 23. pag. 656.*

Legata non separantur, ad metiendum quintum, licet ex eo postea sint soluenda. l. 13. gl. 2. nu. 1. p. 658.

Legatum quotæ bonorum ad omnia bona refertur, non deductis legatis, etiam pijs, & speciei, nisi aliud constasset ex voluntate. l. 13. gl. 2. nu. 2. & 6. p. 658.

Legatum speciei non censetur reuocatum per legatum quotæ bonorum. ibi. nu. 3. p. 659.

Legata pia non veniunt in contributionem legis Falcidie, sed bene veniunt in contributionem generalem, quæ sit pro reducendis legatis ad vires hereditarias. l. 13. glossa. 2. numero. 5. p. 660.

Legatum quotæ hereditatis an minuatur per impensam funeris, & libertates. l. 13. gl. 2. nu. 13. p. 667.

Legata relicta filiis soluantur ex tertio, & si excedant qualiter fiat contributio. l. 13. gl. 2. nu. 19. p. 673.

Legatum deducendum ex quinto, quod excedat quintum a quo sit probandum. l. 13.

I N D E X.

l. 13. gl. 2. num. 20. pag. 674.

*Legatum deducendum ex quinto, quod excedat quintum, probatur per hæ-
redem ostenso inuentario, nisi legatarij probet contrarium, limita tri-
pliciter. l. 13. gl. 2. nu. 21. p. 675:*

*Legata gratuita soluenda ex quinto legato, an sint exigenda à legatario;
an ab herede. l. 13. gl. 2. nu. 23. pa. 676.*

*Legata gratuita non excedunt quintum in præiudicium descendantium. l.
13. gl. 3. nu. 6. p. 681.*

*Legata gratuita non excedunt tertium in præiudicium ascendentium.
ibi, nu. 7. pag. 681.*

*Legata gratuita ex quo quinto sint deducenda, si sit dispositum de pluri-
bus quintis. l. 13. gl. 3. nu. 9. p. 682:*

*Legatarius non potest acceptare legatum pro parte, secus in eius hære-
dibus. l. 5. gl. 1. nu. 13. p. 369.*

*Legatarius quotæ bonorum non conuenitur à creditoribus, sed bene ab hæ-
redibus, qui prius soluerunt. l. 5. gl. 4. nu. 11. pa. 384.*

*Legatarij duo extranei in quinto, erunt re coniuncti. l. 12. gl. 1. numero.
8. pagina. 638.*

*Legatarij plures rei, vel quantitatis certæ minuuntur pro rata, vt reducā-
tur ad quintum, & quid in donationibus reuocabilibus. ibi, numero.
12. pag. 640.*

*Legatarius quinti, vel etiam hæres, solum tenentur ad sumptus funeris ne-
cessarios, quando testator nihil præcepit. l. 13. glossa. 1. numero. 9.
pagina. 640.*

*Legatarius quinti, an possit conueniri pro legatis particularibus deducen-
dis ex quinto. l. 13. gl. 2. nu. 23. p. 676.*

*Legatarius quinti tenetur ad impensam funeris. l. 13. glossa. 3. numero.
17. pagin. 686.*

Legitima, quo iure debeatur, in rubr. nu. 23. p. 11.

Legitime quantitas à legis taxatione pendet, in rubr. nu. 24. pa. 12.

Legitima filiorum, quanta sit iure communi, & Regio. ibi, nu. 25.

*Legitima filiorum legitimatorum, quanta sit iure communi, & Regio. ibi,
num. 28.*

*Legitima filiorum adoptiuorum, quanta sit, & quid in arrogatis. in rubr.
num. 29. pa. 13.*

Legitima parentum, quanta sit iure communi, & Regio. ibi, nu. 30. p. 14.

*Legitima fratrum, quanta sit iure communi, & Regio. ibi, numero. 31.
pagina. 14.*

*Legitima quæta est cum iure meliorandi, quæ lex fauorabilis fuit filiis &
parentis.*

parentibus. ibi. nu. 38. pa. 17.

Legitima est relinquenda filio titulo institutionis. l. 1. gl. 1. nu. 38. pa. 49. l. 8. gl. 2. nu. 25. p. 470. Et etiam patri. l. 10. gl. 2. nu. 29. p. 548.

Legitima donatio, an sit irrevocabilis. l. 1. gl. 2. nu. 5. p. 56.

Legitima donatio, an requirat insinuationem. ibi. nu. 6. p. 57.

Legitima non debetur filio in vita patris. ibi. nu. 7. pa. 58.

Legitima, an debeat filio statim facta professione per patrem ante mortem naturalem. l. 1. gl. 3. nu. 24. p. 71.

Legitima, an sit præcisè soluenda in singulis corporibus. l. 3. gl. 1. nu. 3. p. 270. & l. 4. gl. 3. nu. 6. p. 342.

Legitima non potest solui in pecunia. l. 4. gl. 3. nu. 9. p. 345.

Legitima non potest acceptari repudiata hereditate. l. 5. glossa. 1. numero. 12. p. 369.

Legitima potest considerari dupliciter. l. 6. gl. 1. nu. 14. p. 394.

Legitima sine culpa perditæ, an sit iterum assignanda filio diuiti. l. 7. glossa. 1. numero. 41. p. 438.

Legitimæ non ledunt ex accumulatione dotium, seu donationum, etiam simplicium pro extrahendo tertio & quinto. l. 9. glossa. 2. numero. 9. pagina. 483. Augentur tamen si donationes ob causam separantur. nu. 15. p. 489. Et ponuntur exempla. nu. 19. p. 493.

Legitima iure Regio sunt quatuor partes ex quinq; non bonorum remanentium, sed omnium iunctis donationibus. l. 10. gl. 2. nu. 5. p. 539.

Legitima iure communi sunt quatuor, aut sex uncie grossæ bonorum omnium, non autem minute bonorum remanentium. ibi. nu. 6. p. 539.

2 Legitima filiorum iure Regio amplissima est. l. 10. glossa. 2. numero. 13. pagina. 542.

Legitima relicta quoquo titulo impedit querelam aduersus causam piam institutam. ibi. nu. 18. p. 543.

Legitima ascendentium æqualis est excepto vno tertio. l. 10. glossa. 2. numero. 24. p. 547.

Legitima est relinquenda ascendenti titulo institutionis. ibi. numero. 27. pa. 548.

Legitima ultra quā filia nō potest dotari, intelligi debet, deducta ex omnibus bonis æqualiter, nō separato tertio & quinto. l. 10. gl. 5. n. 3. p. 567.

Legitima de consensu filij recipit grauamen. l. 11. gl. 4. num. 22. p. 601. & gl. 6. nu. 2. p. 619.

Legitimæ filiorum ultra quintum, & legitimæ parentum ultra tertium, grauantur in quarta coniugis. l. 13. gl. 3. nu. 32. p. 691.

Legitimati vocadī sunt in substitutionibus tertij, statim post legitimos. l. 11. r.

INDEX.

- L. 1. 1. gl. 7. nu. 2. p. 621.**
Lex est extendenda etiam ut corrigat, quando aliàs esset frustratoria. l. 1. glo. 5. nu. 10. p. 118.
Lex Regia de non meliorandis filiabus generalis est, etiam in non habente redditus. l. 1. gl. 7. nu. 3. p. 162.
Lex Regia de non meliorandis filiabus, fuit condita ob moderandas dotes, non favore masculorum. ibi. nu. 4. p. 163.
L. si unquam. C. de reuoc. donat. potest per donatorem renuntiari. l. 1. glo. 10. nu. 17. p. 223.
L. si unquam. C. de reuoc. don. non procedit in donatione facta filio. l. 1. glo. 10. nu. 30. p. 225.
L. si totas. C. de inof. dona. procedit etiam in querela. ibi. nu. 31. p. 227.
Leges tractantes in quantum tenentur coniux donatarius pro re empti eius nomine, semper supponunt expressum animum donandi. l. 3. gl. 2. n. 69. p. 317.
Lex Stylli, quæ præcipit prius extrahendum quintum, potest derogari contraria voluntate disponentis. l. 9. gl. 2. nu. 44. p. 504.
Lex Stylli dicta procedit, quando dispositio tertij & quinti fuit facta duobus in eadem carta, etiam si præcesserit dispositio tertij. ibi. numero. 46. pa. 505.
Leges Regiæ maiorum habent locum in tertio & quinto vincularis. l. 1. 1. glo. 2. num. 6. p. 581.

Leges quæ declarantur.

- L. Sequens questio. ff. de leg. 2. declaratur in. l. 1. gl. 1. num. 17. p. 303.**
L. Prædici. §. liberto. ff. de fun. insti. l. 1. gl. 4. nu. 17. p. 93.
L. scribit. §. fin. ff. de aur. & arg. leg. l. 1. gl. 4. nu. 17. p. 94.
L. legatum. §. pater hortos. ff. de adim. leg. l. 1. gl. 4. nu. 20. p. 95.
L. fin. §. fin. de aur. & arg. leg. l. 1. gl. 4. nu. 22. p. 99.
L. si iure. de leg. 3. l. 1. gl. 4. nu. 26. p. 104.
L. quoties. C. de dona. quæ submodo. l. 1. gl. 5. nu. 36. & 37. p. 140.
L. 3. ff. de seruis expor. l. 1. gl. 5. nu. 38. p. 141.
L. fin. C. si manci. ita fue. l. 1. gl. 5. nu. 38. p. 141.
L. donatarum. C. de acqui. poss. l. 1. gl. 5. nu. 45. p. 145.
L. cum quis decedens. §. 1. de leg. 3. l. 1. gl. 5. nu. 48. p. 148.
L. Lulius Titius testamento. de leg. 2. l. 1. gl. 5. nu. 50. p. 150.
L. si extraneus. ff. de cond. ob causam. l. 1. gl. 7. nu. 10. p. 167.
L. clauibus. ff. de contr. emp. l. 1. gl. 6. nu. 8. p. 158.

I N D E X.

- L. ubi ita donatur. de don. causa mor. l. 1. gl. 8. nu. 5. p. 179. (227)*
L. si totas. C. de inof. don. l. 1. gl. 10. n. 7. 29. 30. 31. et 32. p. 1219. 226
L. si unquam. C. de reuoc. don. l. 1. gl. 10. nu. 13. et 15. p. 222.
L. Titia Seio. §. imperator. deleg. 2. l. 1. gl. 10. nu. 8. p. 219.
L. si liqueat. C. de inof. don. l. 1. gl. nu. 9. p. 219.
L. procula. ff. proba. l. 3. gl. 2. nu. 51. p. 303.
L. si seruus communis. ff. de don. inter virum. l. 3. gl. 2. nu. 52. p. 305.
L. 1. C. si quis alte. vel sibi. l. 3. gl. 2. nu. 55. p. 306.
L. et si de tua. C. de don. inter virum. l. 3. gl. 2. nu. 56. p. 307.
L. 2. et 3. C. si quis alte. vel sibi. l. 3. gl. 2. nu. 57. p. 308.
L. 1. C. de castren. pecul. l. 3. gl. 2. nu. 58. p. 308.
L. filia cuius. C. fam. herc. l. 3. gl. 2. nu. 59. p. 309.
L. si filij. C. de donat. inter. virum. l. 3. gl. 2. nu. 64. p. 312.
L. multum interest. C. si quis alte. vel sibi. l. 3. gl. 2. nu. 67. p. 317.
L. uxori. §. cum Seius. de leg. 3. l. 3. gl. 2. nu. 71. p. 318.
L. non amplius. §. cum bonorum. deleg. 1. l. 4. gl. 3. nu. 3. p. 340.
L. 1. C. si certum petat. l. 5. gl. 4. nu. 7. p. 383.
L. si quis argentum. §. sed si quis. C. de dona. l. 7. gl. 1. nu. 8. p. 416.
L. sancimus. §. si quis autem talem. C. de dona. l. 7. gl. 1. nu. 45. p. 441.
L. fin. C. de dote cauta. l. 9. gl. 3. nu. 32. p. 526.
L. cum quo. de pecul. §. fin. ad l. Falc. l. 10. gl. 1. nu. 12. p. 536.
L. cum auus. ff. de cond. et dem. l. 1. n. gl. 3. nu. 22. 23. et 24. p. 590. et 551.
L. cum accutissimi. C. de fideic. ibi. et gl. 5. nu. 18. p. 610.
L. cum ita. §. in fidei commissio. de leg. 2. in l. 11. gl. fin. nu. 13. p. 632.
L. cum questio. C. deleg. l. 13. gl. 2. nu. 4. p. 659.
L. si quis seruum. §. fin. cum l. seq. deleg. 2. l. 13. gl. 2. nu. 10. p. 662.
L. 2. tit. 16. lib. 5. in l. 1. gl. 5. nu. 28. p. 130.
L. 5. tit. 9. lib. 5. l. 3. gl. 2. nu. 10. p. 285.
L. 4. tit. 6. lib. 5. ibi. gl. 3. nu. 5. p. 341.
L. 8. tit. 5. par. 5. l. 7. gl. 1. nu. 9. p. 416.
L. 10. tit. 6. lib. 5. ibi. gl. 4. nu. 2. p. 561.
L. 3. tit. 8. lib. 5. l. 10. gl. 3. nu. 6. p. 555.
L. 11. tit. 4. par. 6. l. 11. gl. 1. nu. 7. p. 573.
L. 13. tit. 6. lib. 5. ibi. gl. 1. nu. 4. p. 653.
*Libri empti nomine filij et sibi traditi censentur donati, si numerus filio-
rum, et quantitas patiuntur. l. 3. gl. 2. nu. 76. p. 321.*
Libertates, an extrahantur pro extrahendo quinto. l. 13. gl. 2. n. 7. p. 660.
*Libertates, an separentur pro extrahendo legato quot. bonorum inter h. e.
redes extraneos, quod non. l. 13. gl. 2. nu. 8. p. 661.*

Libertates

INDEX.

- Libertates quando sint loco aris alieni.* l. 13. glossa. 2. numero. 11. pagina. 666.
- Libertates an minuant legatum quota hereditatis.* l. 13. gl. 2. numer. 13. pa. 667.
- Licentia data Episcopo, aut Cardinali ad testandum non extinguitur prima vice.* l. 1. glo. 3. nu. 17. p. 66.
- Licentia apprehendendi possessionem sufficit ad causandam irrevocabilitatem donationis.* l. 1. gl. 5. nu. 22. p. 127.
- Licentia mariti requiritur in donatione uxoris, etiam causa mortis, non tamen in revocatione.* l. 2. glo. 1. nu. 3. p. 247.
- Licentia mariti non requiritur in contractu uxoris utili.* l. 3. glo. 2. n. 19. pa. 291.
- Linea ultimi possessoris semper attenditur ad inquirendum proximiorum.* l. 11. gl. 9. nu. 2. p. 625.
- Lucrum factum per filium cum pecunia patri cui acquiratur.* l. 1. glo. 9. nu. 19. p. 210.
- Lucrata constante matrimonio an statim acquirantur utrique coniugi, quod non.* l. 3. gl. 2. nu. 7. p. 282.
- Lucra quæ sita constante matrimonio Cordubæ non diuiduntur.* l. 3. glo. 2. nu. 16. p. 290.
- Lucra ubi non communicantur non valet dispositio de re empta per uxorem.* ibi. num. 86. p. 324.

M.

- MAioratus factus filio unico non revocatur natiuitate alterius quoad tertium & quintum.* l. 1. gl. 10. nu. 70. p. 245.
- Maioria facta ab utroque coniuge ex pacto dotali in filium primo nasciturum non præiudicat alijs.* l. 2. gl. 2. nu. 4. p. 255.
- Maioratus commissus tertio, eo non eligente, an habeatur pro facto.* l. 3. gl. 4. nu. 5. l. 6. gl. 5. nu. 7. p. 412.
- Maioratus non minuitur ere alieno futuro, secus in melioratione etiam vinculata.* l. 7. gl. 1. nu. 16. & 17. p. 420.
- Maioratus perpetuus continet tot donationes quot sunt persone vocatæ que succedunt.* l. 7. gl. 1. nu. 47. p. 443.
- Maioratus possessor est verus rerum dominus.* ibi. nu. 48. p. 443.
- Maioratus conditiones possunt apponi in tertio.* l. 11. glossa. 2. numero. 5. pag. 581.
- Maioratus ex tertio & quinto formior est, cum fiat secundum ius commune.*
- Maioratus. vi. meliora menta et deteriorationes.*

INDEX.

- mune. ibi. numero. 7. pagina. 581.*
Maioratu facto Regia facultate non est seruandus ordo. l. 11. ibi. glo. 4. nu. 12. p. 598.
Maioratus an finiatur in ultimo vocato, vel in ultimo de familia. l. 11. gl. fin. nu. 6. et. 9. p. 629. et. 630.
Maioratus natura est ut bona in familia perpetuo conseruentur. ibi. nu. 7. pag. 629.
Maioratus fauorabiles sunt. ibi. nu. 8. p. 630.
Maritus an possit donare rem quesitam constante matrimonio in preiudicium uxoris. l. 3. gloss. 2. nu. 4. p. 280.
Maritus disponens de re quesita constante matrimonio an intelligatur disponere tantum de dimidia. ibi. nu. 6. p. 282.
Mariti donatio de lucris valet, si uxori damnum resartiat de communi. l. 3. gl. 2. nu. 9. p. 284.
Maritus potest disponere de re quesita constante matrimonio, etiam per testamentum, resarcito damno uxoris, ibi. nu. 14. p. 288.
Maritus sibi emens et possessionem accipiens sibi acquirit, licet instrumentum sit factum uxori. l. 3. gl. 2. nu. 27. p. 293.
Maritus emens suo nomine adiecto nomine uxoris in instrumento, si uxori tradita sit possessio, ei acquiritur, et an sufficiat possessio tradita per actum fictum. l. 3. gl. 2. nu. 37. p. 297.
Maritus emendo pro uxore, vel ministrando pecuniam ut emat, an videatur donare. l. 3. gl. 2. nu. 42. p. 299.
Maritus emens pro uxore animo donandi, et sibi tradens videtur donare rem et non pretium. l. 3. gl. 2. nu. 66. p. 314.
Maritus emens pro se et uxore ad censum non videtur donare. l. 3. gl. 2. nu. 83. p. 323.
Mariti confessio quod pecunia erat uxoris an valeat. l. 3. gloss. 3. nu. 84. et. 85. p. 323.
Mater potest meliorationem facere. l. 2. gl. 1. nu. 2. p. 247.
Mater tenetur vocare filios illegitimos in substitutionibus tertij, post filios legitimos, exclusis ascendentibus. l. 11. glossa. 7. numero. 4. pagina. 622.
Matrimonium, cuius occasione fit irreuocabilis melioratio, non requirit vellationes. l. 1. gl. 7. nu. 13. p. 171.
Matrimonij causa dicitur onerosa, quando iam est pactum cum certa. l. 6. glo. 4. nu. 4. p. 406.
Matrimonium iam contractum non dicitur causa onerosa ad validandam promissionem meliorandi. ibi. nu. 5. p. 406.

Medietas nomen parum latinum apud I. C. reperitur, in rubrica. nūm. 12. p. 47.

Melior escere apud autores latinos reperitur, non meliorare, in rubrica nū. 13. p. 7.

Meliorandi ius an sit favorabile vel odiosum, in rubrica. numero. 332. 37. & 39. p. 15.

L Meliorandi ius non competit patri, qui testatur pro filio mentecapto, aut impubere. l. 3. gl. 4. nū. 3. p. 329.

Melioratio nomen est parum latinum, in rubrica, nū. 6. p. 5.

Melioratio apud Iustinianum rei augmentum ex cura & cultura significat in rubrica, nū. 14. p. 7.

Melioratio apud nos filij præceteris in successione prælationem dicit, in rubrica, nū. 16. p. 8.

Meliorandi usus in sacris literis reperitur, ibi, nū. 17. p. 8.

L Melioratio filio in testamento relicta prælegatum est, in rubrica, nū. 18. p. 8.

L Melioratione priuatur hæres non implens præceptum testatoris, in rubrica, nū. 21. p. 10.

L Melioratio in contractu data donatio est, in rubrica, n. 22. p. 11. & l. 1. gl. 5. nū. 40. p. 143.

Melioratio est reuocabilis, nisi interueniat traditio rerum, vel instrumenti, & causa onerosa cum tertio, vel reservatio facultatis reuocandi, & casus quo aliàs perfecta donatio reuocatur. l. 1. glossa. 1. numero. 1. pagina. 20.

Melioratio tertij & quinti an intelligatur reuocare donationem reuocabilem rei certæ. l. 1. gl. 4. nū. 14. p. 89.

Melioratio an reuocetur per alienationem voluntariam rei assignatæ. l. 1. glo. 4. nū. 15. p. 92.

Melioratio tertij & quinti non minuitur per inuolidam dispositionem rei certæ. l. 1. gl. 4. n. 24. p. 101.

L Melioratio fit irreuocabilis per traditionem. l. 1. gl. 5. nū. 1. p. 113.

L Melioratio fit irreuocabilis ex possessione tradita per actum fictum. ibi. nū. 6. p. 115.

Melioratio an possit fieri irreuocabilis quo ad futura per possessionem traditam per actum verum, ibi. nū. 7. p. 115.

Melioratio fit irreuocabilis per traditionem factam procuratori, & quid si malignetur procurator. l. 1. gl. 5. nū. 42. p. 143.

Melioratio testamento relicta, an fiat ex traditione irreuocabilis. l. 1. gl. 5. nū. 46. p. 147.

Melioratio facta ea conditione, ut ad tertium perueniat mortuo donatario non potest reuocari etiam ex consensu utriusque meliorantis et meliorati. l. 1. glo. 5. añ. 34. usq. 40.

I N D E X.

Melioratio data per donationem causa mortis an fiat per traditionem irreuocabilis, ibi. nu. 5. 2. p. 155.

Melioratio fit irreuocabilis per traditionem scripturae coram tabellione. l. 1. gl. 6. nu. 1. 3. et 9. p. 156.

Melioratio testamento relicta fiet irreuocabilis per traditionem testamenti, coram tabellione. ibi. nu. 10. p. 159.

Melioratio ex causa onerosa cum tertio est irreuocabilis, et quando. l. 1. gl. 7. nu. 1. p. 161.

Melioratio potest reuocari, cessante matrimonio, cuius causa est facta etiam sine culpa filij. l. 1. gl. 7. nu. 9. p. 166.

Melioratio facta causa matrimonij non potest reuocari, eo soluto. ibi. nu. 1. p. 170.

Melioratio testamento relicta, seu aliud quoduis legatum ex pacto de non reuocando non immutat propriam naturam, nec fit irreuocabilis. l. 1. gl. 8. nu. 36. p. 192.

Melioratio facta cum grauaminibus restitutionis non reuocatur facto donatarij in damnum vocatorum. l. 1. gl. 10. nu. 4. p. 217.

Meliorari prohibitus non impeditur capere aequalem partem successio- nis. l. 1. gl. 10. nu. 55. et 64. p. 239. et 243.

Melioratio tertij, vel quinti facta uni filiorum non reuocatur natis alijs. l. 1. gl. 10. nu. 35. p. 229.

Melioratio tertij et quinti facta filio unico non reuocatur per natiuitatem alterius. ibi. nu. 67. p. 244.

Melioratio a matre fieri potest. l. 2. glo. 1. nu. 2. p. 247.

Melioratio an possit fieri ex quarta, quam habet coniux pauper a diuitibus, ibi. nu. 7. p. 251.

Melioratio potest fieri ab utroque parente de bonis utriusque simul una carta. l. 2. gl. 2. nu. 1. p. 254.

Melioratio facta ab uno coniuge de consensu alterius de bonis utriusque non potest reuocari a consentiente, etiam ex ingratitudine. ibi. nu. 2.

Melioratio non solum potest fieri uni, sed pluribus. l. 2. gl. 4. nu. 1. p. 259.

Melioratio facta ingrato habet vim remissionis ingratitudinis. ibi. nu. 8. p. 267.

Melioratio in re certa potest assignari. l. 3. gl. 1. num. 1. etiam si sit pretio- sior. ibi. nu. 4. p. 270. et 271.

Meliorationis est capax quicumque descendens. l. 2. glossa. s. numero. 1. p. 267.

Melioratio an possit assignari in re quesita constante matrimonio. l. 3. gl. 2. nu. 3. p. 280.

Melioratio tertij et quinti an possit fieri ex testamento ratione dotis. l. 1. gl. 7. nu. 1. fo. 163.

I N D E X.

Melioratio commissa tertio, eo non eligente, an habeatur pro facta, & qua
liter. l. 3. gl. 4. nu. 4. p. 330.

Melioratio in corporibus hereditarijs præstanda est, si bona commode di-
uidi possunt. l. 4. gl. 1. nu. 1. p. 337.

Melioratio quandoque ponitur positivè, & sonat legatum. ibi, numero. 2.
pag. 337.

L Melioratio acceptari potest, repudiata hereditate, deductis inde debitis. l.
5. gl. 1. nu. 1. p. 365.

L Melioratio relicta titulo particulari filio unico heredi instituto, accepta-
ri potest, repudiata hereditate, secus si deferretur iunctim. l. 5. gloss. 1.
nu. 6. & 11. p. 366.

Melioratio relicta filio unico legatum sonat. ibi, nu. 10. p. 368.

Melioratio quota bonorum minuitur ære alieno futuro, licet sit irrevocabi-
lis. l. 5. gl. 3. nu. 4. p. 373.

Meliorari potest filius in tertio hereditatis, sicut in tertio bonorum. l. 5. gl.
5. nu. 3. p. 388.

Melioratio habetur pro facta cum qualitatibus promissis, quando qui pro-
missit facere non fecit. l. 6. gl. 5. nu. 7. p. 412.

Melioratio regulanda est secundum valorem bonorum tempore mortis. l.
7. gl. 1. nu. 1. p. 414.

L Melioratio licet sit reducenda ad tempus mortis non est conditionalis, ibi,
nu. 2. p. 415.

Melioratio irrevocabilis potest decrescere propter diminutionem bonorū.
l. 7. gl. 1. nu. 12. p. 417.

Melioratio tertij & quinti irrevocabilis remanet obnoxia æri alieno futu-
ro, ibi, nu. 16. p. 420.

Melioratio tertij & quinti etiam vinculata potest minui ratione æris alie-
ni futuri ibi, nu. 18. p. 424.

L Melioratio ex causa onerosa matrimonij regulatur secundum tempus mor-
tis, & non secundum tempus quo fuit data. l. 7. gloss. 1. numero. 25.
pag. 428.

Melioratio augetur, si bona tempore mortis sint aucta, & excedant bona,
quæ pater habebat tempore donationis, ibi, nu. 28. p. 429.

Melioratio conservatur, rupto testamento ex causa præteritionis, vel ex
heredationis. l. 8. gl. 1. nu. 1. p. 451.

Melioratio facta in testamento in perfecto inter liberos an valeat, ibi, nu.
4. p. 453.

Melioratio seu prelegatum conservatur rupto testamento ex causa ex-
heredationis, vel præteritionis, etiam pro parte quæ capiebatur iure

Melioramenta facta in rebus maioratibus an here-
des cuperent pag. 112. nu. 24.

Melioratio. iii. filij. et donatio

hereditario. l. 8. glo. 2. numero. 5. p. 459.

Melioratio relicta titulo institutionis an conseruetur rupto testamento, ibi. nu. 6. p. 460.

Melioratio conseruatur rupto testamento ex præteritione vel exheredatione, con suis clausulis & conditionibus. ibi. nu. 12. p. 463.

Melioratio non rumpitur, rupto testamento ex præteritione ignoranter facta. l. 8. gl. 2. nu. 16. p. 464.

Melioratio relicta filio unico titulo particulari meliorationis an rumpatur, rupto testamento, propter præteritionem posthumi, aut filij ignorati, quod non. l. 8. gl. 2. nu. 16. p. 465.

Melioratio relicta rumpenti non conseruatur, ibi. nu. 24. p. 469.

L Melioratio non extrahitur ex dote, vel donatione ad collationem adducta. l. 9. gl. 1. nu. 1. p. 474.

Melioratio tertij & quinti irreuocabilis præcedens non minuitur per dotem vel donationem sequentem. l. 9. gl. 1. nu. 2. p. 474. & gl. 2. nu. 3. 1.

Melioratio tertij & quinti non deducitur ex donationibus ob causam promissis. l. 9. gl. 2. nu. 22. p. 496.

Melioratio tertij & quinti non deducitur ex donationibus simplicibus irreuocabiliter promissis, ibi. nu. 25. p. 497.

Melioratio tertij & quinti irreuocabilis non deducitur ex donationibus ob causam vel simplicibus præcedentibus, ibi. nu. 26. p. 498.

Melioratio tertij & quinti aut cuiuslibet quotæ non deducitur ex donationibus præcedentibus, ibi. nu. 28. p. 498.

Melioratio tertij & quinti deducitur ex bonis relictis tempore mortis siue sint aucta siue diminuta. ibi. nu. 29. p. 499.

L Melioratio tertij & quinti an deducatur ex quarta debita coniugi pauperi. l. 9. gl. 2. nu. 49. p. 508.

Melioratio minuitur occasione quartæ, si non possit contineri intra tertium & quintum tempore mortis propter quartam, ibi. nu. 57. p. 509.

Melioratio pro matrimonio differt à donatione pro matrimonio quo ad collationem. l. 9. gl. 3. nu. 24. p. 522.

L Meliorari non potest filius unicus, nec tertium tunc recipit grauamina. l. 11. gl. 6. nu. 1. p. 613.

Meliorari potest vnus ex pluribus nepotibus ex unico filio, ibi. numero. 2. p. 615.

Meliorari potest vnus nepos ex unico filio, ibi. num. 3. p. 615.

Meliorari potest filius vel nepos posthumus, stante altero filio unico, ibi. nu. 5. p. 616.

Melioratio potest diuidi tempore inter eos, quibus potest diuidi. re. l. 11. glo.

INDEX.

- glossa. 11. numero. i. pagina. 628.
- M**elioratus an possit propria auctoritate occupare. meliorationem. in rubrica. nu. 19. p. 9.
- M**elioratus in re certa quibus casibus possit iure Regio à creditoribus conueniri. l. 5. gl. 4. nu. 4. p. 380.
- M**elioramenta recuperat donatarius cui reuocatur donatio, nec tenetur cum fructibus compensare. l. 1. gl. 9. nu. 22. p. 211.
- M**elioramenta facta in re maioratus ei cedunt, nec recuperantur. l. 1. gl. 9. nu. 24. p. 212.
- M**emoria filiorum futurorum impedit remedium. l. si unquam. C. de reuocanda dona. l. 1. gl. 10. nu. 6. p. 222.
- M**onachus factus Episcopus non liberatur à regula. l. 1. glo. 3. nu. 14. pag. 65.
- M**onachus professus cui ex lege permittitur testari, an possit meliorare. l. 2. gl. nu. 9. p. 252.
- M**onachus minor non potest esse commissarius, nec executor testamenti. l. 3. gl. 4. nu. 8. p. 332.
- M**onacho potest committi electio persone, ibi. nu. 9. p. 333.
- M**onachus an patiatu capitis diminutionem. ibi. numero. 10. p. 333.
- M**onachus, clericus, aut femina non possunt excludi à tertio bonorum per transuersalem. l. 1. gl. 4. nu. 9. p. 595.
- M**onasterium non reuocat ex persona monachi, que ipse non posset reuocare. l. 1. gl. 3. nu. 19. p. 68.
- M**ors qualiter spectetur pro confirmanda donatione facta filio. l. 1. gl. 3. nu. 1. p. 60.
- M**ors de naturali intelligitur, non de civili, nisi operetur eundem effectum ibi. nu. 5. p. 61.
- M**ulier coniugata non potest donare sine licentia mariti, etiam causa mortis, poterit tamen reuocare. l. 2. gl. 1. nu. 3. p. 247.
- M**ulier coniugata de quibus bonis possit meliorationem facere. ibi. nu. 4. pag. 248.
- M**ulier non perdit commissionem ad testandum, nec ad exequendum pertransitum ad secundas nuptias. l. 3. gl. 4. nu. 7. p. 332.
- N.
- N**aturalibus filiis stantibus, bona recipiunt quæcumque grauamina. l. 1. gl. 8. nu. 2. p. 624.
- N**aturalibus filiis institutis extranei aut consanguinei, substitui non possunt in preiudicium ascendentium testatoris, nisi in tertio. ibi. nu. 3. pagina. 624.

Nepos potest meliorari, etiam si filius sit in medio viuus. l. 2. gl. 1. num. 1. pag. 247.

Nepos masculus ex filia potest ab auo meliorari. l. 2. glosa. 3. numero. 1. pagina. 255.

Nepos admittitur cum patruo in fideicommissio relicto familie. l. 1. gl. 5. nu. 13. p. 607.

Nepos vnus ex pluribus ex vnico filio potest meliorari ab auo. l. 1. gl. 6. nu. 2. p. 615.

Nepos vnus ex vnico filio potest meliorari ab auo. ibi. nu. 3. p. 615.

Nepos vnus ex pluribus an possit meliorari in parte tertij & quinti, quæ ex pacto de non meliorando quemquam filiorum pertinet toti stirpi ne-
potum. l. 6. gl. 2. nu. 8. p. 401.

Neptis ex filia vel filio non potest ab auo meliorari causa dotis. l. 2. gl. 3. nu. 2. p. 256.

Neptes conferunt dotem datam matri, etiam succedentes cum patris. l. 9. gl. 3. nu. 2. p. 513.

Neptes conferunt dotem sibi datam ab auo. ibi. nu. 3. p. 514.

Neptes in successione auorum non conferunt dotes sibi datas a patre vel matre. ibi. nu. 4. p. 514.

Nobilis si quando presumitur donare, summa debet esse modica. l. 3. gl. 2. nu. 79. p. 322.

Non valet nullitas importat. l. 10. gl. 5. nu. 5. p. 568.

Nepos. in filius

Obligatio inter patrem & filium in potestate non validatur per eman-
cipationem, aduersus Crotum. l. 1. gl. 1. nu. 28. p. 40.

Onus probandi donationem fuisse inofficiosam incumbit alleganti. l. 7. glo. 1. nu. 26. p. 428.

Onus sepeliendi defunctum de iure communi heredi incumberebat. l. 3. gl. 1. nu. 7. p. 654. hodie legatario quinti. l. 13. gl. 3. nu. 15. p. 685.

Onus probandi quod legatum deducendum ex quinto, excedat quintum, vel non, cui incumbat. l. 13. gl. 2. nu. 20. p. 674.

Ordo successus non datur inter existentes in eodem gradu, in vocatione ex testamento. l. 1. gl. 5. nu. 12. p. 606.

Ordo successus datus in vocatis per nomen collectiuum, an intelligatur per fideicommissum, an per vulgarem. ibi. nu. 19. p. 610.

Ordo vocationum legis, in quoad substitutiones tertij præcessus est & substantialis. l. 1. gl. 4. nu. 1. p. 593.

Pactum de non reuocando non confirmat donationem reuocabilem factam filio. l. 1. gl. 8. nu. 4. p. 177.

Pactum de non reuocando appositum in clausula ordinaria executionis contractus non immutat eius naturam. l. 1. gl. 8. nu. 6. p. 179.

Pactum de non reuocando, & de non contraueniendo, & de ratum habendo, synonyma sunt, ibi num. 7. p. 180.

Pactum de non reuocando non immutat naturam contractus. l. 1. glossa. 8. nu. 8. p. 180.

Pactum de non reuocando non potest supplere defectum traditionis. ibi. nu. 9. p. 181.

Pactum de non reuocando adiectum donationi causa mortis solum facit quod presumatur inter vivos, eius tamen naturam non immutat. l. 1. gl. 8. nu. 14. p. 184.

Pactum de non reuocando in donatione causa mortis non tradita non potest consumere eius naturam quoad expectandam mortem. l. 1. gl. 2. n. 38. p. 189.

Pactum de non reuocando adiectum donationi causa mortis facit donationem esse inter vivos, nec requiritur adijcere quod nullo casu reuocetur. l. 1. gl. 8. nu. 34. p. 190.

Pactum simplex de non reuocando comprehendit omnes modos, quibus donatio causa mortis potest reuocari, ibi. nu. 35. p. 191.

Pactum de non reuocando non facit irreuocabile legatum. l. 1. gl. 8. nu. 36. p. 191. etiam iuratum. nu. 42. p. 195.

Pactum nouissimo statum quando non apparet derogatum ex precedenti protestatione. l. 3. glo. 2. nu. 33. p. 295. et. nu. 32.

Pactum meliorandi, vel non meliorandi validum est. l. 6. gl. 1. nu. 1. pag. 390. & gl. 3. nu. 1. p. 402. & gl. 4. nu. 1. p. 406.

Pactum non meliorandi non requiritur quod sit factum ex causa onerosa. l. 6. gl. 1. nu. 2. p. 390.

Pactum limitatum de non meliorando aliquem nominatum ad alios non extenditur. l. 6. gl. 2. nu. 1. p. 398.

Pactum generale de non meliorando quemquam omnes comprehendit, qui poterant meliorari, ibi. nu. 3. p. 399.

Pactum de non meliorando quemquam non comprehendit eum, cuius favore factum est. l. 6. gl. 2. nu. 4. p. 399.

Pactum de non meliorando remitti potest per eum cuius interest, & quando. ibi. nu. 6. p. 400.

Pactum simplex de non meliorando quemquam ex filiis comprehendit nepos.

potes, ibi numero. 7 pagina. 400.

Pactum de non meliorando scripturam requirit. l. 6. gl. 3. num. 2. p. 403.

Pactum de non meliorando non impedit donationem remuneratorem, nec dispositionem de quinto pro anima, ibi, nu. 6. p. 404.

Pactum de meliorando an possit remitti. l. 6. glossa. 4. numero. 8. p. 107 pagina. 407.

Pactum nudum de donando an valeat. l. 6. gl. 5. nu. 3. p. 410.

Pactum quod in melioratione attendantur bona presentia, & non spectetur futura tempore mortis, an valeat. l. 7. gl. 2. nu. 1. p. 445.

Pactum, quod filius contentus legitima secundum bona presentia, non possit venire contra testamentum, non valet, firmatur tamen iuramento. l. 7. gl. 2. nu. 2. & 3. p. 446.

Pactum dotale, ut filius primo nasciturus habeat tertium uinculatum, non nocet filio unico. l. 1. gl. 6. nu. 10. p. 619.

Pater an possit disponere de tertio & quinto, non obstante donatione facta filio unico, nato alio. l. 1. gl. 10. nu. 57. p. 240. (p. 267.

Patris appellatio ad avum extenditur in favorabilibus. l. 2. glossa. 5. nu. 2.

Pater tradens aliquid simpliciter filio etiam emancipato, non videtur donare. l. 3. gl. 2. nu. 53. p. 306.

Pater qui testatur pro filio mente capto, aut impubere, an possit facere meliorationem. l. 3. gl. 4. nu. 3. p. 329.

Pater nollens non potest cogi dare filie integram legitimam pro dote. l. 6. gl. 1. nu. 11. p. 393.

Pater volens non prohibetur filie dare in dotem integram legitimam, & partem tertij & quinti sibi tangentem. ibi, nu. 12. p. 493.

Pater non potest ex postfacto vinculare aequales partes tertij & quinti cuius filiorum ex pacto de non meliorando pertinentes. l. 6. gl. 2. nu. 9. p. 402.

Pater non impeditur in vita disponere citra fraudem de suis bonis propter legitimis filiorum. l. 7. gl. 1. nu. 13. p. 417.

Pater quemadmodum tenetur dare dotem & legitimam, ita & conservare. l. 7. gl. 1. nu. 35. p. 433.

Pater non tenetur redotare, aut iterum assignare legitimam, etiam si culpa perditam filie, vel filio diu iti, ibi, nu. 41. p. 438.

Pater, an possit esse fideiussor in dote filij, quod non. l. 9. gl. 3. nu. 27. p. 524.

Pater, expendens pro filio, in dubio intelligitur de bonis filij, quae penes se habet. l. 10. gl. 2. nu. 11. p. 541.

Pater peccat mortaliter dotando, vel donando immodice. l. 10. gl. 5. nu. 6. p. 568.

Parentibus non licet in vita nec in morte disponere, nisi de uno quinto in prauiudicium filiorum. l. 12. gl. 1. nu. 1. p. 637.

*Pater habens plures quam quinque filios Patri
an possit integrum quintum relinquere uxori
securus. uel filio illegitimo, uel pro anima, et
inter ceteros. l. 12. §. 1. an. 27.*

I N D E X.

Patri, an liceat in preiudicium filij posthumi disponere de quarta parte bonorum. ibi. nu. 3. p. 637.

Pars hereditaria meliorationis, quæ tangeret meliorato, tanquam uni filiorum, non est proprie melioratio. l. 10. gl. 3. nu. 11. p. 559.

Partem, an faciat is qui non admittitur ad partem. l. 2. glossa. 4. numero 4. pagin. 260.

Paupertas consideratur in coniuge tempore mortis diuitis, & ab eo die incipit deberi quarta. l. 9. gl. 2. nu. 56. p. 509.

Perinde, dictio, licet improprietatem denotet aliquando tamen omnino eandem identitatem significat. l. 1. gl. 8. nu. 13. p. 183.

Perpetuo, dictio, non operatur extensionem ultra personas nominatas, in. l. 11. gl. fin. nu. 14. p. 633.

Petens ex causa onerosa præfertur possidenti ex causa lucratiua. l. 13. glo. 3. nu. 24. p. 688.

Pignoratium non reuocat legatum, nec donationem reuocabilem, & quid in donatione coniugis, & causa mortis. l. 1. gl. 4. nu. 29. p. 105.

Pignoris constitutio pro equali pretio rei, inducit reuocationem. l. 1. gl. 4. nu. 30. p. 107.

Pluralis locutio non potest verificari in uno. l. 11. glossa. 5. numero. 24. pag. 612.

Pœnæ secundo nubentis sunt æquales viro, & uxori. l. 2. glossa. 1. num. 5. p. 249.

Possessio vera transfertur per actum fictum. l. 1. gl. 5. nu. 2. p. 114.

Possessio quote bonorum pro indiuisso transfertur in vniuerso per constitutum, etiam bonorum futurorum, ibi. nu. 3. & 4. p. 114. & 115.

Possessio bonorum futurorum non potest tradi per actum verum. l. 1. gl. 5. num. 5. p. 115.

Possessio per actum verum solum acquiritur in rebus, quæ vere traduntur non in alijs. ibi. nu. 8. p. 116.

Possessio civilis transfertur ex constituto. ibi. nu. 13. p. 122.

Possessio, quæ acquiritur sine actu corporeo transfertur per constitutum, item & nuda detentatio. l. 1. gl. 5. nu. 14. p. 122.

Possessio ex qua causatur irrenocabilitas donationis ab ipso donante tradenda est. ibi. nu. 21. p. 127.

Possessio ex qua causatur irrenocabilitas donationis, ipsi donatario tradenda est. ibi. nu. 24. p. 128.

Possessio, an possit tradi infanti, vel an requiratur tutor. l. 1. glossa. 5. numero. 44. p. 145.

Possessio transferretur per traditionem instrumenti. l. 1. gl. 6. nu. 2. p. 156.

Pos=

I N D E X.

Possessio quæ trāsferitur per traditionē instrumentorū non requirit, quod res donatæ sint in conspectu. ibi. nu. 7. p. 158.

Possessio ex contractu ficto non acquiritur per actum fictum, ne concurrant due fictiones. l. 3. gl. 2. nu. 40. p. 297.

Possessa titulo particulari non veniunt in iudicio familie hærciscundæ. l. 3. gl. 2. nu. 60. p. 311.

Possessor bonæ fidei, quos fructus lucretur. l. 1. glossa. 9. numero. 10. pagin. 205.

Possessor potest mutare causam suæ possessionis ex titulo superuenienti. l. 3. gl. 2. nu. 41. p. 298.

2 Posthumus filius, vel nepos potest meliorari stante altero filio unico. l. 1. gl. 6. nu. 5. p. 616. / et de postuma. vi. patet.

Potest verbum, libertatem significat. l. 4. gl. 3. nu. 7. p. 343.

Prælegata veniunt in generali fideicommissio. l. 1. gl. 1. num. 16. p. 301.

Prælegatum, an propter inimicitias reuocetur pro parte hereditaria. l. 1. glos. 4. nu. 3. p. 80.

Prælegatum quotæ bonorum, qualiter solvatur iure communi & Regio. l. 4. gl. 3. nu. 1. p. 339. & gl. 5. nu. 1. p. 362.

Prælegatum repudiari potest acceptata hereditate, & quid operetur ea repudiatio. l. 5. gl. 1. nu. 3. p. 366.

Prælegatum pro parte hereditaria conditionale est, si repudietur scilicet hereditas. l. 5. gl. 1. nu. 4. p. 366.

Prælegatum quotæ bonorum solvitur extracto prius ere alieno. l. 5. gl. 3. nu. 1. p. 371.

Prælegata conservantur in testamento ex causa exheredatæ vel præteritæ. l. 8. gl. 2. nu. 1. p. 457.

Prælegata conservantur rupto testamento, in quo non est scriptus hæres vel scriptus repudiavit. ibi. num. 2. p. 458.

Prælegata, vel legata, quæ conservantur rupta institutione, qua actione exigantur. ibi. nu. 4. p. 458.

Prælegatum, seu melioratio conservatur rupto testamento ex causa exheredatæ vel præteritæ. etiam pro parte, quæ capiebatur iure hereditario. ibi. nu. 5. p. 459.

Prælegata non veniunt in substitutione vulgari. l. 11. glossa. 3. numero. 14. p. 588.

Prælegata non veniunt in substitutione tacita iuris accrescendi. ibi. nu. 15. pag. 588.

Prælegatarius repudiata hereditate, legatarius est in re prælegata. l. 5. gl. 1. nu. 2. p. 365.

Præ-

INDEX.

Prælegatarius rei certa, aut quotæ bonorum, an possit à creditoribus hæreditarijs conveniri. l. 3. gl. 4. nu. 1. p. 374.

Prælegatarius repudians hæreditatem iure isto convenitur à creditoribus ibi. num. 5. p. 381.

Prælegatarius acceptans hæreditatem non convenitur à creditoribus ratione prælegati. ibi. nu. 6. p. 383.

Prælegatarius acceptans hæreditatem bene convenitur à creditoribus ratione partis prælegati, quæ capitur iure hæreditario. l. 5. glossa. 4. num. 8. pa. 383.

Prælegatarius partis hæreditatis convenitur à creditoribus ratione prælegati. l. 5. gl. 4. nu. 9. p. 384.

Prælegatarius repudians inter hæredes extraneos, an conveniatur à creditoribus. ibi. nu. 14. p. 386.

Prælegatarij quotæ bonorum, & quotæ hæreditatis in quibus discordant, vel conveniant iure communi, & Regio. l. 5. glossa. 5. numero. 1. pagina. 387.

Præsumptio præsumitur acceptare. l. 1. gl. 5. nu. 3. 2. p. 138.

Præsumptio donationis iure consultis ex ossa, & quævis alia præferenda. l. 3. gl. 2. nu. 46. p. 302.

Præteritio ignoranter facta rumpit etiam legata. l. 8. glossa. 2. numero. 14. p. 464.

Præteritio ignoranter facta non rumpit meliorationem. ibi. numero. 16. pag. 464.

Præteritio ignoranter facta, non rumpit legata relicta à filio. ibi. numer. 17. pag. 463.

Præteritio ignoranter facta non rumpit legata relicta filio, vel coniunctis personis. l. 8. gl. 2. nu. 18. p. 465.

Præteritio posthumi, aut filij ignorati an rumpat meliorationem relictam filio unico, titulo particulari meliorationis. ibi, numero. 19. pagina. 465.

Præteritio non rumpit legata, quando testator cogitavit de filiis futuris. ibi. nu. 21. p. 466.

Præteritio filij ignoranter facta, an rumpat legatum relictum filio unico hæredi instituto. ibi, nu. 22. p. 467.

Princeps difficiliter concedit facultatem alienandi ea, quæ iure communi sunt vinculata. l. 11. gl. 2. nu. 9. p. 582.

Privilegia patris testantis inter liberos competunt, etiam si dividat in æqualiter. l. 8. gl. 1. nu. 5. p. 454.

Probatio sufficit per equipollens, etiā in statutis. l. 6. gl. 3. n. 3. p. 403.

*Probatio qd donatio fit in officiosa competit aequa
Legat. l. 7. glo. 1. nu. 26. et quid de quinto.*

I N D E X.

- Procurator contrahens qualiter acquirat dominium & possessionem domino.** l. 3. gl. 2. nu. 22. p. 292.
- Procurator emens nomine domini de propria pecunia, percipiens fructus tenetur cum pretio eos compensare, secus si emat, nomine proprio.** l. 3. gl. 2. nu. 23. p. 292.
- Procurator non presumitur velle donare.** l. 3. glossa. 2. numero. 82. p. 323.
- Professio religionis incapacis idem operatur quod mors naturalis.** l. 1. gl. 3. nu. 3. & 22. p. 60. & 70.
- Professio religionis capacis communi an confirmat donationem factam filio, quod sic.** ibi. nu. 4. l. 6. & 18. p. 61.
- Professus religionem an possit testamentum, donationem coniugis, aut causa mortis reuocare.** ibi. numero. 6. & sequentibus. pagina. 61.
- Prohibitio alienationis etiā causa conservande familie non egreditur personas expressas.** l. 11. glossa. finali. numero. 11. & 12. pag. 632.
- Promissio simplex obligat in conscientia in re iusta, & gravi.** l. 6. gl. 3. nu. 4. p. 403.
- Promissio meliorandi non requirit scripturam.** l. 6. glossa. 4. nu. 2. p. 406.
- Promissio meliorandi ad sui valorem requirit causam onerosam matri monij, aut alias.** ibi. nu. 3. p. 406.
- Promissio meliorandi pro matrimonio contrahendo non annullatur ex nullitate matrimonij, si postea valide contrahatur.** l. 6. glossa. 4. nu. 6. p. 407.
- Promissio meliorandi filiam causa dotis nulla est, ibi.** numero. 7. pag. 407.
- Promissio meliorandi ex causa onerosa non reuocatur mortuo filio, in vita patris, etiam sine filiis, sed desertur iure hereditario.** ibi. nu. 11. p. 408.
- Promissio de donando pro donatione habetur.** l. 6. glossa. 5. numero. 1. p. 410.
- Promittens obligari se in decem, idem est ac si se obligasset.** ibi. nu. 2. p. 410.
- Promissio de donando an fiat irrevocabilis ex traditione constituti, aut instrumenti.** ibi. nu. 6. p. 411.
- Promissio dotis confirmatur per matrimonium contractum per ver-**

- ba de futuro. l. 9. gl. 2. nu. 24. p. 497.
- Pupillaris substitutio non conseruatur rupto testamento, ex causa preteritionis vel exheredationis Iure Regio. l. 8. glossa. 2. num. 2. p. 471.
- Pupillaris substitutio que excludit matrem odiosa est, licet alias sit fauorabilis. ibi. nu. 28. p. 472.
- Pupillaris substitutio an possit fieri in testamento sine herede, vel repudiante Iure Regio. ibi. nu. 29. p. 472.
- Pupillaris facta a matre valet in vim fideicommissi in excessu legitime. l. 11. glo. 1. nu. 5. p. 573.
- Pupillaris substitutio an possit fieri in tertio non seruato ordine legis. l. 11. l. 11. glo. 3. nu. 4. p. 586.
- Pupillaris substitutio comprehendit prelegata. l. 11. gl. 3. nu. 6. et 9. p. 586. et 587.
- Pupillaris substitutio comprehenditur appellatione substitutionis. ibi. num. 18. p. 587.
- Pupillaris expressa excludit matrem, sed non tacita. ibi. numero. 18. pag. 589.

- Q**uando lex dat ordinem per prius et posterius eius obseruantia intelligitur requisita pro forma. l. 11. glossa. 4. numero. 2. p. 593.
- Quantitas equalis legitime data etiam titulo donationis an imputetur in legitima, quod non. l. 10. glossa. 1. numer. 10. et 11. pagina. 535.
- Quarta debita coniugi pauperi minuit meliorationem tertij, et quinti. l. 9. glo. 2. nu. 32. p. 508.
- Quarta debita coniugi pauperi, non minuit meliorationem tertij, et quinti irrevocabilem. ibidem. numero. 53. pagina. 508.
- Quarta debita ex matrimonio precedenti non extrahitur pro soluenda melioratione irrevocabili sequenti. ibi. numero. 55. p. 509.
- Quarta occasione minuitur melioratio irrevocabilis si non possit contineri intra tertium et quintum tempore mortis propter quantam ibi. nu. 57. p. 509.
- Quarta deferitur filijs eiusdem matrimonij equaliter, nec pater potest

INDEX.

potest contrarium disponere. l. 9. glossa. 2. numero. 58. pagina. 510.

2. Quarta debetur necessario coniugi pauperi superstiti. ibi. numero. 59. pag. 510.

Quarta utrum sit etiam reservanda filiis prioris matrimonij. l. 9. glo. 2. nu. 60. p. 511.

Quarta debetur coniugi si extent tres filij vel pauciores, aliis succedit in virilem. ibi. nu. 62. p. 511.

2. Quarta coniugis & quintum, & impensa funeris qualiter deducantur. l. 13. gl. 3. nu. 29. p. 690.

Quarta coniugis est es alienum potius quam lucrum. ibi. numero. 30. p. 690.

Quarta coniugis est quota bonorum. ibi. numero. 31. p. 690.

Quarta vel quinta generatio non attenditur in fideicommissio relicto familiae. l. 11. gl. 11. nu. 3. p. 628.

Quelibet persona vel gradus vocatus, in specie vel in genere constituit diuersam donationem de per se. l. 11. glossa. 4. num. 15. p. 598.

Quae res commodam diuisionem patiantur, & quae non. l. 4. glossa. 5. nu. 3. p. 362.

Querela inofficiosa donationis, & remedium supernascentis filij, in quo differant. l. 1. glossa. 10. numero. 15. pagina. 222.

Querela inofficiosa donationis non potest per patrem impediri. ibi. nu. 19. & 20. p. 223.

Querela inofficiosa donationis reuocat donationem filij pro sola legitima. ibi. nu. 41. p. 232.

Querela inofficiosa donationis reuocat pro equali parte successione, quando donatarius non fuit melioratus. l. 1. glossa. 10. num. 56. p. 239.

Querela inofficiosa donationis non datur viuo donatore. l. 7. glossa. 1. numero. 7. pagina. 416. l. 10. glossa. 5. numero. 71. p. 568.

Querela non datur aduersus piam causam institutam, si filius habeat legitimam quoquo titulo. l. 10. glossa. 2. numero. 18. pagina. 543.

Querela inofficiosa donationis datur etiam ascendenti. l. 10. glo. 2. nu. 29. p. 548.

I N D E X.

Quod non potest precipi per viam dispositionis, nec poterit per viam conditionis. l. 11. glossa. 4. num. r. 7. p. 595.

Quota bonorum legata, prelegata vel donata, semper minuitur ex alieno. l. 5. gl. 4. num. 2. p. 377.

Quota bonorum, et quota hereditatis quoad rei effectum, et modum legatarij idem continent. l. 5. glossa. 5. numero. 2. pagina. 387.

Quota bonorum solet poni pro quota hereditatis. ibi. numero. 4. pagina. 388.

Quota bonorum relicta in testamento respicit bona relicta tempore mortis. l. 7. gl. 1. nu. 29. p. 429.

Quota bonorum data per contractum meliorationis, aut etiam donationis, respicit tempus mortis. ibi. numero. 30. pa. 430.

Quintum successit loco dodrantis, aut besis vel semissis. in rubrica. nu. 26 p. 13.

Quintum an per traditionem fiat irrevocabile. l. 1. glossa. 2. numero. 1. pa. 50.

Quinti donatio non aufert liberam testandi facultatem. ibi. numero. 2. pa. 51.

Quinti donatio facta ex causa onerosa irrevocabilis est. ibi. num. 3. pa. 53.

Quinti donatio quoad irrevocabilitatem an sit iudicanda secundum ius commune. ibi. nu. 4. p. 54.

Quintum quo ad inofficiositatem regulatur secundum tempus mortis, quemadmodum et tertium. l. 7. glossa. 1. numero. 20. pagina. 424.

Quinti donatio facta extraneo non augetur ex bonis futuris tempore mortis. ibi. nu. 31. p. 431.

Quintum an sit extrahendum prius tertio, cuius donatio irrevocabilis precessit, quod non. l. 9. glossa. 2. numero. 42. pagina. 503.

Quinti donatio facta filio unico valet pro legitima, et non impedit dispositionem quinti. l. 10. glossa. 2. numero. 20. pagina. 545.

Quintum prius deducitur quam tertium, amplius dupliciter. l. 10. glo. 3. nu. 10. p. 558.

Quintum omnia gravamina recipit indistincto. l. 11. glossa. 1. numer. 2. p. 572. et gl. 4. nu. 14. p. 598.

Quin-

I N D E X.

Quintum unum tantum potest filius adimi ex bonis parentum. l. 12. gl.
1. nu. 1. & 2. p. 637.

Quintum non potest dari uni, & alter in tertio & quinto meliorari.
ibi. nu. 4. p. 637.

Quintum si pluris legatum sit, quæ dispositio valebit, inter extraneos,
& quid inter filios. l. 12. glossa. 1. numero. 5. & sequentibus. pa-
na. 637.

Quinti dispositio reuocabilis censetur reuocata per alteram sequen-
tem dispositionem quinti. l. 12. glossa. 1. numero. 7. pagina.
638.

Ad quintum de quo pater potest disponere referuntur omnia, quæ ex-
tra filios sunt legata vel donata. l. 2. glossa. 1. numero. 15. pa-
na. 642.

2 Quintum integrum non potest relinqui secundæ uxori, quando ex
prima extant plures quam quinque filijs. l. 12. glossa. 1. numero. 27.
pa. 647.

2 Quintum integrum non potest relinqui filio illegitimo, quando ex-
tant plures quam quinque legitimi. l. 12. glossa. 1. numero. 33. pa-
gina. 648.

1 Quintum integrum potest relinqui pro anima, & extraneis, etiam si te-
stator habeat plures quam quinque filios legitimos. ibi. numero. 29.
pag. 648.

Quintum si sit necessarium pro alimentis filij illegitimi, pater de
nihilò disponet, excepta impensa funeris. ibi. numero. 30. pa-
na. 650.

Quintum donatum irrevocabiliter reuocatur propter alimenta filij il-
legitimi, postea suscepti, & in quantum. l. 12. glossa. 1. num. 31.
pa. 650.

Quintum integrum potest dari filio illegitimo, etiam si non sit necessa-
rium pro eius naturali indigentia. l. 12. glossa. 1. numero. 32. pa-
gina. 651.

Quintum si non sufficiat pro alimentis filij illegitimi, nihil ei amplius
dari potest. ibi. nu. 33. p. 651.

1 Quintum extrahitur ante deducta legata particularia, licet ex
eo post modum sint soluenda. l. 13. glossa. 2. numero. 1. pa-
na. 658.

Quintum extrahitur ante impensam funeris, & libertates. ibi. nu. 7.
pag. 660.

INDEX.

- Q**uintum, si non sufficiat legatis & impensæ funeris qualiter fiat contributio. l. 13. gl. 2. nu. 18. p. 672.
- Q**uintum, si non sufficiat legatis, cui incumbat onus probandi. ibi. nu. 20. pag. 674.
- Q**uintum est quota bonorum deducto ære alieno, & quale. l. 13. glo. 3. num. 1. p. 679.
- Q**uintum extrahitur prius tertio, etiam si relinquatur ad opera profana, ibi. numero. 3. & l. 10. glossa. 2. numero. 19. pagina. 544.
- Q**uintum, an extrahatur prius tertio inter heredes extraneos. l. 13. gl. 3. nu. 5. p. 680.
- Q**uintum non possunt excedere legata gratuita, & impensæ funeris in præiudicium filiorum. ibi. nu. 6. p. 681.
- Q**uintum, quale sit istud, ex quo deducuntur legata gratuita, & quid si sit dispositum de pluribus quintis. l. 13. glossa. 3. numero. 9. pagina. 682.
- Q**uintum, si in vita irrevocabiliter donetur, an ad eum impensæ funeris pertineat. l. 13. gl. 3. nu. 10. p. 682.
- Q**uintum, si in vita irrevocabiliter donetur, non potest in finis expēdi ultra necessaria. ibi. nu. 11. p. 684.
- Q**uintum, & quarta coniugis, & impensæ funeris, qualiter extrahantur. l. 13. gl. 3. nu. 29. p. 690.
- Q**uintum integrum, an sit expendendum pro anima ab intestato. l. 13. glo. 4. num. 3. 4. & 5. pag. 692.

R

- R**econciliatio, si sequatur, reconualefcit legatum propter inimicitias reuocatum, & quid in exheredatione. l. 1. glossa. 4. num. 6. p. 82.
- R**editus redimibiles inter immobilia computantur. l. 1. glossa. 5. nu. 16. p. 124.
- R**elatiuum repetit similia. l. 13. glossa. 1. numero. 5. pagina 633.
- R**elictum creditori legali in dubio, intelligitur animo compensandi. l. 10. gl. 2. nu. 10. p. 541.
- R**eliquum refertur ad totum. l. 9. glossa. 2. numero. 5. pagina. 481.

Remis-

I N D E X.

Remissio vsus fructus aduentitiorum filij non requirit traditionem
l. 1. gl. 5. nu. 18. p. 125.

Remissio tacita vsus fructus aduentitiorum est reuocabilis, etiam pro
fructibus preteritis, ibi nu. 19. et 20. p. 125.

Remissio, seu repudiatio vsus fructus iam acquisiti, donatio est. l. 10.
gl. 4. nu. 11. p. 564.

Remissio donationis factæ ab aliquo pro alicuius matrimonio, aut or-
dinibus suscipiendis, non valet. l. 6. glossa. 4. numero. 9. pa-
gina. 408.

Renuntiatio, aut voluntas parentis non impedit querelam inofficio
se donationis. l. 1. gl. 10. nu. 19. et 20. p. 223. et de renuntiatione Legitim. l. 7.
g. 2.

Repræsentatio habet etiam locum inter illegitimos. l. 11. glossa. 9.
nu. 6. pag. 626.

Res assignata pro melioratione præcisse danda est. l. 4. gl. 2. num.
1. pag. 337.

Res assignata si excedat valorem quote, qualiter sit rescandus ex-
cessus. ibi. nu. 2. p. 338.

Res emptæ constante matrimonio, per utrumque coniugem, et
utriusque tradita, utrique statim acquiritur. l. 3. glossa. 2. numero:
15. pag. 289.

Res emptæ per maritum pro se et uxore, ubi lucra non communi-
cantur, an acquiratur uxori. l. 3. glossa. 2. numero. 17. pa-
gina. 290.

Res emptæ nomine meo mihi ante traditionem non acquiritur. ibi. nu-
mero 18. pag. 290.

Res emptæ ex pecunia dotali sapit naturam dotis. l. 3. glos. 2. nu-
mero. 25. pag. 293.

Res emptæ nomine uxoris animo donandi, an reuocetur per donatio-
nem posteriorem eiusdem rei, vel solum possit reuocari pretium. l.
3. gl. 2. nu. 87. p. 325.

Res publica creditrix est vniuersi cuiusq; pro impensa funeris. l. 13.
glos. 3. nu. 23. p. 688.

Reuocatio meliorationis reuocabilis inducitur per alienationem vo-
luntariam. l. 1. gl. 4. nu. 7. p. 83.

Reuocatio tacita collecta ex actu inutili sufficit ad reuocandum lega-
tum. l. 1. gl. 4. nu. 23. p. 100.

Reuocari potest melioratio cessante matrimonio, cuius causa facta est
l. 1. gl. 7. nu. 9. p. 166.

INDEX

Reuocari non potest melioratio soluto matrimonio, cuius causa facta est. ibi. nu. 11. p. 170.

Reuocari potest donatio, aliis irreuocabilis, si sit reseruata facultas reuocandi. l. 1. gloss. 9. nu. 1. p. 200.

Reuocatoria actio non datur nisi ultra fraudem, concurrat & damnum. l. 3. gl. 2. nu. 12. p. 285.

Rubricæ continuatio à nostris semper fuit obseruata, in rubrica. nu. 1. pagina. 2.

Rupto testamento ex causa præter. vel exhereda. multa conseruatur. l. 8. gl. 2. num. 26. p. 470.

Saluius Iulianus primus omnium ædictum perpetuum congruis titulis digessit. in rubr. nu. 2. p. 2.

Scripturæ traditio coram tabellione facit irreuocabilem meliorationem. l. 1. gl. 6. nu. 1. p. 156.

Scriptura deperdita potest probari per testes. l. 6. glossa. 3. numero. 5. p. 404.

Simulatio non præsumitur ex solutione pecunie, gabellæ, vel collationis. l. 3. gl. 2. nu. 34. p. 296.

Simulationis protestatio inter partes contrahentes fieri debet, aliàs non prodest. ibi. nu. 35. p. 296.

Simulatio non præsumitur quo ad uxorem, re vendita marito & uxori ad censum. ibi. nu. 36. p. 296.

Sobrinis vocatis, omnes admittuntur, etiam filij fratrum uterini, vel consanguineorum, licet non admitterentur ab intestato. l. 1. gl. 5. nu. 22. p. 612.

Sotij possunt disponere de re societatis, antequam communicent. l. 3. gl. 2. nu. 13. p. 288.

Sponsus non censetur donare sponsæ iocalia, seu ornamenta. l. 3. gl. 2. num. 54. p. 306.

Statuto potest restringi facultas disponendi pro anima. l. 13. gl. 4. num. 1. p. 692.

Substitutio potest fieri in contractu. l. 11. glossa. 3. numero. 1. pagina. 585.

Substitutio perpetua continet tot donationes, quot sunt persone substitute. ibi. nu. 3. p. 585.

Substi

INDEX.

Substitutio pupillaris potest fieri in tertio seruato ordine. l. 1. l. 1. I. 1.
gl. 3. nu. 7. p. 587.

Substitutiones tertij non sunt præcisse ponendæ in omnibus gradibus
expressis. in. l. 1. ibi. gl. fin. nu. 4. p. 629.

Substitutio vulgaris extranei potest fieri in legitima, sed non in tertio
bonorum l. 1. glo 3. nu. 12. & 13. pag. 588.

Successor particularis non conuenitur à creditoribus hereditarijs. l.
5. gl. 4. nu. 3. p. 372.

*Substitutio pupillarij expressa non tantacita excludit
matrem. l. 1. §. 3. R. 12. T*

Tabellio non potest acceptare constitutum absenti factum. l. 1.
gl. 5. num. 26. p. 129.

Tabellio potest acceptare pro absente. l. 1. glossa. 5. numero. 31.
pagina. 138.

Tabellio, qua de causa fuerit necessarius in traditione instrumenti no
ui. l. 1. gl. 6. nu. 4. p. 257.

Tabellio necessarius non est in alio quouis modo tradendæ pos
sessionis, etiam per traditionem instrumentorum veterum. ibi. nu.
3. pagina. 158.

Tabellio, nec scriptura publica non requiritur in donatione, nisi esset
in sinu. unda. ibi. nu. 6. p. 158.

Tertium, legitima est inter filios, & descendentes. in Rubrica. nu.
mero. 27. p. 13. *et. vi. l. 2. §. 6. nu. 1.*

Tertium & quintum, qualiter extrabantur, in rubrica. numero. 32.
pagina. 14.

Tertium, & quintum Iure Regio, in quo differant à besse, vel
semisse, de iure communi. l. 1. glossa. 10. numero. 47. pa
gina. 235.

Tertium relictum filio, & extraneo, an faciat eos coniunctos, & qua
liter. l. 2. gl. 4. nu. 6. p. 265.

Tertium non est proprie legitima respectu cuiuslibet filij. l. 2. gloss.
6. numer. 1. pagina. 268.

Tertium de quo descendentes possunt disponere in præiudicium as
cendentium regulatur secundum tempus mortis. l. 7. glossa. 1. nu
mero. 27. pagina. 428.

Tertium, & quintum, non deducuntur ex donationibus non
dum traditis, irreuocabiler tamen promissis. l. 9. glossa. 2. nu.
mero.

INDEX.

numero. 23. pagina. 497.

Tertium & quintum deducuntur prius quam reliqua legata. l. 9. glo. 2. nu. 37. p. 501.

Tertium potest extrahi prius quinto, si id expressum est. l. 9. glo. 2. nu. 44. p. 504.

Tertium prius irrevocabiliter donatum an extrahatur prius quinto. l. 9. glo. 2. nu. 46. p. 505.

Tertium prius praesumitur donatum quam quintum. l. 10. glossa. 3. nu. 9. p. 557.

Tertium recipit gravamina favore descendendum, ascendendum, collateralium, & cetera. l. 11. glossa. 1. numero. 1. pagina. 572.

Tertio an possit apponi gravamen quod ad patrem non pertineat usufructus, & an quod pertineat. l. 11. glossa. 2. numero. 1. pagina. 578.

Tertio possunt apponi conditiones maioratus. ibi. numero. 5. pagina. 581.

Tertium non admittit substitutionem vulgarem extranei, quamvis legitima admittat. l. 11. glossa. 3. numero. 12. & 13. pagina. 588.

Tertium admittit gravamina si servetur ordo legis. l. 11. glo. 4. nu. 2. pa. 593.

Tertium de consensu filij non admittit gravamen contra ordinem legis l. 11. limita. ibi. nu. 23. p. 601.

Tertium semper recipit gravamina quoties non est precise relinquendum uni l. 11. gl. 6. nu. 4. p. 615.

Tertium relictum filio unico recipit gravamina, stante altero quamvis rite exheredato. ibi. nu. 6. p. 616.

Tertium in ultimo substitutore remanet liberum. l. 11. glossa. finali. num. 5. p. 629.

Tertium legatum extraneo valet intra quintum. l. 12. gl. 1. numer. 14. pa. 641.

Tertium extrahitur ex bonis restantibus deducto quinto. l. 13. gl. 3. num. 4. p. 680.

Tertium an quintum utrum prius extrahatur inter heredes extraneos. ibi. nu. 5. p. 680.

Testator potest precipere quod pro deductione tertij & quinti posterioris accumulentur dotes seu donationes precedentes, licet non possit

possit precipere ut reuocentur, aut minuantur. l. 9. glo. 2. num. 33. pa. 500.

Testator in sua dispositione quando videatur se conformare cum dispositione legis. l. 11. gloss. 5. numero. 16. p. 608.

Testator intra quintum potest pro sua anima libere disponere. l. 13. gl. 1. nu. 10. p. 655.

Testator quando legat ultra dodrantem, vel ultra vires hereditarias, qualiter fiat contributio. l. 13. glossa. 2. numero. 17. pagina. 670.

Testator qui in vita donauit quintum irreuocabiliter non potest in funus expendere ultra necessaria. l. 13. glossa. 3. numero. 11. pagina. 684.

L Testamentum utrum post professionem possit reuocari, quod non. l. 1. gl. 3. nu. 6. et. 12. p. 61. et. 64.

Testamentum seu donatio facta ante ingressum, an reuocetur in aliquo pro monasterio. l. 1. glossa. 3. numero. 20. pagina. 68.

Testamentum seu dispositio particularis monachi ante ingressum, an statim exequatur facta professione ante mortem. l. 1. gl. 3. num. 21. 25. et. 29. et seqq. p. 70.

Testamentum quando et qualiter rumpatur ex prateritione, vel ex: et redatione. l. 8. gl. 1. nu. 3. p. 451.

Testamentum si deficiat ex defectu solemnitatis non conseruatur melio ratio. l. 8. gl. 1. nu. 3. p. 453.

Testamentum inter liberos nullum hodie habet priuilegium, non solum in numero, sed et in qualitatibus testium. ibi. numero. 6. pa. 454.

Testamentum in scriptis inter liberos eandem solemnitatem requirit, quam inter extraneos. ibi. numero. 7. p. 455.

Titulus reuocabilis non prestat ad acquisitionem fructuum. l. 1. gl. 9. nu. 3. p. 200.

Tractatum non sufficit probare, nisi probetur ita fuisse finaliter conclusum. l. 3. gl. 2. n. 30.

Tractatus habens verba derogatoria ad actum sequentem non derogatur ex actu sequenti. ibi. nu. 32.

Translatio facit irreuocabilem meliorationem. l. 1. glossa. 5. numero. 1. pagina. 13.

INDEX.

- Traditio in iuribus incorporalibus an fiat per constitutum, an per cessionem.* l. 1. gl. 5. nu. 15. p. 122.
Traditio non requiritur in remissione ususfructus aduentitiorum filij. l. 1. gl. 5. nu. 18. p. 125.
Traditio facta procuratori facit irrevocabilem meliorationem, & quid si malignetur procurator. l. 1. glossa. 5. numero. 42. pagina. 143.
Traditio in dubio ad causam precedentem referenda est. l. 1. glossa. 5. nu. 49. p. 149.
Traditio scripturæ coram tabellione facit irrevocabilem meliorationem. l. 1. gl. 6. nu. 1. p. 156.
Traditio instrumenti transfert possessionem. ibi. numero. 2. pagina. 156.
Traditio instrumentorum non requirit quod res donata sint in conspectu. l. 1. gl. 6. nu. 7. p. 158.
Traditio scripturæ utilis erit ad causandam irrevocabilitatem meliorationis quoad bona futura, & quoad iura & actiones. l. 1. glossa. 6. nu. 9. p. 159.
Traditio testamenti coram tabellione facit irrevocabilem meliorationem ibi relictam. l. 1. gl. 6. nu. 10. p. 159.
Transfuerfalis in proposito legis. ii. consideratur respectu testatoris, & non ultimi possessoris. l. 1. glo. 4. numero. 10. pagina. 526. & gl. 2. nu. 3. p. 526.
Tutor an requiratur in possessione, quæ traditur infanti. l. 1. glossa. 5. num. 44. p. 145.

V.

- V* *Alor bonorum tempore solutionis attenditur, non tempore mortis.* l. 4. glo. 5. num. 4. p. 363.
Vendita re duobus, præfertur ille, cui prius tradita est, etiam si fidei. l. 3. gl. 2. nu. 39. p. 297.
Vendens minori pretio non presumitur donare, nisi eo animo sic vendat. l. 12. gl. 1. nu. 25. p. 646.
V *estres præciose date uxori non censentur donatæ, quotidianæ vero, sic.* l. 3. glo. 2. nu. 77. p. 322.
Vestres lugubres, quæ dantur uxori, & familie defuncti, an deducantur ex quinto. l. 13. gl. 1. nu. 12.

Vidua.

- Vidua luxuriosa viuens amittitur ea omnia, quae secundo nubens. l.**
2. gl. 1. num. 6. pag. 250.
- Vinculata secundum ius commune non confiscantur. l. 11. gl. 2.**
num. 10. pag. 582.
- Vinculata ex regia facultate confiscantur ex delictis in ea exceptis,**
ibi. num. 11. pag. 583.
- Vocati copulatiue, licet inter eos cadat ordo charitatis, si non con-**
currit necessitas instituendi, non censentur vocati ordine suc-
cessiuo, sed omnes simul, secus in vocatis per nomen collectiuum. l.
11. gl. 5. num. 10. & 11. p. 606.
- Vocato vno gradu non censentur vocati, qui alias cum illa succede-**
rent simul ab intestato, ibi. num. 17. p. 609.
- Vocatis sobrinis, omnes admittentur, etiam filij fratrum vterinorum,**
vel consanguineorum, licet non admitterentur ab intestato. l. 11.
gl. 5. num. 22. p. 612.
- Vocatis omnibus fratribus, nemo censetur exclusus. ibi. numer. 23.**
pag. 612.
- Vocatus ex vulgari expressa praefertur vocato ex vulgari tacita. l. 11.**
gl. 5. num. 20. pag. 610.
- Voluntas dubia actus inter viuos potest interpretari ex verbis**
in vltima voluntate prolatis. l. 3. glossa. 2. numero. 73. pagi-
na. 319.
- Vsusfructus aduentitiorum remissus filio, non requirit traditionem.**
l. 1. gl. 5. num. 18. pag. 125.
- Vsusfructus aduentitiorum remissio tacita est reuocabilis, etiam pro-**
fructibus praeteritis, ibi. num. 19.
- Vsusfructus aduentitiorum remissus filio an sit intra tertium &**
quintum bonorum patris imputandus. l. 10. glossa. 4. numero. 9.
pagina. 563.
- Vsusfructus aduentitiorum non acquiritur patri ipso iure, sed per ac-**
ceptionem, ibi. num. 14. p. 565.
- Vsusfructus aduentitiorum quando videtur donatus filio, fructus**
etiam consumpti, & ex quibus filius non fuit factus, locupletior
computantur in tertium & quintum bonorum patris, ibi. num. 15.
pagina. 566.
- Vxor emens de pecunia mariti solum potest ad pecuniam, non**
ad rem emptam conueniri. l. 3. glossa. 2. numero. 20. pagi-
na. 291.

INDEX.

Vxor emens de pecunia viri sibi per traditionem acquirit. ibi. numero.

21. p. 291.

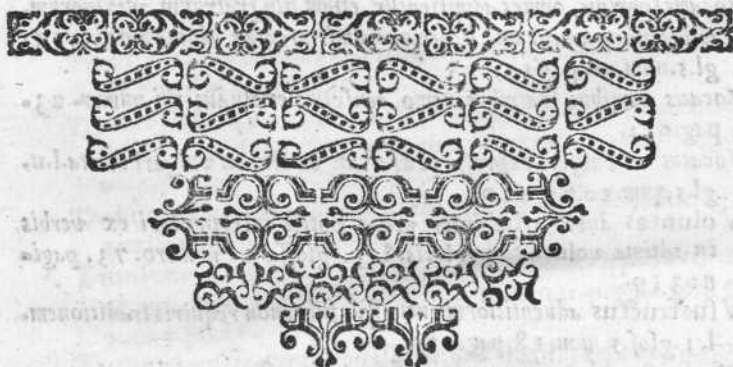
Vxoris nomen simulate adiectum instrumento, ex pluribus probatur. ibi

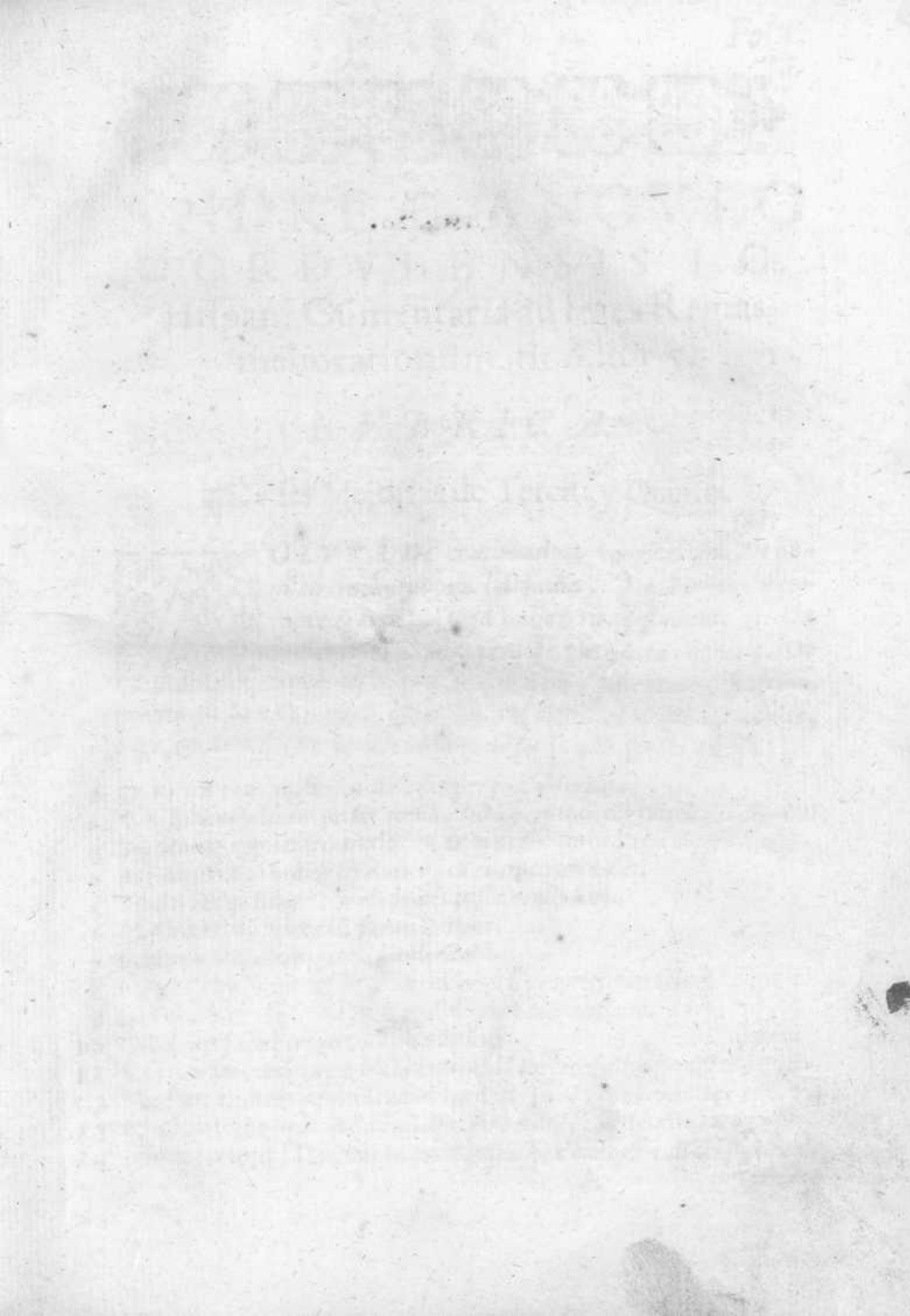
numero. 29. p. 294.

[Vxor legataria quinti an computet in co arras sibi datas. l. 12. glos. 1.

numero. 24. pagina. 645. et an. 20.

FINIS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1850-1851

PRINTED

CHICAGO, ILL.

1851

1851

1851

1851

1851

1851

1851

1851

1851

1851